

جزوات دانشگاهی

جزوات و کتاب های مربوط با رشته مهندسی عمران برای مقاطع کارشناسی و کارشناسی ارشد در گرایش های مختلف

آیین نامه ها و نشریات

آیین نامه ها و نشریات مرتبط با بخش های مختلف حوزه مهندسی عمران مانند راه و ساختمان و...

و بسیاری مطالب کاربردی دیگر

فایل هایی مانند پلان ها و نقشه ها ، ابجکت ها ، پروژه های آماده و ...

بارگذاری سازه ها

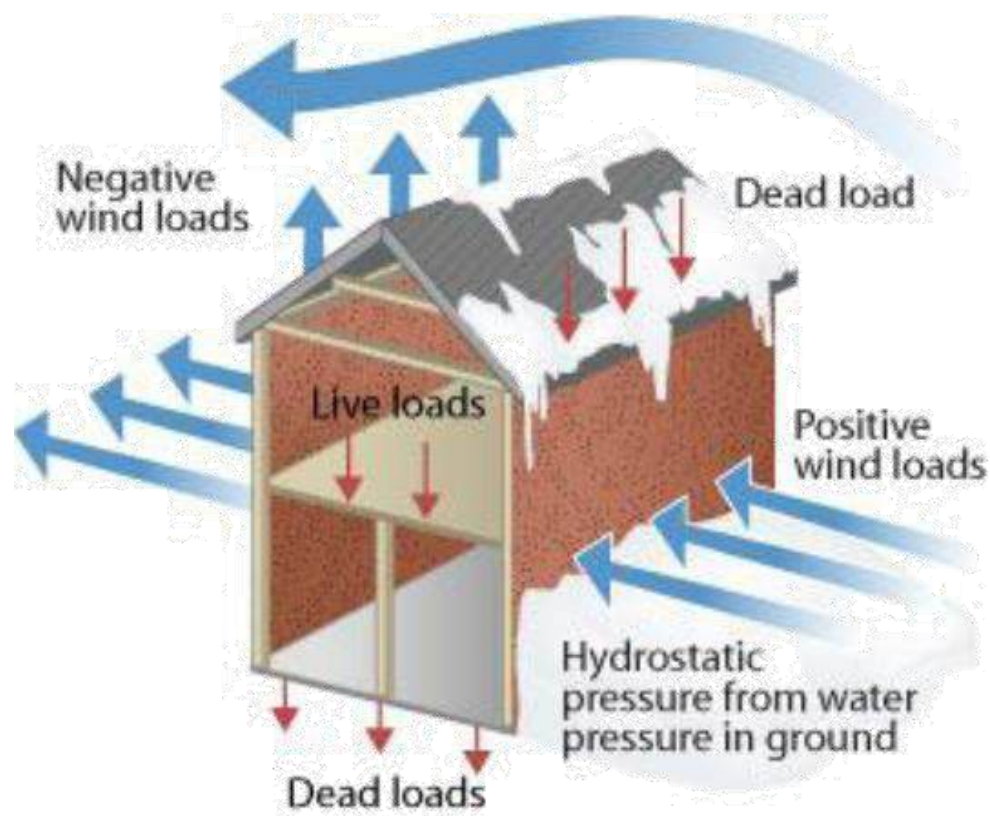
ن. حدادی زاده

فصل اول:

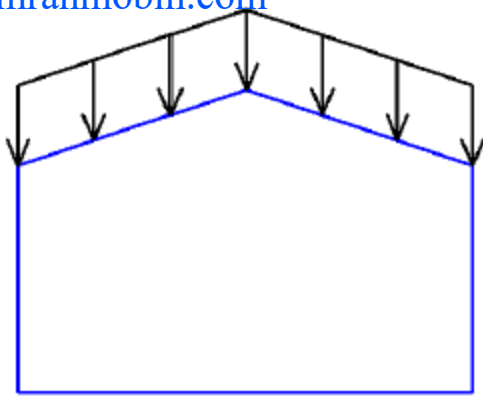
انواع بارها و سیستم های باربر

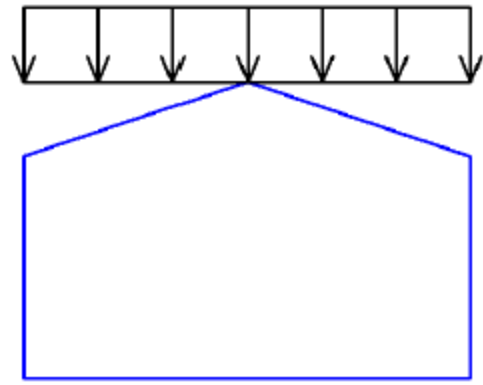
بارهای اصلی وارد بر ساختمان، شامل دو دسته بارهای قائم و بارهای جانبی می‌باشند. بارهای قائم، بارهایی هستند که در راستای ثقل زمین اعمال شده و از مهم‌ترین آنها می‌توان به بارهای مرده، زنده و بار برف اشاره کرد. بارهای جانبی در راستای افق به سازه اعمال شده و شامل بارهای زلزله و بار باد می‌باشند.

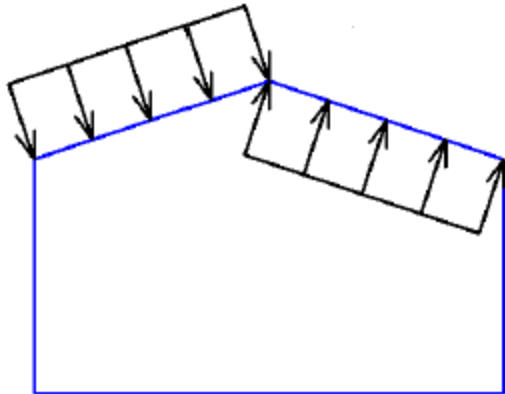
بار مرده به صورت ثقلی (*gravity loads*)

بار زنده بام یا برف به صورت ثقلی تصویر شده (*gravity projected*)

بار باد عمود بر کلیه سطوح

این بارها باید به نحو مناسبی به زمین انتقال داده شوند. انتقال بارهای وارد بر ساختمان به زمین از طریق سیستم‌های باربر انجام می‌گیرد.

(۱) **سیستم‌های باربر ثقلی**

(۲) **سیستم‌های باربر جانبی**

(۱) سیستم‌های باربر ثقلی

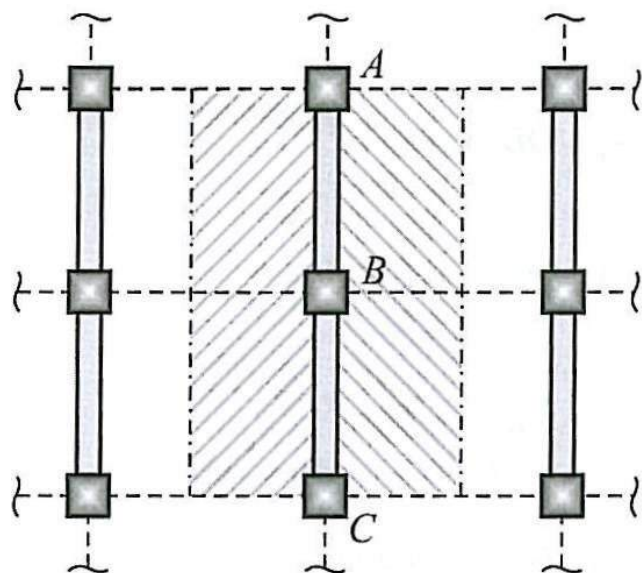
این سیستم‌ها به‌طور عمده وظیفه انتقال بارهای قائم وارد بر ساختمان (شامل وزن ساختمان)، را برعهده دارند. در این سیستم‌ها بار از طریق اعضای قائم و افقی ساختمان منتقل می‌شود. اعضای قائم ساختمان شامل دیوارستون بوده و اعضای افقی که سیستم کف را تشکیل می‌دهند

این کف‌ها با توجه به ابعاد و تکیه گاه‌های آنها، دو نوع عملکرد سازه‌ای از خود نشان می‌دهند :

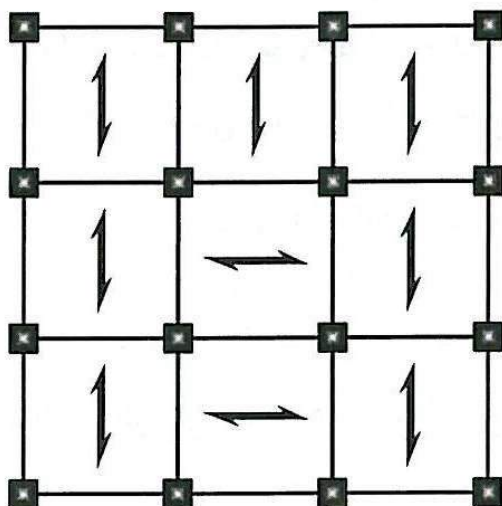
- الف) عملکرد یک طرفه
- ب) عملکرد دو طرفه

توزیع بارهای قائم در کف های یک طرفه :

در کف های یک طرفه، عمده بار توسط تکیه گاه های طولی تحمل می شود. در این حالت بار قائم با توجه به چشمه های باربر و فقط در یک جهت به تیرچه، تیر و ستون منتقل می شود. به طور مثال سطح باربر تیر ABC در دال یک طرفه شکل روبرو نشان داده شده است.

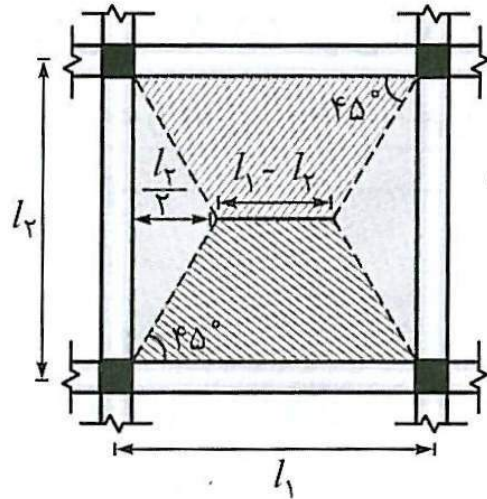
بارهای قائم با توجه به سطح بارگیر هر یک از اعضای باربر، در آنها توزیع می‌شوند. عرض بارگیر اعضا، با توجه به جهت تیرریزی سقف به دست می‌آید. در پلان شکل مقابل، جهت تیرریزی در چشمه‌های (پانل) مختلف با فلش نشان داده شده است.

همان‌طور که مشاهده می‌شود، جهت تیرریزی در دو چشمه، عمود بر جهت تیرریزی در سایر چشمه‌هاست.

توزیع بارهای قائم در کف های دو طرفه :

در کف های دوطرفه، بار قائم از طریق هر چهار تکیه گاه منتقل می شود. در این حالت برای تعیین وزن سهمیه ای هر تکیه گاه، کافیت نیمساز زوایای داخلی آن رسم شود.

در دال دوطرفه شکل زیر سطح باربر هر تکیه گاه نشان داده شده است $(l_1 > l_2)$:

- بار کل وارده بر هر تکیه گاه در جهت l_1 :

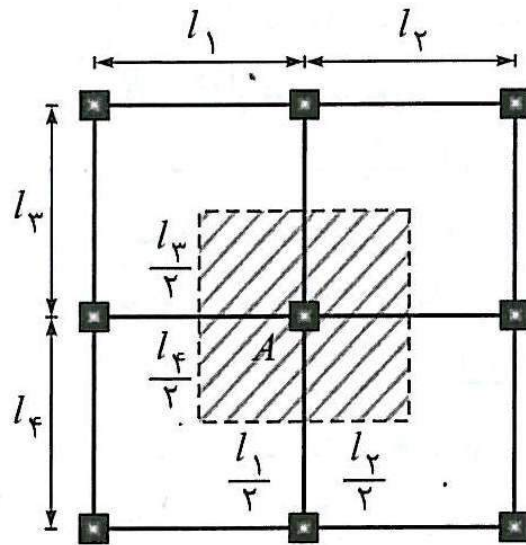
$$\text{بار واحد سطح کف} \times \frac{l_2}{4} \times (2l_1 - l_2)$$

- بار کل وارده بر هر تکیه گاه در جهت l_2 :

$$\text{بار واحد سطح کف} \times \frac{l_2^2}{4}$$

همان طور که از روابط فوق مشخص است، برای تعیین بار وارد بر تکیه گاه های جهت l_1 ، سطح دوزنقه و برای تکیه گاه های جهت l_2 ، سطح مثلث ایجاد شده توسط نیمساز زوایای داخلی دال محاسبه می شود.

توزیع بارهای قائم در ستون ها:

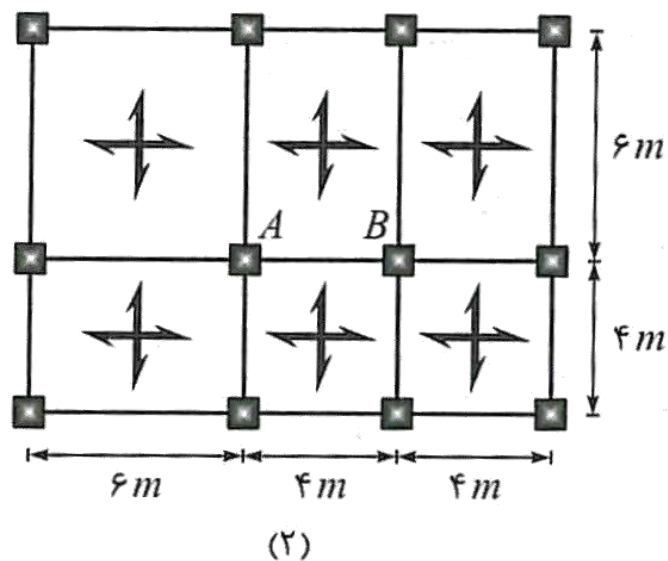
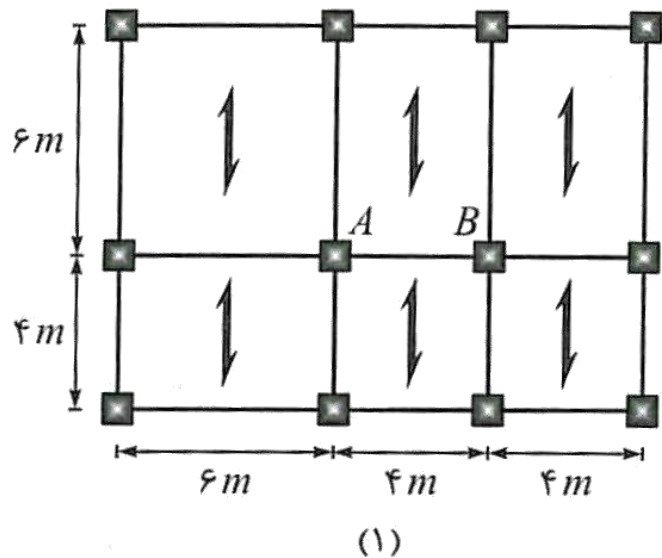

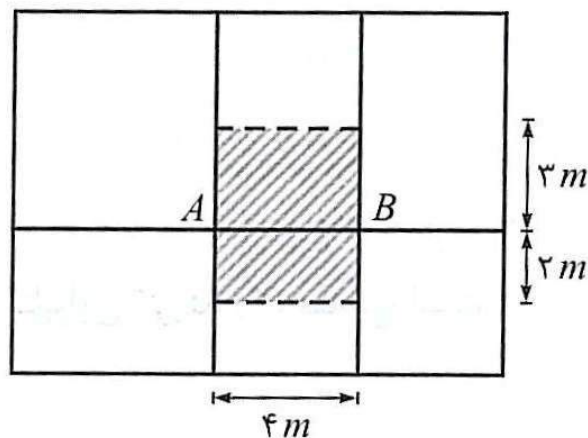
سطح بارگیر ستون ها بدون توجه به عملکرد کف (یک طرفه یا دوطرفه)، برابر فاصله مرکز تا مرکز چشمه های مجاور است. در شکل مقابل سطح بارگیر ستون A نمایش داده شده است:

با توجه به شکل، بار محوری ستون A در یک طبقه، از حاصل ضرب شدت بار وارده در سطح نشان داده به دست می آید.

در صورتی که ساختمان چند طبقه باشد، برای محاسبه نیروی محوری هر ستون، لازم است وزن طبقات فوقانی در محدوده سطح بارگیر ستون نیز در نظر گرفته شود.

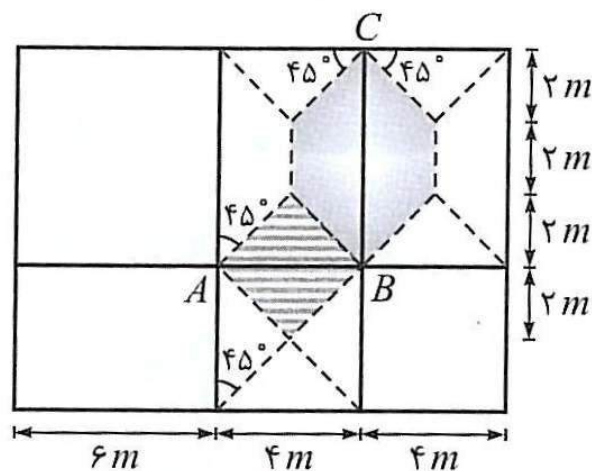
پلان شکل زیر مربوط به یک ساختمان مسکونی می باشد. سطح بارگیر تیر AB را در دو حالت (۱) و (۲) محاسبه نمایید.

هله در حالت (۱)، با توجه به جهت تیرچه‌ریزی، سیستم کف یک‌طرفه بوده، بنابراین سطح بارگیر تیر AB برابر است با:

$$\text{سطح بارگیر تیر } AB = 3 \times 4 + 2 \times 4 = 20 \text{ m}^2$$

در حالت (۲)، با توجه به جهت تیرچه‌ریزی، سیستم کف دوطرفه بوده، بنابراین سطح بارگیر تیر AB با رسم نیمساز زوایای داخلی پانل به صورت زیر به دست می‌آید:

$$\text{سطح بارگیر تیر } AB = 2 \times \left(\frac{2 \times 4}{2} \right) = 8 \text{ m}^2$$

در صورتی که محاسبه سطح بارگیر تیر BC مدنظر باشد، داریم:

$$\text{سطح بارگیر تیر } BC = 2 \times \left(\frac{6+2}{2} \times 2 \right) = 16 \text{ m}^2$$

۲) سیستم‌های باربر جانبی

سیستم‌های باربر جانبی باید توانایی تحمل و انتقال نیروهای جانبی ناشی از باد و زلزله را داشته باشند

۱) سیستم‌های دیواری یا دیوار باربر

۲) قاب ساده با مهاربندی و یا دیوار برشی

۳) قاب خمشی

۴) سیستم‌های دوگانه یا ترکیبی (قاب خمشی با مهاربندی یا دیوار برشی)

۱ سیستم دیوارهای باربر

نوعی سیستم سازه‌ای است که فاقد قاب‌های ساختمانی برای باربری قائم می‌باشد. در این سیستم، دیوارهای باربر و یا قاب‌های مهاربندی شده عمدتاً بارهای قائم را تحمل نموده و مقاومت در برابر نیروهای جانبی نیز به وسیله دیوارهای باربر که به صورت دیوارهای برشی عمل می‌کنند و یا قاب‌های مهاربندی شده تأمین می‌شود.

۲ سیستم قاب ساختمانی ساده

نوعی سیستم سازه‌ای است که در آن بارهای قائم عمدتاً توسط قاب‌های ساختمانی تحمل شده و مقاومت در برابر نیروهای جانبی توسط دیوارهای برشی یا قاب‌های مهاربندی شده تأمین می‌شود. در این سیستم، قابهای مهاربندی شده را می‌توان به صورت هم محور یا برون محور به کار برد.

۳ سیستم قاب خمشی

نوعی سیستم سازه‌ای است که در آن بارهای قائم توسط قاب‌های ساختمانی تحمل شده و مقاومت در برابر نیروهای جانبی توسط قاب‌های خمشی تامین می‌گردد. سازه‌های با قاب‌های خمشی کامل، و سازه‌های با قاب‌های خمشی در پیرامون و یا در قسمتی از پلان و قاب‌های با اتصالات ساده در سایر قسمت‌های پلان، از این گروه‌اند.

۴ سیستم دوگانه یا ترکیبی

نوعی سیستم سازه‌ای است که در آن:

الف- بارهای قائم عمدتاً توسط قاب‌های ساختمانی تحمل می‌شوند.

ب- مقاومت در برابر بارهای جانبی توسط مجموعه‌ای از دیوارهای برشی یا قاب‌های مهاربندی شده همراه با مجموعه‌ای از قاب‌های خمشی صورت می‌گیرد. سهم برشگیری هر یک از دو مجموعه با توجه به سختی جانبی و اندرکنش آن دو، در تمام طبقات تعیین می‌شود.

قاب‌های خمشی مستقلاً قادر به تحمل حداقل ۲۵ درصد نیروی جانبی وارد به ساختمان می‌باشد. در صورتی که سیستمی این ضابطه را برآورده نکند، سیستم دوگانه محسوب نشده و جزو سیستم قاب ساختمانی ساده منظور می‌گردد.

به کارگیری قاب‌های خمشی بتنی و فولادی معمولی (بر اساس استاندارد ۲۸۰۰) برای باربری جانبی در این سیستم مجاز نمی‌باشد و در صورت استفاده از این نوع قاب، سیستم از نوع قاب ساختمانی ساده محسوب خواهد شد.

فصل دوم:

گروه بندی ساختمان ها

گروه‌بندی خطرپذیری ساختمان‌ها و سایر سازه‌ها برای بار سیل، باد، برف، زلزله و یخ

گروه خطرپذیری	نوع کاربری ساختمان‌ها و سایر سازه‌ها
۱	ساختمان‌ها و سایر سازه‌هایی که به عنوان تاسیسات ضروری طراحی می‌گردند و وقفه در بهره‌برداری از آن‌ها به طور غیرمستقیم موجب افزایش تلفات و خسارات می‌شود مانند بیمارستان‌ها و درمانگاه‌ها، مراکز و تاسیسات آبرسانی، نیروگاه‌ها و تاسیسات برق‌رسانی، برج‌های مراقبت فرودگاه‌ها، مراکز مخابرات، رادیو و تلویزیون، تاسیسات انتظامی، مراکز کمک رسانی و به طور کلی تمام ساختمان‌هایی که استفاده از آنها در امداد و نجات موثر باشد. ساختمان‌ها و سایر سازه‌ها و تاسیسات صنعتی که خرابی آن‌ها موجب انتشار گسترده مواد سمی و مضر برای محیط زیست در کوتاه‌مدت یا دراز مدت خواهد گردید، هرگونه ساختمان یا تاسیساتی که سازنده، پردازنده، فروشنده یا ترتیب دهنده مقادیری از مواد شیمیایی یا زباله‌های بسیار خطرناک با توجه به ضوابط قانونی موجود باشند که انتشار این مواد منجر به خطری برای عموم شود، مشمول این گروه خطرپذیری می‌باشد. سایر ساختمان‌ها و سیستم‌های سازه‌ای که برای حفظ عملکرد ساختمان‌های گروه خطرپذیری ۱ موردنیاز می‌باشند.

۲	ساختمان‌ها و سایر سازه‌هایی که خرابی آن‌ها منجر به تلفات جانی قابل توجه شود مانند مدارس، مساجد، استادیوم‌ها، سینما و تئاترها، سالن‌های اجتماعات، فروشگاه‌های بزرگ، ترمینال‌های مسافری، یا هر فضای سرپوشیده‌ای که محل تجمع بیش از ۳۰۰ نفر زیر یک سقف باشد. ساختمان‌ها و سایر سازه‌هایی که جزو موارد گروه خطرپذیری ۱ نمی‌باشند لکن خرابی آن‌ها خسارت اقتصادی قابل توجهی داشته یا باعث از دست رفتن ثروت ملی می‌گردد مانند موزه‌ها، کتابخانه‌ها و به طور کلی مراکزی که در آنها اسناد و مدارک ملی و یا آثار پر ارزش نگهداری می‌شود. ساختمان‌ها و سایر سازه‌ها و تاسیسات صنعتی که جزو موارد گروه خطرپذیری ۱ نمی‌باشند لیکن خرابی آن‌ها موجب آلودگی محیط زیست و یا آتش سوزی وسیع می‌شود مانند پالایشگاه‌ها، مراکز گازرسانی، انبارهای سوخت و یا هرگونه ساختمان یا تاسیساتی که سازنده، پردازنده، فروشنده یا ترتیب‌دهنده مقادیری از موادی مانند سوخت‌های خطرناک، موادشیمیایی خطرناک، زباله‌های خطرناک و یا مواد منفجره باشند که با توجه به ضوابط قانونی موجود، انتشار گسترده این مواد سمی و مضر منجر به خطری برای عموم نمی‌شود (مطابق بند ۶-۱-۵-۳).
۳	کلیه ساختمان‌ها و سازه‌های مشمول این مبحث که جزو ساختمان‌های عنوان شده در سه گروه خطرپذیری دیگر نباشند مانند ساختمان‌های مسکونی، اداری و تجاری، هتل‌ها، پارکینگ‌های طبقاتی، انبارها، کارگاه‌ها، ساختمان‌های صنعتی و غیره.
۴	ساختمان‌ها و سایر سازه‌هایی که خرابی آن‌ها منجر به تلفات جانی و خسارات مالی نسبتاً کم خواهد شد مانند انبارهای کشاورزی و سالن‌های مرغداری. ساختمان‌ها و سایر سازه‌های موقتی که مدت بهره‌برداری از آن‌ها کمتر از دو سال است.

اختصاص گروه‌های خطرپذیری مختلف به یک ساختمان یا سیستم سازه‌ای برای انواع مختلف شرایط بارگذاری (برای نمونه، باد یا زلزله) امکان‌پذیر است.

در صورتی که ساختمان یا سایر سیستم‌های سازه‌ای به قسمت‌هایی با سیستم‌های سازه‌ای مستقل تقسیم شده باشد، گروه‌بندی هر قسمت می‌تواند به صورت مستقل از هم انجام شود. در صورتی که سیستم‌های ساختمانی مانند خروجی‌های مورد نیاز، تاسیسات مکانیکی، یا موتور الکتریکی برای یک قسمت نیاز به گروه خطرپذیری بالاتری داشته باشد و وابسته به قسمت‌های دیگری از ساختمان که گروه خطرپذیری پایین‌تری دارند باشد، برای این قسمت‌ها نیز باید گروه خطرپذیری بالاتر در نظر گرفته شود.

ضریب اهمیت مربوط به گروه‌بندی خطرپذیری ساختمان‌ها و سایر سازه‌ها برای
بارهای باد، برف، یخ و زلزله

گروه خطرپذیری مطابق جدول ۱-۱-۶	ضریب اهمیت بار لرزه‌ای، I_e	ضریب اهمیت بار باد، I_w	ضریب اهمیت بار یخ، I_i	ضریب اهمیت بار برف، I_s
۱	۱٫۴	۱٫۲۵	۱٫۲۵	۱٫۲
۲	۱٫۲	۱٫۱۵	۱٫۲۵	۱٫۱
۳	۱	۱	۱	۱
۴	۰٫۸	۰٫۸	۰٫۸	۰٫۸

مثال : ضرایب اهمیت برای سالن نمایشی با ظرفیت ۲۰۰ نفر را از جدول مربوطه استخراج نمایید.

با توجه اینکه سالن نمایش دارای ظرفیتی کمتر ۳۰۰ نفر است، در گروه خطر پذیری ۳ قرار می گیرد. بنابراین ضریب اهمیت برای تمامی بارها برابر با یک خواهد بود.

مثال : کاهش گروه خطر پذیری است.

۱- تحت هیچ شرایطی مجاز نمی باشد. ۲- طراح می تواند راساً نسبت کاهش آن اقدام نماید.

۳- در صورت ارائه مستندات مورد نیاز از سوی ۴- هیچکدام.

مالک مجاز می باشد.

برای کاهش خطرپذیری لازم است مالک یا بهره بردار ساختمان ها یا سایر سازه های دارای مواد شیمیایی و سمی خطرناک و بسیار خطرناک یا مواد منفجره، برنامه جامع مدیریت خطرپذیری ارائه نماید. پاسخ صحیح گزینه ۳ می باشد.

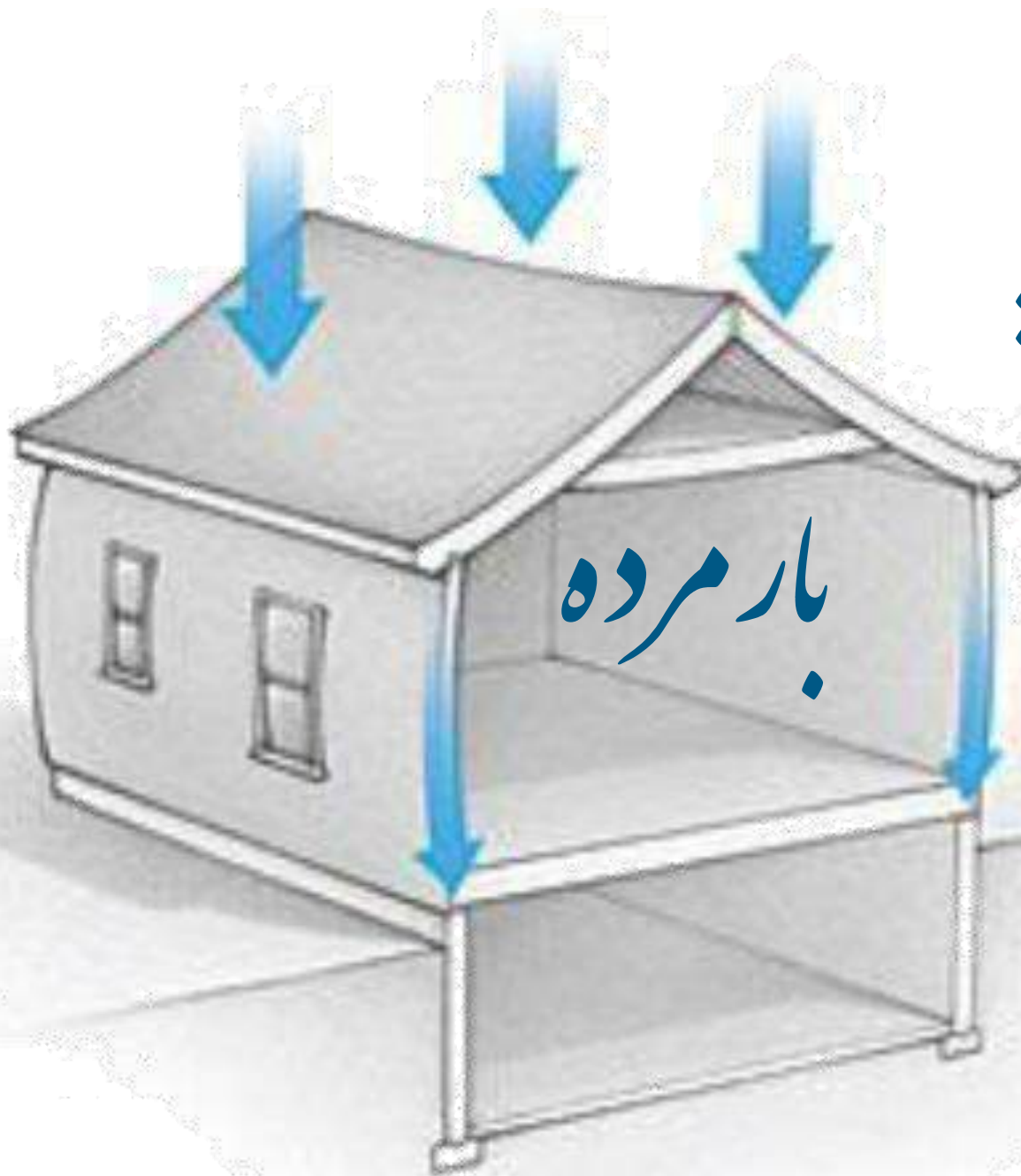

تبدیل واحدهای رایج	
۱۰ نیوتن	۱ کیلوگرم
۱ دکانیوتن	۱ کیلوگرم
۱ کیلونیوتن	۱۰۰ کیلوگرم

فصل سوم:

بار مرده

بارهای مرده

بارهای مرده عبارتند از وزن اجزاء دائمی ساختمان ها مانند تیر و ستون ها، دیوارها، کف ها، بام، سقف، راه پله، نازک کاری، پوشش ها و دیگر بخش های سهیم در اجزاء سازه ای و معماری، همچنین وزن تاسیسات و تجهیزات ثابت شامل وزن جرثقیل ثابت نیز در ردیف این بارها محسوب می شود.

برای تخمین بارهای مرده، ابتدا جزئیات اجزای قسمت های مختلف تعیین می شود، سپس با استفاده از مقدار و وزن هر جزء و یا وزن مخصوص و یا جرم مخصوص مواد، که توسط مبحث ششم مقررات ملی ساختمان تعیین شده است، وزن هر قسمت تعیین می شود.

*ارقام مربوط به چوب های خشک برای چوب های حداکثر رطوبت ۱۵ درصد در نظر گرفته شده است. در صورتی که چوب از اثر باران و رطوبت حفاظت نشده باشد، مقدار ۸۰ کیلوگرم بر مترمکعب و چنانچه با آب اشباع شده باشد مقدار ۱۲۰ کیلوگرم بر مترمکعب به مقادیر فوق اضافه می شود. در مورد چوب های تازه برید شده مقادیر فوق باید در ضریب ۱/۸ ضرب شوند.

شرح	جرم مخصوص (کیلوگرم بر مترمکعب)
۴- چوب ها (در حالت خشک*)	
زربین	۶۰۰
زبان گنجشک- ون	۷۱۰
راش	۶۷۰

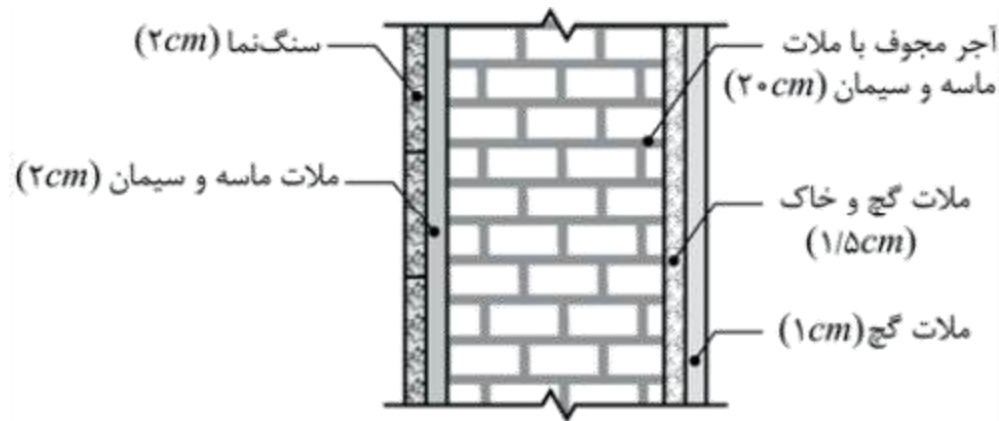
⁺ در محاسبه وزن دیوار با مصالح بنایی می توان ۷۰ درصد وزن هر مترمکعب دیوار را مصالح آجری یا بلوکی و ۳۰ درصد بقیه را ملات به حساب آورد.

جرم مخصوص (کیلوگرم بر مترمکعب)	شرح
	۶- بنایی با آجر و بلوک ⁺
۱۸۵۰	آجری کار با آجر فشاری و ملات ماسه سیمان
۱۸۰۰	آجرکاری با آجر فشاری و ملات ماسه آهک
۱۷۵۰	آجر کاری با آجر فشاری و ملات گچ و خاک (طاق ضربی)

بار دیوارهای پیرامونی (محیطی)

بار دیوارهای پیرامونی به صورت خطی یکنواخت و بر حسب مقدار نیرو بر واحد طول محاسبه شده و بر تیرهای پیرامونی اعمال می شود.

$$\text{وزن واحد سطح سنگ نما (گرانیت)} = 2800 \times 0.02 = 56 \text{ daN/m}^2$$

$$\text{وزن واحد سطح ملات ماسه و سیمان} = 2100 \times 0.02 = 42 \text{ daN/m}^2$$

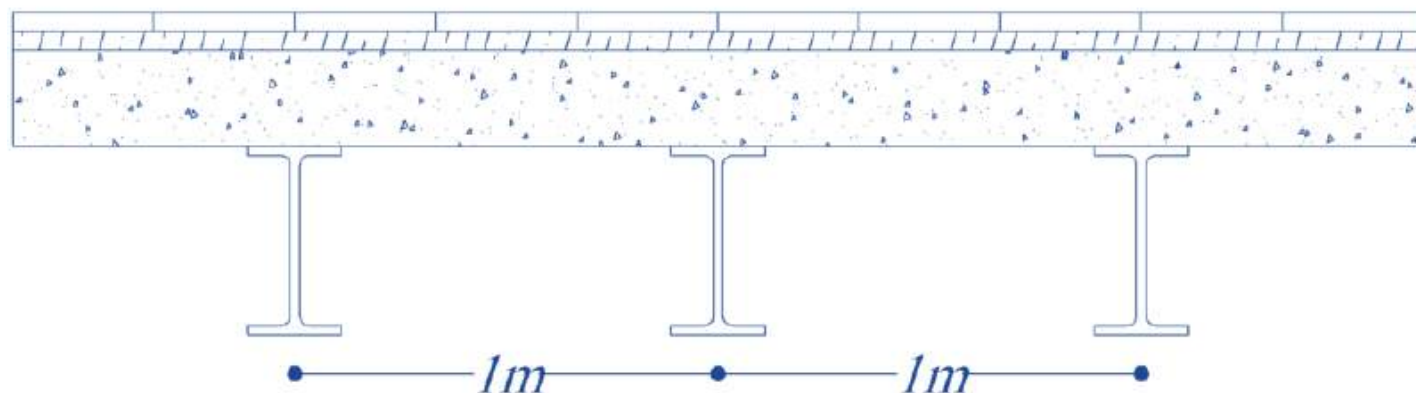
$$\text{وزن واحد سطح آجر مجوف با ملات ماسه و سیمان} = 850 \times 0.2 = 170 \text{ daN/m}^2$$

$$\text{وزن واحد سطح ملات گچ و خاک} = 1600 \times 0.015 = 24 \text{ daN/m}^2$$

$$\text{وزن واحد سطح ملات گچ} = 1300 \times 0.01 = 13 \text{ daN/m}^2$$

$$\text{وزن واحد سطح دیوار} = 305 \text{ daN/m}^2$$

مثال : وزن واحد سطح سقف مرکب شکل زیر را برآورد نمایید.

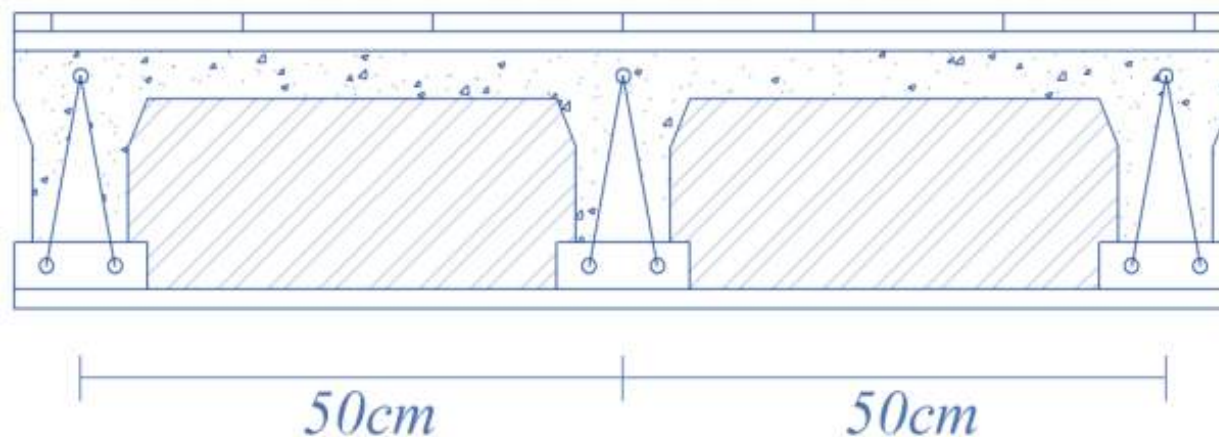
ابتدا با مراجعه به جدول ۶-۱-۱ وزن واحد حجم هر یک از مصالح به کار رفته را استخراج می کنیم. در اینصورت حاصل ضرب وزن واحد حجم هر بخش در ضخامت آن بخش برابر خواهد شد با وزن واحد سطح آن.

جهت محاسبه وزن واحد سطح پروفیل $IPE200$ به این شکل عمل می شود، ابتدا سطح مقطع پروفیل را از جدول مقاطع فولادی نورد شده استخراج می کنیم، سپس با ضرب آن در وزن واحد حجم فولاد و در نهایت از تقسیم حاصل بر فاصله عرضی دو پروفیل وزن واحد سطح این قسمت نیز مشخص خواهد شد.

$$A_{IPE200} = 28.5 \text{ cm}^2 \rightarrow \frac{28.5 \times 10^{-4} \times 7850}{1 \text{ m}} \approx 22 \text{ Kg/m}^2$$

جزئیات	وزن واحد حجم (کیلوگرم بر متر مکعب)	ضخامت (سانتیمتر)	وزن واحد سطح (کیلوگرم بر متر مربع)
موزاییک کف	۲۲۵۰	۲/۵	۵۷
مالات ماسه سیمان	۲۱۰۰	۲	۴۲
دال بتنی	۲۴۰۰	۸	۱۹۲
پروفیل نورد شده <i>IPE ۲۰۰</i>	۷۸۵۰	—	۲۲
جمع			۳۱۳

مثال : وزن واحد سطح سقف تیرچه بلوک (یونولیتی) شکل زیر را برآورد نمایید. وزن واحد حجم یونولیت را ۲۵ کیلوگرم بر متر مکعب در نظر بگیرید.

حل :

در صورتی که ارتفاع بلوکها را ۲۰ سانتیمتر در نظر بگیریم و همچنین عرض تیرچه را ۱۰ سانتیمتر فرض کنیم، جهت بلوکها خواهیم داشت :

$$0.1 \times 0.2 \times 25 = 4 \text{ Kg/m}^2$$

بنابراین جهت بتن بین بلوکها خواهیم داشت :

$$2 \times 0.1 \times 0.2 \times 2400 = 96 \text{ Kg/m}^2$$

جزئیات	وزن واحد حجم (کیلوگرم بر مترمکعب)	ضخامت (سانتیمتر)	وزن واحد سطح (کیلوگرم بر مترمربع)
موزاییک کف	۲۲۵۰	۲/۵	۵۷
مالات ماسه سیمان	۲۱۰۰	۲	۴۲
دال بتنی	۲۴۰۰	۵	۱۲۰
بلوک یونولیتی	-	-	۴
بتن بین بلوکها	-	-	۹۶
اندود گچ و خاک	۱۶۰۰	۱/۵	۲۴
جمع			۳۴۳

فصل چهارم:

بار زنده

۶-۵-۱-۱ بار زنده: باری غیر دائمی است که در حین استفاده و یا بهره‌برداری از ساختمان و یا سایر سازه‌ها به آنها وارد شود و شامل بارهای حین ساخت و یا بارهای محیطی مانند بار باد، بار برف، بار باران، بار زلزله، بار سیل و یا بارهای مرده نمی‌شود.

۶-۵-۱-۲ بار زنده بام: باری بر روی بام که توسط کارگران، تجهیزات و مصالح در حین انجام تعمیرات بر روی آن بدان وارد شده و یا توسط اشیاء متحرکی چون گلدان و یا لوازم تزئینی کوچک که ارتباطی با استفاده از ساختمان در طول عمر بهره‌برداری آن نداشته باشند، به آن اعمال شود.

بار زنده متمرکز

کف‌ها، بام‌ها و سایر سطوح مشابه باید بنحوی طراحی شوند که بارهای زنده گسترده یکنواخت توزیع شده، یا بارهای متمرکز داده شده در جدول ۶-۵-۱، هر کدام که منجر به آثار بزرگ‌تری شوند را به‌نحوی ایمن تحمل نمایند. در صورت مشخص نبودن ابعاد بار متمرکز، بار وارده می‌بایست بصورت یکنواخت برروی سطحی به ابعاد 750×750 میلیمتر توزیع شده و محل آن طوری در نظر گرفته شود که بیشترین اثر ناشی از بارگذاری را در اعضا ایجاد نماید.

تمرین : در کف یک سازه با مساحت $10m \times 20m$ ، مجموع وزن افراد، تجهیزات و موادی که پیش‌بینی می‌شود در آن قرار گیرد، برابر 250 کیلونیوتن است. بار زنده طراحی این کف، برابر چند کیلو نیوتن بر مترمربع باید در نظر گرفته شود؟

۲ (۴)

۱/۵ (۳)

۱ (۲)

۱/۲۵ (۱)

حل: با توجه به بند (۶-۵-۶) مبحث ششم مقررات ملی ساختمان

بار زنده یک کاربری نامشخص، با توجه به وزن افراد، تجهیزات و موادی که در آن کف قرار خواهد گرفت، تخمین زده می‌شود و نباید از $1/5 \text{ kN/m}^2$ کمتر شود. با توجه به این موضوع داریم:

$$q = \frac{W}{A} = \frac{250}{(10 \times 20)} = 1/25 \text{ kN/m}^2 < 1/5 \text{ kN/m}^2 \Rightarrow \text{بار زنده } 1/5 \text{ kN/m}^2 \text{ فرض می‌شود.}$$

با توجه به این توضیحات، گزینه (۳) صحیح است.

ردیف	نوع کاربری	بار گسترده کیلو نیوتن بر متر مربع	بار متمرکز کیلو نیوتن
۱	بام‌ها		
۱-۱	بام‌های معمولی تخت، شیب‌دار و قوسی	۱.۵ ^(۱)	۱.۳
۲-۱	بام یا پوشش سبک	۰.۵	۱.۳
۳-۱	بام‌های دارای باغچه و گلخانه	۵	—
۴-۱	بام‌هایی با پوشش پارچه‌ای یا سازه اسکلتی	۰.۳۵ (غیر قابل کاهش)	۱.۳
۵-۱	بام‌هایی با امکان تجمع و ازدحام	بسته به نوع کاربری	—
۶-۱	قاب‌های نگهدارنده یک قضایه	۰.۳۵ (غیر قابل کاهش فقط به اعضای قابها وارد می‌شود)	۱
۲	سالن‌ها و محل‌های تجمع و ازدحام		
۱-۲	سالن‌های عمومی و محل‌های تجمع دارای صندلی‌های ثابت (چسبیده به کف)	۳ ^(۲)	—
۲-۲	سالن‌های عمومی و محل‌های تجمع فاقد صندلی‌های ثابت	۵ ^(۲)	—
۳-۲	سالن‌های غذاخوری و رستوران‌ها	۵ ^(۲)	—
۴-۲	سینماها و تئاترها	۵ ^(۲)	—
۵-۲	صحنه سینماها و تئاترها	۷.۵ ^(۲)	—
۶-۲	سالن‌های اجرای مراسم گروهی، اجرای سرود و ...	۷.۵ ^(۲)	—
۷-۲	شبه‌تان مساجد و تکیا	۳ ^(۲)	—
۸-۲	سالن انتظار و ملاقات	۵ ^(۲)	—
۹-۲	پایانه‌های مسافری	۳ ^(۲)	—
۳	راهروها، راه پله‌ها ^(۳) و بالکن‌ها		
۱-۳	راهروهای مراکز تجمع و ازدحام واقع در طبقه همکف (ورودی)	۵	—
۲-۳	راهروهای مراکز تجمع و ازدحام واقع در سایر طبقات	مطابق بار زنده اشل‌های مجاور	—
۳-۳	راه پله و راه‌های منتهی به درب‌های خروجی	۵ ^{(۳) (۱۰۱۲)}	۱.۳
۴-۳	راه پله اضطراری	۵	۱.۳
۵-۳	راهرو دسترسی برای امور تعمیر و نگهداری تأسیسات	۴	۱.۳
۶-۳	بالکن‌ها	۱.۵ برای بار زنده کف اشل‌های متصل به آنها. لازم نیست بیش از ۵ کیلو نیوتن بر متر مربع در نظر گرفته شود.	—

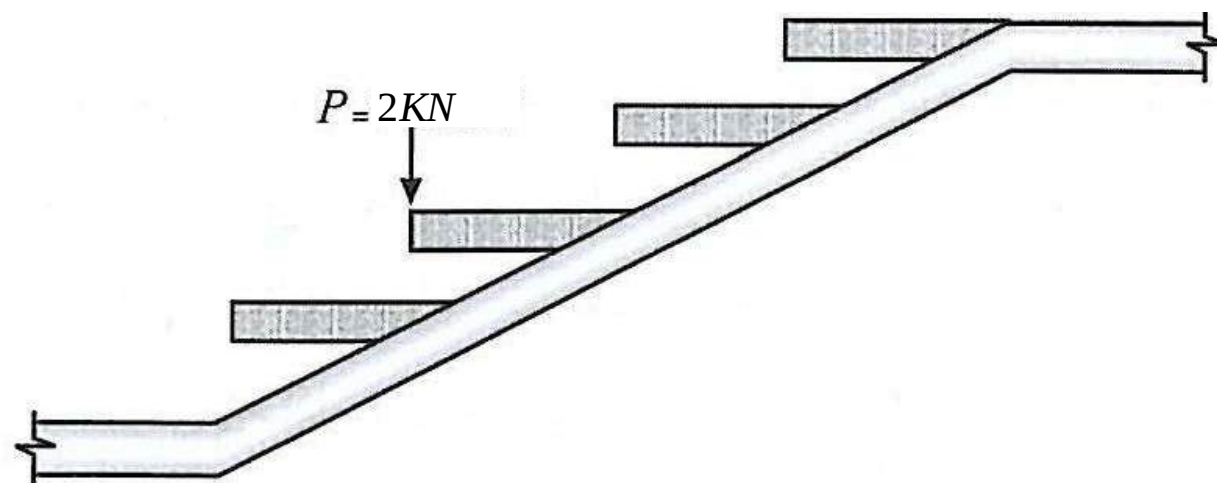
ردیف	نوع کالویری	بازگسترده کیلوییون بر متر مربع	باز متحرک کیلوییون
۴	ساختمان‌ها و مجتمع‌های مسکونی		
۱-۴	اتاق‌ها و سایر فضاهای خصوصی شامل (سرویس‌ها-آباز-راهروها)	۲	—
۲-۴	اتاق‌های محل تجمع و راهروهای مرتبط با آن	۵	—
۵	هتل‌ها-فروشگاه‌ها		
۱-۵	اتاق‌ها و سایر فضاهای هتل‌ها، مهمانسراها و خوابگاه‌ها	۲	—
۲-۵	فروشگاه‌های کوچک و خرده‌فروشی - طبقه همکف (ورودی)	۵	۴.۵
۳-۵	فروشگاه‌های کوچک و خرده‌فروشی - کف سایر طبقات	۲.۵	۴.۵
۴-۵	فروشگاه‌های عمده‌فروشی - همه طبقات	۶ ^(۳)	۴.۵
۶	ساختمان‌های آموزشی - فرهنگی و کتابخانه‌ها		
۱-۶	کلاس‌های درس، آزمایشگاه‌های میک	۲.۵	۴.۵
۲-۶	اتاق‌های مطالعه	۳	۴.۵
۳-۶	مخازن کتاب یا اتاق بایگانی یا قفسه‌های ثابت	۲.۵ ^(۳) به ازای هر متر ارتفاع، حداقل ۷.۵	۴.۵
۴-۶	مخازن کتاب یا محل بایگانی یا قفسه‌های متحرک	۳ به ازای هر متر ارتفاع، حداقل ۱۰	۷
۵-۶	راهروهای طبقه همکف (ورودی)	۵	۴.۵
۶-۶	راهروهای سایر طبقات	۴	۴.۵
۷	ساختمان‌های اداری		
۱-۷	دفاتر کار معمولی	۲.۵	۹
۲-۷	سالن انتظار و ملاقات - راهروهای طبقه همکف (ورودی)	۴.۵	۹
۳-۷	راهروهای سایر طبقات	۲.۵	۹
۸	ساختمان‌های صنعتی		
۱-۸	کارگاه‌های صنعتی میک	۶ (۱۰) (۱۵)	۹
۲-۸	کارگاه‌های صنعتی متوسط	۱۰ (۱۵) (۲۰)	۱۱
۳-۸	کارگاه‌های صنعتی سنگین	۱۴ (۲۰) (۳۰)	۱۴
۹	ورزشگاه‌ها و تأسیسات تفریحی		
۱-۹	سالن‌های ورزشی میک مانند تنیس روی میز - بلیارد و ...	۳.۵ ^(۳)	—
۲-۹	سالن‌های ورزشی و تمرینات بدنی	۵ ^(۳)	—
۳-۹	ورزشگاه‌های دارای صندلی ثابت	۵ ^(۳)	—
۴-۹	ورزشگاه‌های فاقد صندلی ثابت یا دارای نیمکت	۶ ^{(۳) (۵)}	—

ردیف	نوع کاربری	بار گسترده کیلونیوتن بر مترمربع	بار متمرکز کیلونیوتن
۱۰	بیمارستان ها و مراکز درمانی		
۱-۱۰	اتاق های بیمار	۲	۴۵
۲-۱۰	اتاق های عمل، آزمایشگاه ها	۳	۴۵
۳-۱۰	راهروهای طبقه اول	۵	۴۵
۴-۱۰	راهروهای سایر طبقات	۳	۴۵
۱۱	محل عبور و پارک خودروها		
۱-۱۱	محل عبور و پارک خودروهایی با وزن حداکثر تا ۴۰ کیلونیوتن	۳۰۰ (۳۰۰) (۳۰۰)	۳۰
۲-۱۱	محل عبور و پارک خودروهایی با وزن ۴۰ تا ۹۰ کیلونیوتن	۶	۳۰
۳-۱۱	معابر و بخش هایی از محوطه با امکان عبور کامیون	۱۳ (۱۱)	۳۳ (۲۵)
۱۲	سایر موارد		
۱-۱۲	سردخانه ها	۵ به ازای هر متر ارتفاع طبقه حداقل ۱۵	—
۲-۱۲	آشپزخانه های صنعتی و رستخوری ها	۵	—
۳-۱۲	تعمیه کنار سبک در فضای داخل سقف کاذب	۱	—
۴-۱۲	اتباری های سبک	۴ (۱)	—
۵-۱۲	اتباری های سنگین	۱۲ (۱۱) (۱۱)	—
۶-۱۲	مونور خانه ها	۷٫۵	—
۷-۱۲	اتاق های هواشو - پمپ و نظایر آن	۴	—
۸-۱۲	محل فرود بالگرد	۳۰ (۱۱) (۱۱) (۱۱)	—
۹-۱۲	کف کاذب در فضاهای اداری	۲٫۵	۹
۱۰-۱۲	کف کاذب برای اتاق های کامپیوتر	۵	۹
۱۱-۱۲	اتاق آسانسور	۳٫۶	۹٫۳ (بر روی سطحی برابر با ۵۰×۵۰ میلی متر وارد شود)
۱۳-۱۲	هرگونه ساختمان دیگر	۱	

اجزاء خرپاها و تیرها (اجزاء اصلی) که برای پوشش سالن‌های صنعتی، پارکینگ‌های تعمیراتی، انبارها ... به کار می‌روند باید علاوه بر بارهای زنده وارد به سقف، یک بار متمرکز برابر با ۱۰ کیلونیوتن را بطور موضعی تحمل نمایند. این بار در خرپاها و در تیرها در هر نقطه اختیاری از تیر که بیشترین اثر را ایجاد کند وارد می‌شوند.

در راه پله‌هایی که در آنها کف پله‌ها به صورت طره‌ای مجزا در نظر گرفته شده‌اند، کف پله‌ها باید برای یک بار متمرکز ۲ کیلونیوتن که در انتهای طره وارد می‌شود طراحی گردند. این بار لزومی ندارد همزمان با بار گسترده یکنواخت اعمال شود.

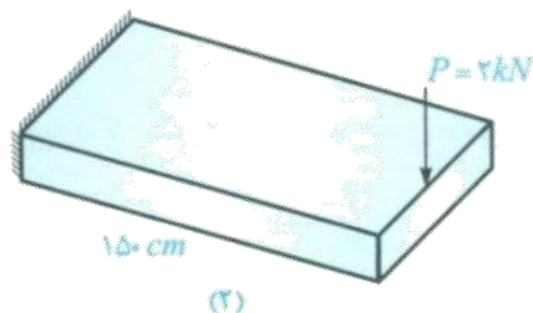
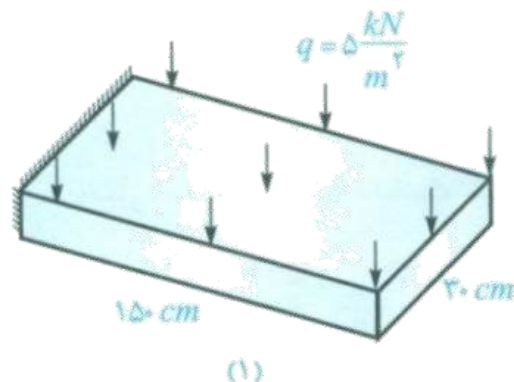

تمرین : پله‌های منتهی به درب خروجی در یک فروشگاه بزرگ به صورت پله مارپیچی بوده و هر کدام از آنها به صورت طره مجزایی هستند که به یک ستون به صورت گیردار اتصال دارند. ابعاد کف پله ۱۵۰×۳۰ سانتی متر است، لنگر خمشی ناشی از بار زنده در محل اتصال پله به ستون چقدر است؟

(پایه ۳ - ۸۴، با الدکی تغییر)

(۱) ۱۶۸ کیلوگرم متر (۲) ۶۹ کیلوگرم متر (۳) ۳۰۰ کیلوگرم متر (۴) ۹ کیلوگرم متر

حل: بار زنده گسترده وارد بر پله این فروشگاه بزرگ که منتهی به درب خروجی است، ۵ کیلونیوتن بر مترمربع باید در نظر گرفته شود. از طرفی در پلکان‌هایی که در آنها کف پله‌ها به صورت طره‌ای مجزا در نظر گرفته شده‌اند، لازم است کف پله‌ها برای یک بار متمرکز به اندازه ۲ کیلونیوتن که لزوماً با بار گسترده به طور همزمان اعمال نشده و در انتهای طره وارد می‌شود، طراحی شوند. بنابراین با در نظر گرفتن دو حالت بارگذاری زیر، لنگر خمشی در محل اتصال پله و ستون برابر است با:

$$M_{1A} = \text{بار کل} \times \text{بازوی لنگر} = (5 \times 0.3 \times 1.5) \times \frac{1.5}{2} = 1.68 \text{ kN.m} = 168 \text{ kg.m}$$

$$M_{2A} = PL = 2 \times 1.5 = 3 \text{ kN.m} = 300 \text{ kg.m}$$

$$M_A = \max \{M_{1A}, M_{2A}\} = 300 \text{ kg.m}$$

بنابراین مقدار M_{2A} به عنوان لنگر خمشی ناشی از بار زنده در محل اتصال پله و ستون در نظر گرفته شده و گزینه (۳) صحیح می‌باشد.

نامناسب ترین وضع بارگذاری

با توجه به اینکه موقعیت بار زنده ثابت نیست، در حالات مختلف بارگذاری نیروهای داخلی متفاوتی در اعضا ایجاد می شود. بنابراین طراحی عضو باید با در نظر گرفتن بحرانی ترین حالت بارگذاری انجام گردد.

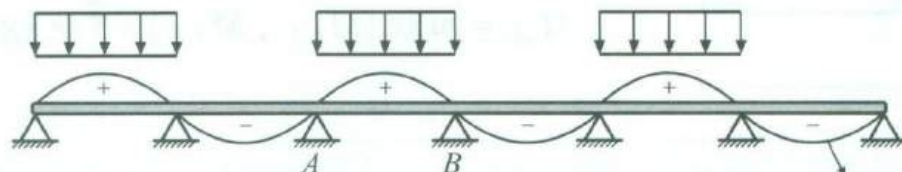
در تیرهای یکسره و در قاب‌های نامعین در مواردی که بار زنده بیشتر از ۴ کیلونیوتن بر مترمربع و یا بیشتر از یک و نیم برابر بار مرده است، موقعیت قرارگیری بار زنده در دهانه‌های مختلف باید طوری در نظر گرفته شود که بیشترین اثر مورد نظر را در عضو سازه‌ای ایجاد نماید. برای این منظور کافی است علاوه بر حالت قرار دادن بار زنده در تمام دهانه‌ها، حالت‌های بارگذاری زیر نیز در نظر گرفته شوند:

این دو حالت با استفاده از نمودار خط تأثیر لنگر خمشی مثبت وسط دهانه و لنگر خمشی منفی تکیه گاه بسط داده شده اند.

الف- قرار دادن بار زنده در دهانه های یک در میان

برای تعیین حداکثر لنگر خمشی مثبت وسط دهانه به کار می رود.

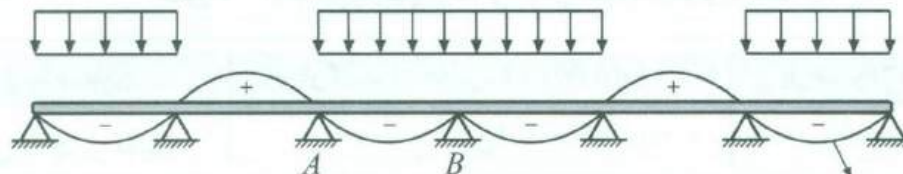

نمودار خط تأثیر لنگر خمشی مثبت دهانه AB

نامناسبترین وضع بار گذاری برای لنگر خمشی مثبت وسط دهانه

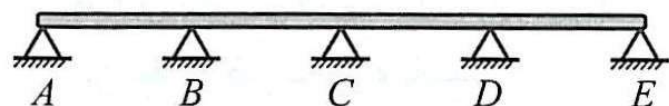
ب- قرار دادن بار زنده در دو دهانه مجاور هم

برای تعیین حداکثر لنگر خمشی منفی تکیه گاه ها و همچنین برای تعیین حداکثر نیروی برشی در تکیه گاه ها به کار می رود.

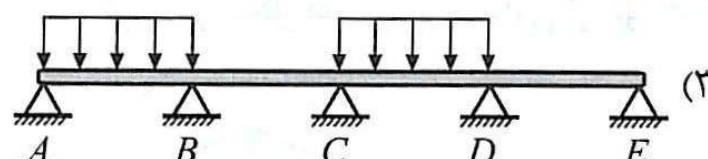
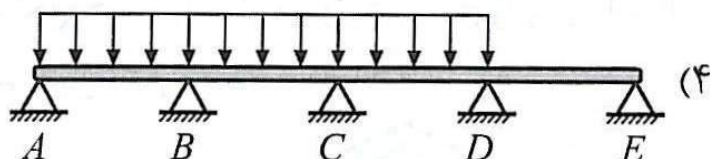
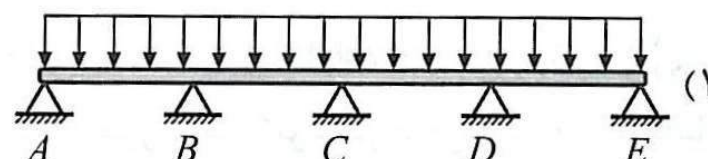
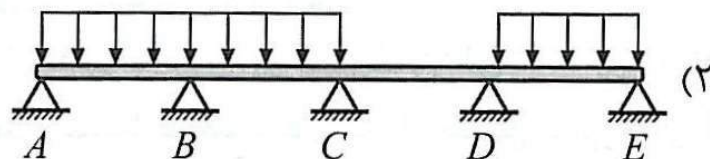
نمودار خط تأثیر لنگر خمشی منفی تکیه گاه B

نامناسبترین وضع بار گذاری برای لنگر خمشی منفی تکیه گاه

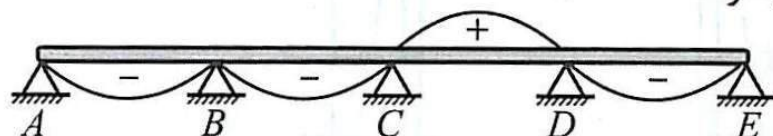

نامناسب ترین وضعیت بارگذاری برای لنگر تکیه گاه B در تیر
(پایه ۳-۸۳)

مقابل کدام است؟

هال: برای تعیین نامناسب ترین وضعیت بارگذاری، ابتدا باید نوع لنگر تکیه گاه B (مثبت یا منفی بودن)، مشخص گردد. به همین منظور ابتدا خط تأثیر لنگر تکیه گاه B رسم می شود:

همان طور که مشاهده می شود، تکیه گاه B تحت لنگر منفی قرار دارد، بنابراین بحرانی ترین حالت بارگذاری با قرار دادن بار زنده در دو دهانه مجاور تکیه گاه و به طور یک در میان در سایر دهانه ها، به وجود می آید. بنابراین گزینه (۲) صحیح است.

ضوابط مربوط به دیوارهای تقسیم کننده

در ساختمان‌های اداری و یا سایر ساختمان‌هایی که در آن‌ها احتمال استفاده از دیوارهای تقسیم کننده و یا جابجایی آن‌ها وجود دارد، باید ضوابطی برای وزن دیوارهای تقسیم کننده بدون توجه به اینکه آن‌ها در پلان نشان داده شده باشند و یا خیر، اقدام گردد.

در محل واقعی خود اعمال می شود $\Rightarrow$ به عنوان بار مرده در نظر گرفته می شود $\Rightarrow$ if $\frac{W}{A} > 2 \text{ KN/m}^2$

$$\text{if } \frac{W}{A} < 2 \text{ KN/m}^2 \Rightarrow \begin{cases} LL > 4 \text{ KN/m}^2 \Rightarrow \text{نیازی به در نظر گرفتن بار زنده دیوار نیست} \\ LL < 4 \text{ KN/m}^2 \Rightarrow \text{به بار گسترده معادل تبدیل می شود} \end{cases} \Rightarrow \begin{cases} \frac{W}{A} > 0.4 \text{ KN/m}^2 : \min = 1 \text{ KN/m}^2 \\ \frac{W}{A} \leq 0.4 \text{ KN/m}^2 : \min = 0.5 \text{ KN/m}^2 \end{cases}$$

(دیوارهای ساندویچی)

$$\text{مساحت تیغه های کف} \times \text{وزن هر متر مربع سطح تیغه} = \text{بار گسترده معادل تیغه ها}$$

مساحت کف

تمرین : فرض کنید کف یک ساختمان اداری که یک دفتر کار معمولی است، از دو قسمت مساوی A و B تشکیل شده و سطح هر قسمت ۲۰۰ مترمربع باشد، چنانچه مساحت کل تیغه‌های قسمت A برابر ۲۰۰ متر مربع و مساحت کل تیغه‌های قسمت B برابر ۱۰۰ مترمربع و وزن هر مترمربع سطح تیغه برابر ۱۴۰ کیلوگرم باشد، بار زنده معادل تیغه‌بندی کدام یک از مقادیر زیر است؟

(پایه ۳ - ۸۷ ، با الدکی تغییر)

- (۱) ۱۰۰ کیلوگرم بر مترمربع برای هر دو قسمت A و B
- (۲) ۱۰۰ کیلوگرم بر مترمربع برای قسمت A و ۷۰ کیلوگرم بر مترمربع برای قسمت B
- (۳) ۱۴۰ کیلوگرم بر مترمربع برای قسمت A و ۱۰۰ کیلوگرم بر مترمربع برای قسمت B
- (۴) ۱۴۰ کیلوگرم بر مترمربع برای هر دو قسمت A و B

● **علیه:** با توجه به این که وزن هر مترمربع از سطح تیغه‌ها بین ۰/۴ تا ۲ کیلونیوتن بر مترمربع است، بنابراین وزن تیغه‌ها به صورت بار معادل، که از تقسیم وزن تیغه‌های هر قسمت بر مساحت آن قسمت به دست آمده و به صورت یکنواخت بر کف وارد می‌شود، باید در نظر گرفته شود.

بار معادل تیغه‌های A:

$$0.4 < w < 2 \text{ kN/m}^2 \Rightarrow q = \max \left\{ 1 \text{ kN/m}^2, \frac{\text{وزن کل تیغه‌ها}}{\text{مساحت کف}} \right\}$$

$$\frac{\text{وزن کل تیغه‌های A}}{\text{مساحت کف}} = \frac{\text{وزن } 1 \text{ m}^2 \text{ از تیغه} \times \text{مساحت تیغه‌های A}}{\text{مساحت کف}} = \frac{200 \times 140}{200} = 140 \text{ kg/m}^2 = 1.4 \text{ kN/m}^2$$

$$q_A = \max \{ 1 \text{ kN/m}^2, 1.4 \text{ kN/m}^2 \} = 1.4 \text{ kN/m}^2 = 140 \text{ kg/m}^2$$

بار معادل تیغه‌های B:

$$\frac{\text{وزن کل تیغه‌های B}}{\text{مساحت کف}} = \frac{\text{وزن } 1 \text{ m}^2 \text{ از تیغه} \times \text{مساحت تیغه‌های B}}{\text{مساحت کف}} = \frac{100 \times 140}{200} = 70 \text{ kg/m}^2 = 0.7 \text{ kN/m}^2$$

$$0.4 < w < 2 \text{ kN/m}^2 \Rightarrow q = \max \left\{ 1 \text{ kN/m}^2, \frac{\text{وزن کل تیغه‌ها B}}{\text{مساحت کف}} \right\}$$

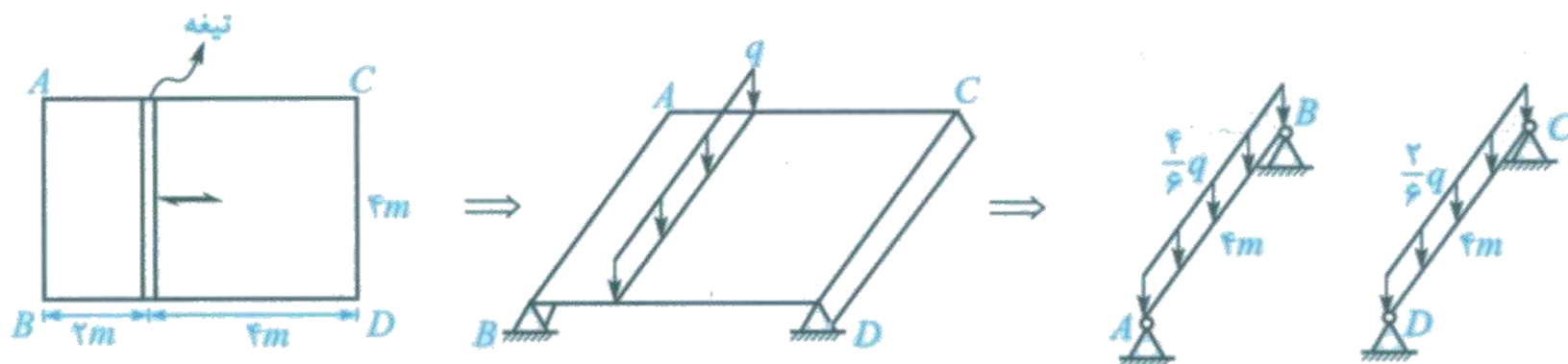
$$q_B = \max \{ 1, 0.7 \} = 1 \text{ kN/m}^2 = 100 \text{ kg/m}^2$$

● **دقت:** با توجه به این که سطح اداری و از نوع دفتر کار معمولی است، بار زنده آن برابر

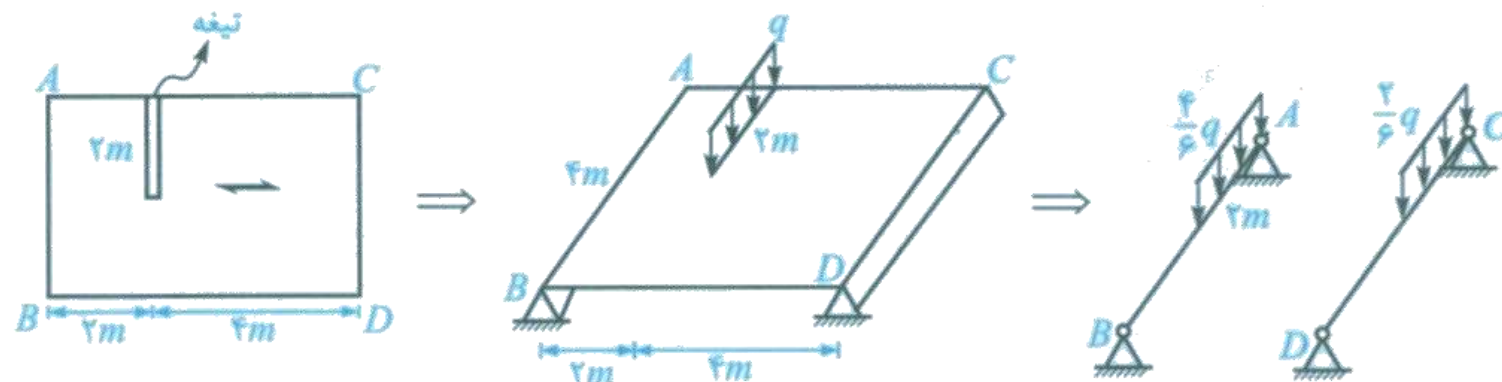
2.5 kN/m^2 است و مشمول حالت که در آن از بار زنده معادل تیغه صرف نظر کردیم، نمی‌شود و با توجه به این توضیحات، گزینه (۳) صحیح است.

فرض کنید که در شکل‌های زیر $w > 2 \text{ kN/m}^2$ بوده و حق جابه‌جا کردن تیغه را نداشته و اثر تیغه باید به صورت موضعی دیده شود. در این شکل‌ها با توجه به جهت فلش‌های تیرریزی، سقف به صورت یک طرفه عمل کرده و بار خود را به تیرهای AB و CD می‌دهد (این موضوع را در قسمت بعد بیشتر بررسی خواهیم کرد) و بار ناشی از تیغه بر روی CD و AB به طور تقریبی برابر است با:

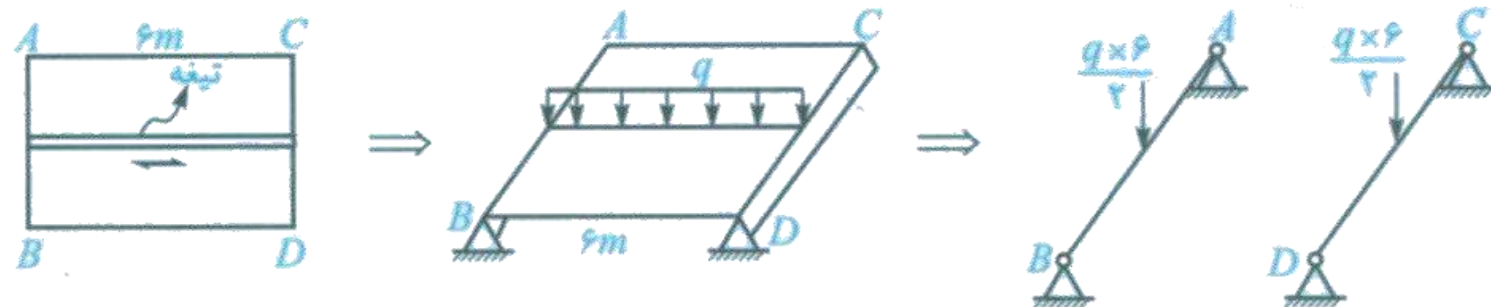
حالت ۱:

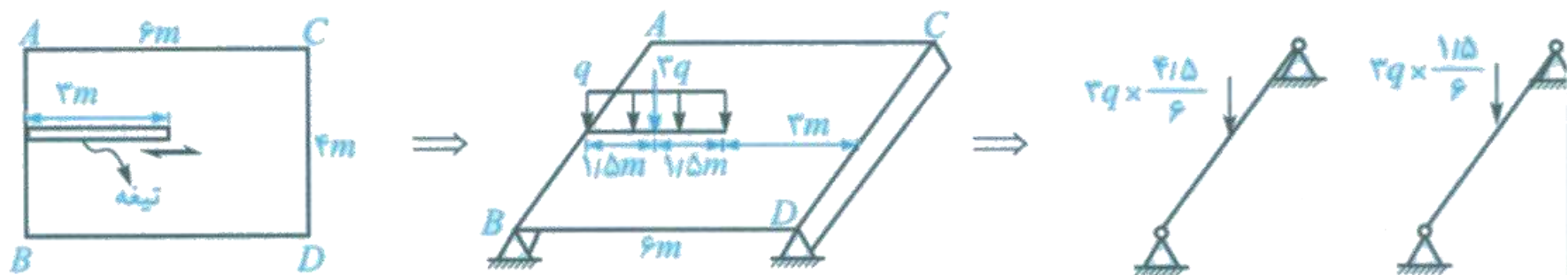
حالت ۲:

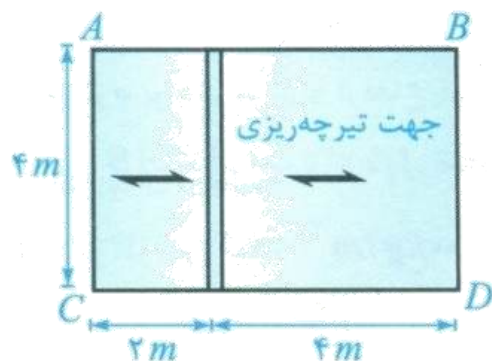

حالت ٣ :

حالت ٤ :

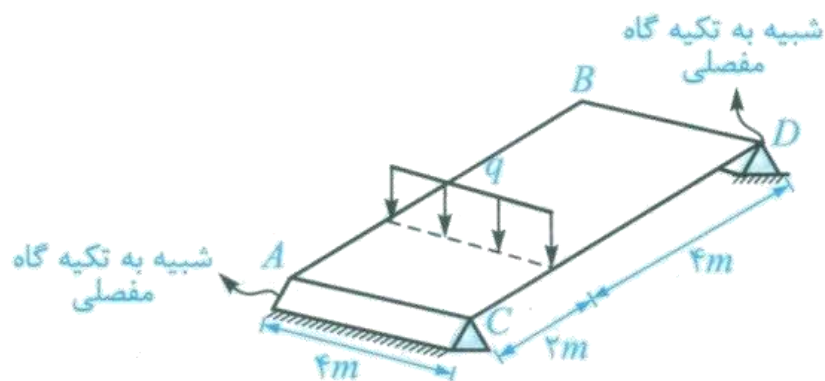
تمرین : در پلان مقابل، موقعیت تیغه‌ای با وزن واحد سطح $2/5 \text{ kN/m}^2$ نشان داده شده است. بار معادل وارد بر تیر AC و BD ناشی از این تیغه چقدر می‌باشد؟ (ارتفاع تیغه 3 m است، بار زنده سطح 2 kN/m^2 است).

حل: با توجه به اینکه وزن واحد سطح تیغه بیشتر از 2 kN/m^2 است بنابراین بار تیغه باید به عنوان بار مرده و به صورت خطی، در محل دقیق خود باید مدل سازی شود. در این حالت، بار خطی معادل تیغه از ضرب w در ارتفاع تیغه به دست می‌آید و مقدار آن برابر است با:

$$q = 2/5 \times 3 = 7/5 \text{ kN/m}$$

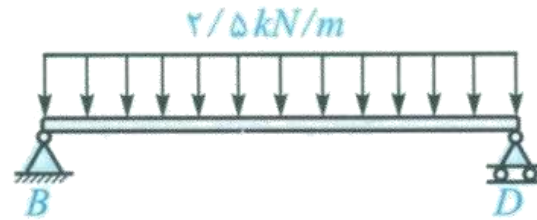
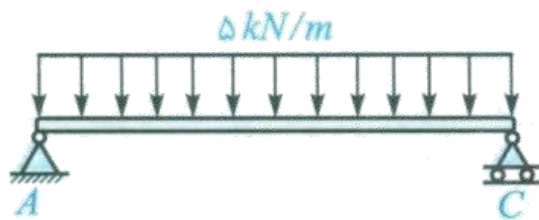
وزن تیغه در واحد طول

این بار به طور تقریبی مشابه یک تیر دو سر مفصل بین AC و BD توزیع می‌شود و در نتیجه خواهیم داشت:

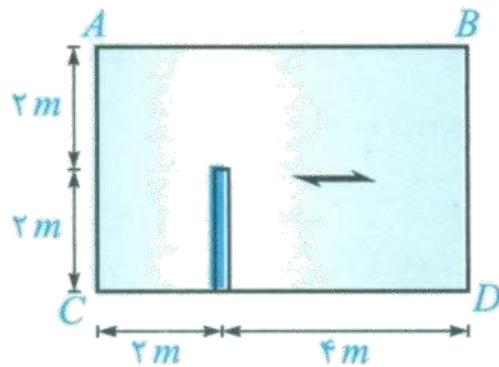

$$\begin{cases} \text{سهم تیر } AC = q \times \frac{4}{6} = 7/5 \times \frac{4}{6} = 5 \text{ kN/m} \\ \text{سهم تیر } BD = q \times \frac{2}{6} = 7/5 \times \frac{2}{6} = 2/5 \text{ kN/m} \end{cases}$$

توزیع این بارها بر روی تیرها به صورت زیر می باشد:

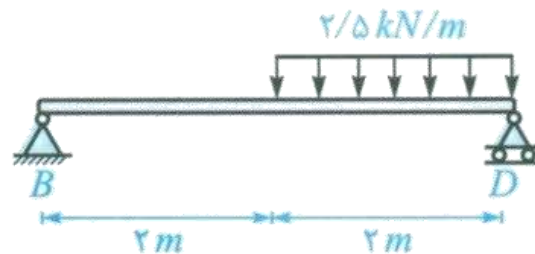
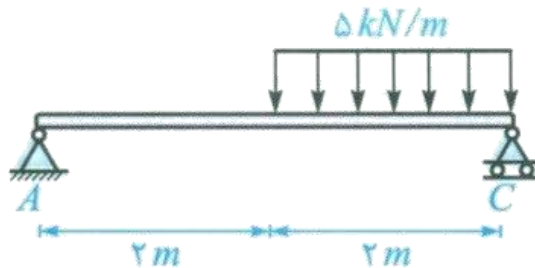
تذکره: در این گونه سؤالات چنانچه عرض تیغه از عرض پلان کوچک تر باشد (مثلاً $2m$)، بار ناشی از تیغه روی تیرهای AC و BD ، فقط در طولی برابر طول تیغه اعمال می شود. برای درک بهتر به شکل زیر توجه کنید:

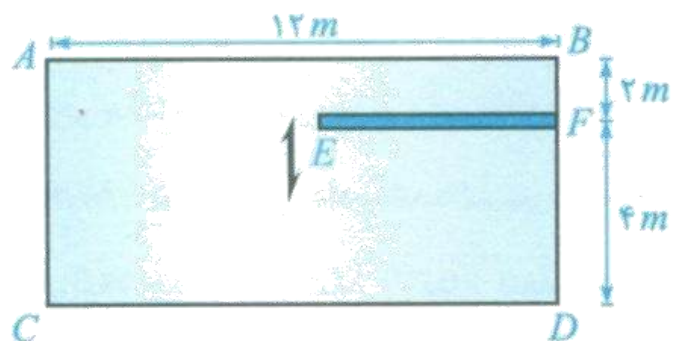

$$q = 2/5 \times 3 = 7/5 \text{ kN/m}$$

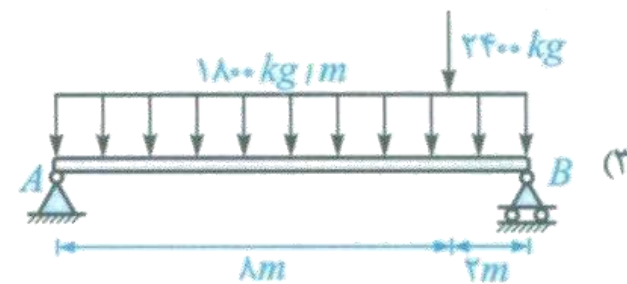
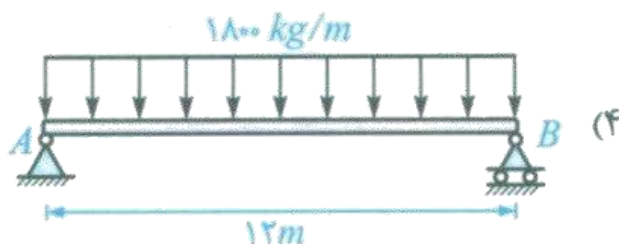
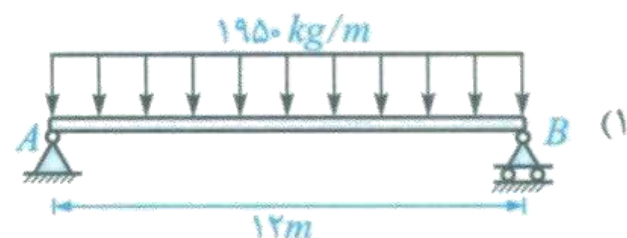
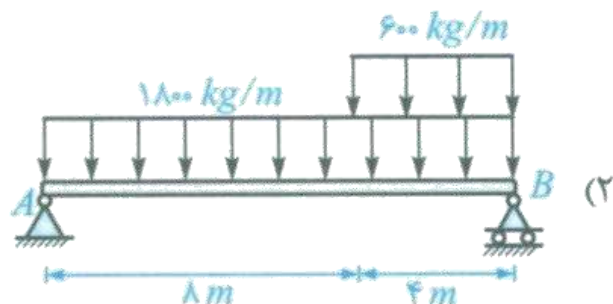
$$\text{سهم تیر } AC = 7/5 \times \frac{4}{6} = 5 \text{ kN/m}$$

$$\text{سهم تیر } BD = 7/5 \times \frac{2}{6} = 2/5 \text{ kN/m}$$

تمرین : در ساختمان مسکونی، بار مرده کف ۶۰۰ کیلوگرم بر مترمربع و وزن واحد سطح تیغه در چشمه $ABCD$ ، برابر با ۳۰۰ کیلوگرم بر مترمربع و ارتفاع تیغه‌ها ۳ متر می‌باشد. بار مرده وارد بر تیر AB کدام است؟ (طول تیغه $EF = 4m$ ، بار زنده کف بدون در نظر گرفتن تیغه $300 kg/m^2$) (پایه ۳ - شهریور ۹۱، با اندکی تغییر)

● **حل:** با توجه به اینکه وزن واحد سطح تیغه بیشتر از ۲ کیلونیوتن است، بنابراین بار تیغه باید در محل واقعی خود اعمال شود و آن را به عنوان بار مرده لحاظ می‌کنیم. از طرفی طول تیغه ۴ متر بوده و تنها در بخشی از کف می‌باشد، بنابراین بار مرده ناشی از تیغه تنها در طول تیغه بر تیر AB اثر داده می‌شود.

$$EF \text{ تیغه } q_1 = 300 \times 3 = 900 \text{ kg/m} \text{ بار خطی ناشی از وزن}$$

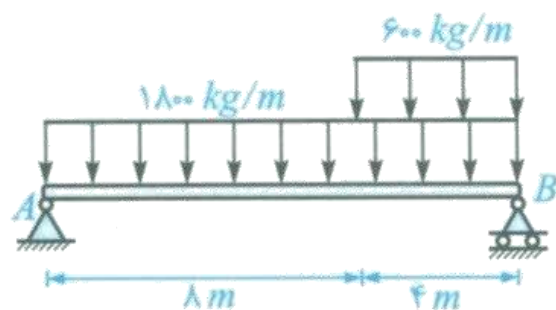
$$q \text{ از بار } AB \text{ سهم تیر } = 900 \times \frac{4}{6} = 600 \text{ kg/m}$$

دقت شود که این بار در عرض EF یعنی ۴ m از AB وارد می‌شود.

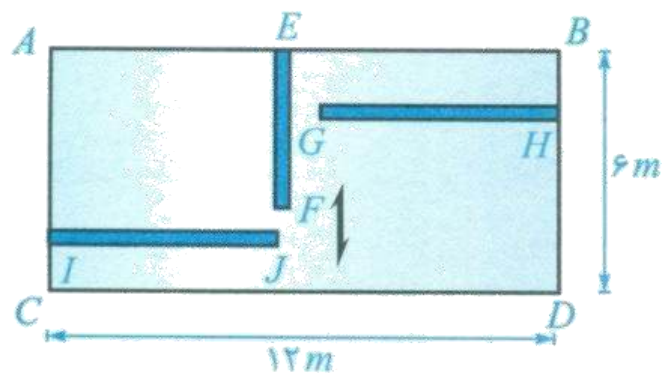
از سوی دیگر، وزن مرده سقف 600 kg/m^2 است که با توجه به عرض بارگیر ۳ m توسط تیر AB ، بار خطی معادل با آن برابر است با:

$$q_2 = 600 \times 3 = 1800 \text{ kg/m}$$

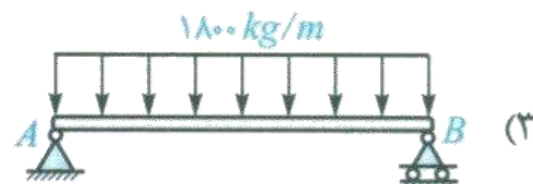
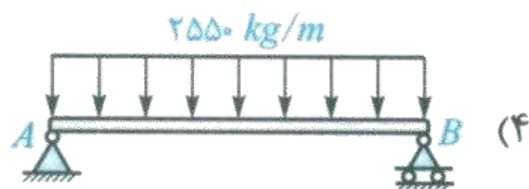
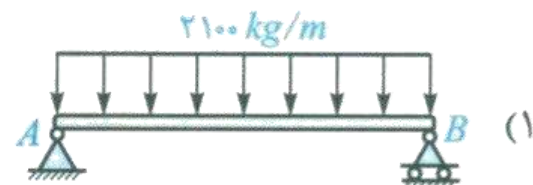
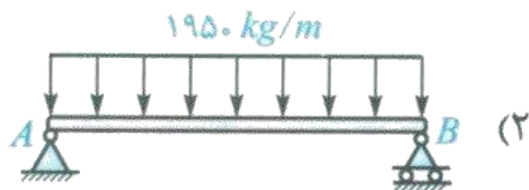
بنابراین بار مرده تیر AB در مجموع به صورت زیر در نظر گرفته می‌شود:

بنابراین گزینه (۲) صحیح است.

تمرین : در ساختمان مسکونی، بار مرده کف ۶۰۰ کیلوگرم بر مترمربع و وزن تیغه‌ها در چشمه $ABCD$ برابر با ۱۲۰ کیلوگرم بر متر مربع و ارتفاع تیغه‌ها ۳ متر می‌باشد، مجموع بار مرده و بار زنده وارد بر تیر AB کدام است؟
(نظارت - شهریور ۹۱، با اندکی تغییر)
($3m$ = طول تیغه GH و EF ، $4m$ = طول تیغه IJ ، بار زنده بدون لحاظ کردن اثر تیغه‌ها، $1/5 \text{ kN/m}^2$ است.)

● **حل:** با توجه به اینکه وزن واحد سطح تیغه‌ها کمتر از 2 kN/m^2 می‌باشد می‌توان وزن تیغه‌ها را به صورت یک بار گسترده زنده یکنواخت در نظر گرفت. از طرفی مقدار این بار گسترده معادل نباید کمتر از 1 kN/m^2 (یا 100 kg/m^2) در نظر گرفته شود:

وزن تیغه $GH + \text{وزن تیغه } EF + \text{وزن تیغه } IJ = \text{وزن تیغه‌ها}$

$$\text{وزن تیغه‌ها} = 120 \times 3 \times (4 + 3 + 3) = 3600 \text{ kg}$$

مجموع طول تیغه‌ها $\rightarrow$ ارتفاع تیغه‌ها $\leftarrow$

(بار زنده معادل، 100 kg/m^2 در نظر گرفته می‌شود.) $100 \text{ kg/m}^2 < 50 \text{ kg/m}^2 = \frac{3600}{6 \times 12}$ بار معادل تیغه‌ها

از طرفی با توجه به جهت تیرچه‌ریزی و داشتن 3 m عرض بار گیر در تیر AB ، بار کل وارد بر تیر AB برابر است با:

$$\begin{cases} \text{بار مرده کف} = 600 \times 3 = 1800 \text{ kg/m} \\ \text{مجموع بار تیر } AB \Rightarrow 2550 \text{ kg/m} = 100 \times 3 = 300 \text{ kg/m} + \text{بار زنده ناشی از تیغه} \\ \text{بار زنده کف} = 150 \times 3 = 450 \text{ kg/m} \end{cases}$$

$\rightarrow 1.5 \text{ kN/m}^2$

بنابراین گزینه (۴) صحیح است.

کاهش در بارهای زنده یکنواخت

در مواردی که عضو دارای سطح بارگیر نسبتاً بزرگی می باشد، احتمال اینکه کل سطح به طور همزمان تحت تأثیر سربار حداکثر قرار گیرد کم است.

$$\text{if } K_{LL} A_T \geq 37 \text{ m}^2 \Rightarrow L = L_0 \left[0.25 + \frac{4.57}{\sqrt{K_{LL} A_T}} \right]$$

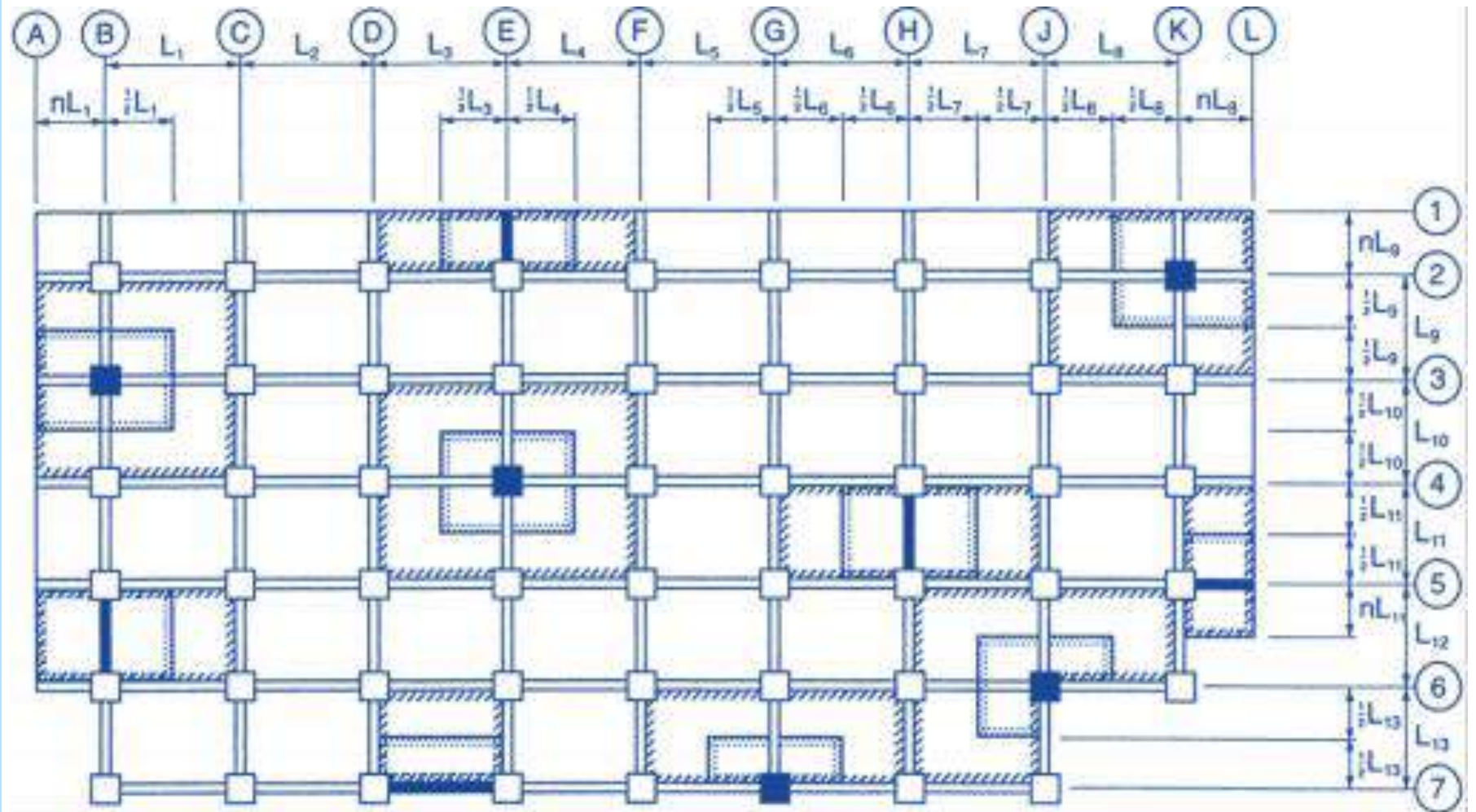
اعضایی که بار یک طبقه را تحمل می کنند : $L > 0.5L_0$

اعضایی که بار دو طبقه یا بیشتر را تحمل می کنند : $L > 0.4L_0$

جدول ۶-۵-۲ ضریب عضو برای بار زنده K_{LL}

ردیف	جزء سازه‌ای	K_{LL}
۱	ستون‌های داخلی	۴
۲	ستون‌های خارجی بدون دال‌های طره‌ای	۴
۳	ستون کناری با دال طره‌ای	۳
۴	ستون گوشه با دال طره‌ای	۲
۵	تیر کناری بدون دال طره‌ای	۲
۶	تیر داخلی	۲
۷	بقیه اعضای ذکر نشده شامل:	
۱-۷	تیر کناری با دال طره‌ای،	۱
۲-۷	تیر طره‌ای،	۱
۳-۷	دال یک‌طرفه،	۱
۴-۷	دال دو طرفه،	۱
۵-۷	اعضایی که فاقد ضابطه انتقال پیوسته برش در جهت عمود بر دهانه خود باشند.	۱

در 3 حالت کاهش سربار نداریم :

1. بارهای زنده سنگین : $LL > 5 \text{ KN/m}^2$

استثنا : : اعضایی که بار دو طبقه یا بیشتر را تحمل می کنند : $L = 0.8L_0$

2. محل عبور یا پارک خودرو سواری

استثنا : : اعضایی که بار دو طبقه یا بیشتر را تحمل می کنند : $L = 0.8L_0$

3. محل اجتماع و ازدحام

کاهش در بارهای زنده بام

$$L_T = L_0 R_1 R_T$$

$$0.6 \text{ kN/m}^2 \leq L_T \leq 1.5 \text{ kN/m}^2$$

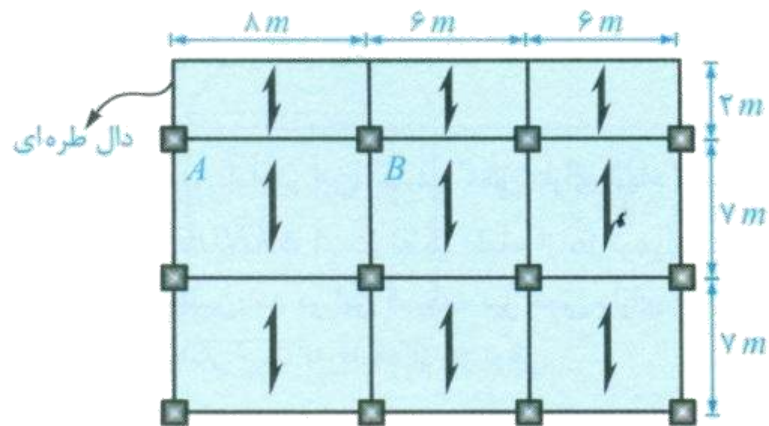
$$R_1 = \begin{cases} 1 & \text{برای } A_T \leq 18 \text{ m}^2 \\ 1/2 - 0.1/111 A_T & \text{برای } 18 \text{ m}^2 \leq A_T < 54 \text{ m}^2 \\ 0.6 & \text{برای } A_T \geq 54 \text{ m}^2 \end{cases}$$

برای بام‌های شیب‌دار، با شیب S

$$R_T = \begin{cases} 1 & \text{برای } S \leq 33 \\ 1/2 - 0.1/100 S & \text{برای } 33 < S < 100 \\ 0.6 & \text{برای } S \geq 100 \end{cases}$$

برای بام‌های قوسی یا گنبدی، مقدار S برابر با حاصل ضرب ۲۶۶٫۶ در نسبت ارتفاع به طول دهانه آنها می‌باشد.

تمرین : در پلان زیر در صورتی که بار زنده کلیه سطوح را 2 kN/m^2 در نظر بگیریم، بارگذاری بار زنده تیر AB را چقدر می توان کاهش داد؟

● **حل:** با توجه به ابعاد پلان و طره‌ای بودن دهانه ۲ متری، سطح بارگیری این تیر برابر است با:

$$A_T = (\overset{\text{قسمت طره}}{2} + \underset{\text{نصف دهانه } 7m}{3/5}) \times 8 = 44 m^2$$

از طرفی ضریب K_{LL} برای تیر کناری با دال طره‌ای برابر ۱ به دست می‌آید $K_{LL} = 1$ و در ادامه داریم:

امکان کاهش بار زنده وجود دارد. $\Rightarrow K_{LL} A_T = 1 \times 44 m^2 > 37 m^2$ کنترل حاصل $K_{LL} A_T$ و در نهایت خواهیم داشت (L_o در صورت سؤال، $2 kN/m^2$ داده شده است):

$$L = L_o \left[0.125 + \frac{4/57}{\sqrt{K_{LL} A_T}} \right] = 2 \times \left[0.125 + \frac{4/57}{\sqrt{1 \times 44}} \right] = 1.88 kN/m^2$$

این موضوع یعنی می‌توان بار زنده را به اندازه $0.12 kN/m^2$ کاهش داد.

● **دقت:** اگر میزان درصد کاهش بار زنده پرسیده شد، ابتدا نسبت $\times 100 = \left[0.125 + \frac{4/57}{\sqrt{K_{LL} A_T}} \right] \times 100$

را به دست می‌آوریم. ۱۰۰ منهای عدد به دست آمده، در واقع همان درصد کاهش بار زنده در عضو است.

تمرین: در یک بام معمولی شیبدار با شیب ۳۰ درجه، بار زنده وارد بر یکی از تیرهای فرعی با $20 m^2$ سطح بارگیر را حساب کنید.

● **حل:** بار زنده کاهش یافته بام، با استفاده از رابطه زیر به دست می آید:

$$L_r = L_o R_1 R_2$$

دقت شود که در جدول بار زنده یکنواخت برای بامهای شیبدار معمولی، $1/5 kN/m^2$ داده شده است.
($L_o = 1/5 kN/m^2$)

در این تیر ضریب R_1 با توجه به سطح بارگیری تیر برابر است با:

$$18 m^2 \leq A_T = 20 m^2 < 54 m^2 \Rightarrow R_1 = 1/2 - 0/0111 A_T = 1/2 - 0/0111 \times 20 = 0/98$$

برای محاسبه ضریب R_2 ، ابتدا باید شیب سقف را به درصد تبدیل کنیم. با استفاده از روابط مثلثاتی خواهیم داشت:

$$S = 100 \tan \theta = 100 \tan 30^\circ = 57/7\%$$

$$33 < S = 57/7 < 100 \Rightarrow R_2 = 1/2 - 0/006 S = 1/2 - 0/006 \times 57/7 = 0/85$$

در نهایت، مقدار بار زنده کاهش یافته بام برای این عضو برابر است با:

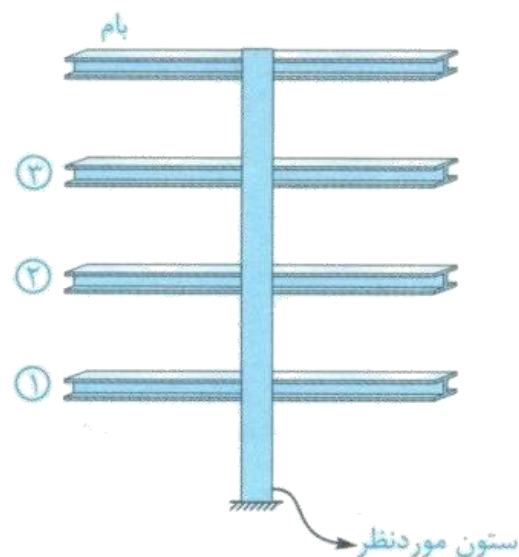
$$L_r = L_o R_1 R_2 = 1/5 \times 0/98 \times 0/85 = 1/25 kN/m^2$$

دقت کنید که این مقدار حتماً باید در بازه مجاز $0/6 kN/m^2 \leq L_r \leq 1/5 kN/m^2$ قرار گیرد، که این موضوع برقرار است.

تمرین : در یک ساختمان مسکونی چهار طبقه، سطح بارگیر یکی از ستون‌های میانی در هر طبقه ۱۶ مترمربع است. درصد مجاز کاهش بار زنده ناشی از سه طبقه اول به جز بام را برای این ستون در طبقه پایین (اولین طبقه) محاسبه نمایید.

(پایه ۳ - ۸۳ ، با اندکی تغییر)

۴۲٪ (۴) ۳۲/۵٪ (۳) ۵۰٪ (۲) ۲۶/۷٪ (۱)

مل: طبقاتی که مجاز به کاهش بار زنده آنها

نیستیم و بام (قسمت شرایط خاص) جز سطوح بارگیر اعضا در سایر کف‌ها محسوب نمی‌شوند (کاهش سربار آنها در صورت امکان، باید جداگانه محاسبه شود)، بنابراین در این سوال جمع سطوح بارگیر ستون در طبقه اول برابر است با:

$$A_T = 3 \times 16 = 48 m^2$$

از سوی دیگر با توجه به جدول ، ضریب بار زنده برای ستون میانی برابر ۴ است:

$$K_{LL} = 4$$

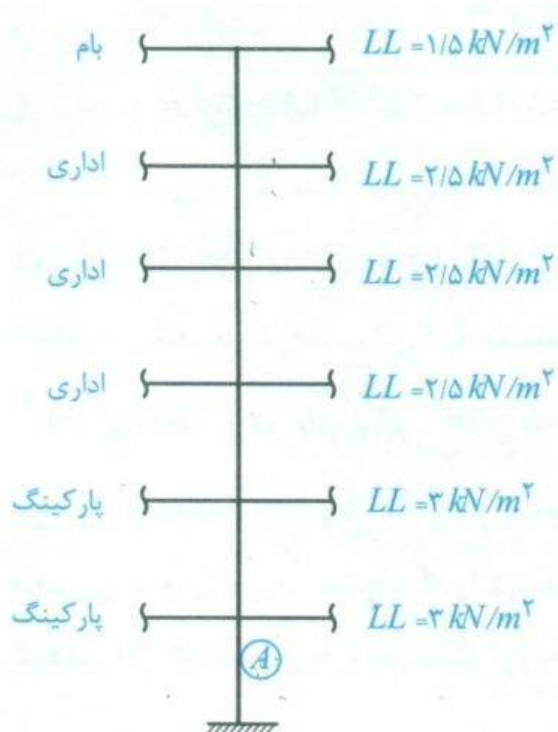
و در نهایت خواهیم داشت:

$$K_{LL} A_T = 4 \times 48 = 192 m^2 > 37 m^2 \text{ (مجاز به کاهش بار زنده هستیم.)}$$

$$L = L_o \left(0.25 + \frac{4.75}{\sqrt{K_{LL} A_T}} \right) \Rightarrow \frac{L}{L_o} = \left(0.25 + \frac{4.75}{\sqrt{192}} \right) = 0.58 = 58\%$$

با توجه به این که عضو بار بیش از دو طبقه را تحمل می کند، $L \geq 0.5L_o$ باشد که برقرار است. بنابراین بار زنده این ستون را در سه طبقه اول $42\% = (100 - 58)$ می توانیم کاهش دهیم و گزینه (۴) صحیح است. دقت شود که در این تمرین اگر میزان کاهش سربار بام را بخواهیم، باید جداگانه آن را از رابطه $L_r = L_o R_1 R_2$ به دست آوریم.

تمرین : یک ساختمان تجاری - اداری ۶ طبقه مطابق شکل مفروض است که کاربری هر طبقه از آن در شکل زیر مشخص شده است. نیروی محوری ناشی از بار زنده با در نظر گرفتن ضریب کاهش سربار در ستون میانی A را تعیین کنید. (سطح بارگیری ستون در هر طبقه $A_T = 25m^2$)

● **نکته:** در این ساختمان، طبقات با کاربری متفاوت وجود دارد، بنابراین برای محاسبه نیروی محوری ناشی از بار زنده، باید متناسب با کاربری هر طبقه میزان کاهش سربار زنده هر طبقه را به دست آوریم. بنابراین خواهیم داشت:

* **کاهش بار زنده بام:** بار زنده بام با استفاده از رابطه مقابل کاهش می یابد:
 $L_r = L_o R_1 R_2$
 در این رابطه ضریب R_1 با استفاده از رابطه زیر به دست می آید:

$$18 m^2 \leq A_T = 25 m^2 < 54 m^2 \Rightarrow R_1 = 1/2 - 0.0111 \times 25 = 0.92$$

از سوی دیگر با توجه به اینکه بام تخت است، ضریب R_2 برابر واحد خواهد بود، بنابراین بار زنده کاهش یافته بام برابر است با:

$$L_r = L_o R_1 R_2 = 1.5 \times 0.92 \times 1 = 1.38 kN/m^2 \Rightarrow 0.16 kN/m^2 \leq L_r \leq 1.5 kN/m^2$$

* **کاهش بار زنده پارکینگ:** در حالت کلی بار زنده پارکینگ (محل عبور یا پارک خودرو) را نمی توان کاهش داد مگر اینکه عضو مورد نظر بار ۲ یا بیش از دو طبقه پارکینگ را تحمل کند. در این تمرین، بار زنده پارکینگ ها را می توانیم ۲۰٪ کاهش دهیم:

۲۰ درصد کاهش →

$$3 \times (1 - 0.2) = 2.4 kN/m^2$$

بار زنده هر یک از پارکینگ ها =

* کاهش بار زنده طبقات اداری: برای کاهش بار زنده طبقات اداری، از رابطه زیر استفاده می کنیم:

$$L = L_o \left(0.125 + \frac{4.57}{\sqrt{K_{LL} A_T}} \right)$$

سطح بارگیر ۳ طبقه اداری برابر است با (سطح پارکینگ و بام را در نظر نمی گیریم):

$$A_T = 3 \times 25 = 75 m^2$$

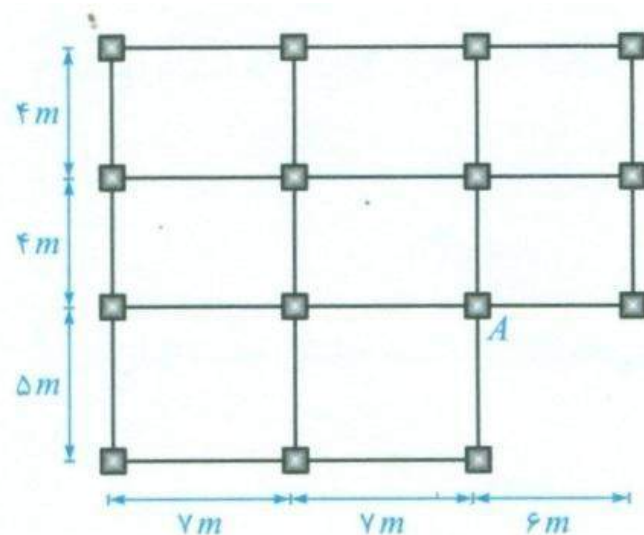
از طرفی K_{LL} برای ستون میانی برابر ۴ است ($K_{LL} = 4$) و در نتیجه خواهیم داشت:

$$L = 2.5 \left(0.125 + \frac{4.57}{\sqrt{4 \times 75}} \right) = 1.28 kN/m^2$$

بنابراین نیروی محوری زنده ستون A با در نظر گرفتن بار زنده کاهش یافته در A_T برابر است با:

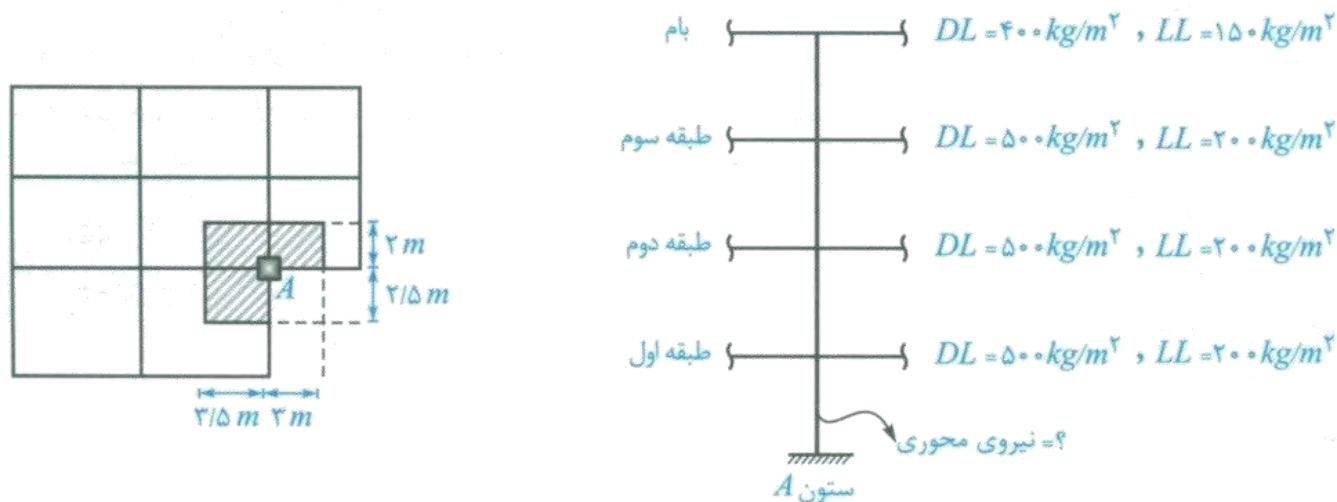
$$P_A = \underbrace{1.38 \times 25}_{\text{ناشی از دو پارکینگ}} + \underbrace{2 \times 2.4 \times 25}_{\text{ناشی از سه طبقه اداری}} + \underbrace{3 \times 1.28 \times 25}_{\text{ناشی از بام}} = 250.5 kN$$

تمرین : پلان مقابل مربوط به یک ساختمان مسکونی ۴ طبقه می باشد، در صورتی که شدت بار مرده در طبقات 500 kg/m^2 و در بام برابر 400 kg/m^2 باشد و شدت بار زنده در تمام طبقات 200 kg/m^2 و در بام 150 kg/m^2 باشد، بار محوری بدون ضریب ستون A را در طبقه همکف با در نظر گرفتن اثر کاهش سربار، به دست آورید.

● حل: سطح بارگیر ستون A در شکل زیر نشان داده شده و مقدار آن در یک طبقه برابر است با:

$$\text{سطح بارگیری ستون } A \text{ در یک طبقه} = 2 \times 3 + 2 \times 3/5 + 2/5 \times 3/5 = 21/75 m^2$$

$$(P_A)_D = 21/75 (400 + 3 \times 500) = 41325 kg$$

بار مرده بام ← ← سطح بارگیر در هر طبقه بار مرده سایر طبقات

برای محاسبه بار زنده ستون A در پایین ترین طبقه، باید بار زنده ناشی از بام و بار زنده سایر طبقات را کاهش دهیم و در نتیجه خواهیم داشت:

$$L_r = L_o R_1 R_2 \quad * \text{کاهش بار زنده بام: بار زنده بام با استفاده از رابطه مقابل کاهش می یابد:}$$

با توجه به اینکه بام تخت است ضریب R_2 برابر واحد خواهد بود، ضریب R_1 نیز به صورت زیر به دست می آید:

$$18 m^2 \leq A_T = 21/75 m^2 < 54 m^2 \Rightarrow R_1 = 1/2 - 0/0111 A_T = 1/2 - 0/0111 \times 21/75 = 0/96$$

$$L_r = L_o R_1 R_2 = 150 \times 0/96 \times 1 = 143/8 kg/m^2$$

* کاهش بار زنده طبقات: برای محاسبه بار زنده کاهش یافته سایر طبقات، سطح بارگیر ۳ طبقه را در نظر می گیریم:

$$A_T = 3 \times 21/75 = 65/25 m^2$$

از سوی دیگر ضریب بار زنده ستون A که یک ستون کناری بدون دال طره است، با استفاده از جدول (۲) برابر ۴ به دست می آید ($K_{LL} = 4$).

$$L = L_o \left(0/25 + \frac{4/57}{\sqrt{K_{LL} A_T}} \right) = 200 \left(0/25 + \frac{4/57}{\sqrt{4 \times 65/25}} \right) = 106/6 kg/m^2$$

بنابراین نیروی محوری ستون A ناشی از بارهای زنده برابر است با:

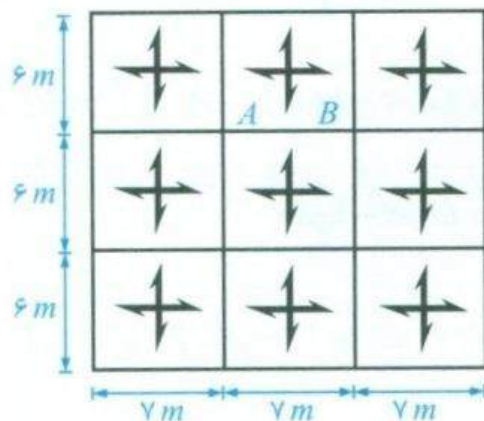
$$(P_A)_L = 21/75 \left[\overset{\text{بار زنده کاهش یافته بام}}{143/8} + \underset{\text{بار زنده سایر طبقات}}{3 \times 106/6} \right] = 10083/3 kg$$

و در نتیجه نیروی محوری ستون A بدون در نظر گرفتن ضرایب بار برابر است با:

$$P_A = (P_A)_D + (P_A)_L = 41325 + 10083/3 = 51408 kg = 51/4 ton$$

تمرین : یک ساختمان مسکونی از نوع قاب ساختمانی ساده توأم با مهاربندی هم محور فولادی در شهر تهران مفروض است. این ساختمان پنج طبقه و دارای سقف با دال بتنی می‌باشد. پلان تیرریزی طبقه چهارم به همراه طول دهانه‌ها در شکل زیر نشان داده شده است. اگر بار زنده طبقات ۲۰۰ کیلوگرم بر مترمربع باشد، درصد کاهش بار زنده برای طراحی تیر AB به کدامیک از مقادیر زیر نزدیک‌تر است؟

(پایه ۳ - ۹۰، با اندکی تغییر)

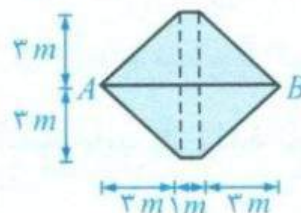
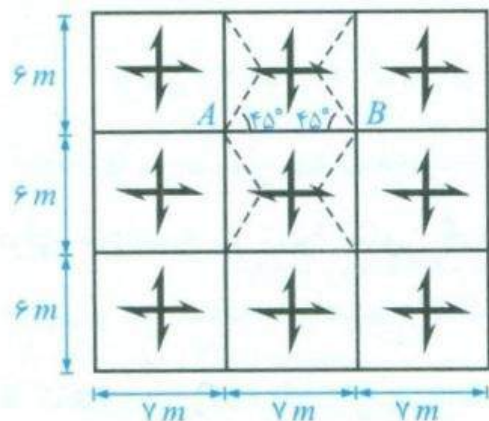
(۱) ۴۳/۳

(۲) ۱۰

(۳) ۲۳/۷

(۴) ۴۰

● **حل:** با توجه به عملکرد دو طرفه کف، سطح بارگیر تیر AB با رسم نیمساز زوایای داخلی چشمه‌ها به صورت زیر به دست می‌آید:

$$AB \text{ سطح بارگیری تیر } = \left(\frac{3+1}{2} \times 3 \right) \times 2 = 24 m^2$$

از طرفی ضریب عضو (K_{LL}) برای بار زنده تیر میانی AB با استفاده از جدول برابر ۲ به دست می‌آید:
 $(K_{LL} = 2)$

$$K_{LL} A_T = 2 \times 24 = 48 m^2 > 37 m^2 \Rightarrow \text{کاهش بار زنده مجاز است.}$$

درصد کاهش بار زنده برابر است با:

$$\frac{L}{L_0} \times 100 = \left(0.25 + \frac{4.57}{\sqrt{K_{LL} A_T}} \right) \times 100 = \left(0.25 + \frac{4.57}{\sqrt{48}} \right) \times 100 = 90\%$$

$$q \text{ درصد کاهش بار زنده } = 100 - 90 = 10\%$$

بنابراین گزینه (۲) صحیح است.

فصل پنجم:

بار برف، بنا به تعریف، وزن لایه برفی است که براساس آمار موجود در منطقه احتمال تجاوز از آن در سال کمتر از ۲ درصد (دوره بازگشت ۵۰ سال) باشد.

بار برف بامها

بار برف بر روی بامها، P_r ، را باید با توجه به زاویه شیب بام، برای هر مترمربع تصویر افقی سطح آن، از رابطه زیر تعیین نمود.

$$P_r = 0.7 C_s \times C_t \times C_e \times I_s \times P_g$$

دکانیوتن بر مترمربع

C_e ضریب برف گیری

C_s ضریب شیب

C_t ضریب شرایط دمایی

I_s ضریب اهمیت

P_g بار برف زمین (از جدول ۴-۵)

بار برف مبنا

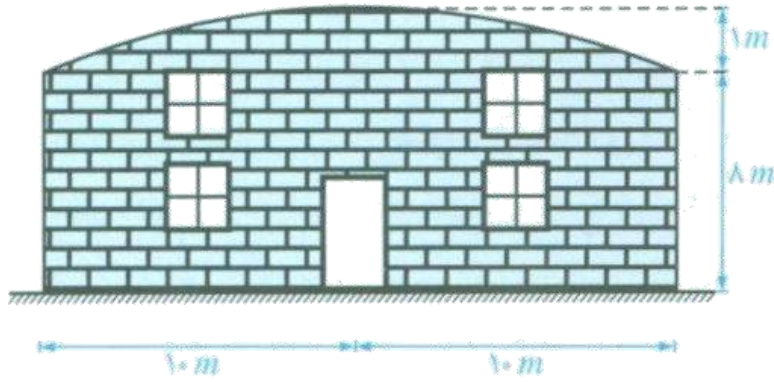
بار برف مبنا، P_s ، را در مناطق مختلف کشور باید با توجه به تقسیم بندی مشخص شده در جدول و شکل ۴-۶-۱*، حداقل برابر با مقادیر زیر در نظر گرفت. این بار را می توان با انجام مطالعات دقیق تر آماری برای منطقه مورد نظر نیز تعیین نمود، ولی مقدار آن در هر حالت نباید کمتر از ۸۰٪ مقادیر زیر در نظر گرفته شود.

منطقه ۱- مناطق با برف نادر	۲۵ دکانیوتن بر مترمربع
منطقه ۲- مناطق با برف کم	۵۰ دکانیوتن بر مترمربع
منطقه ۳- مناطق با برف متوسط	۱۰۰ دکانیوتن بر مترمربع
منطقه ۴- مناطق با برف زیاد	۱۵۰ دکانیوتن بر مترمربع
منطقه ۵- مناطق با برف سنگین	۲۰۰ دکانیوتن بر مترمربع
منطقه ۶- مناطق با برف فوق سنگین	۳۰۰ دکانیوتن بر مترمربع

تمرین : شکل مقابل، ساختمان یک مدرسه را نشان می دهد. بار برف حداقل این مدرسه، در شهر رشت چند برابر شهر اهواز است؟

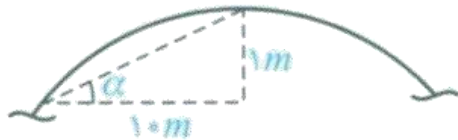
(۱) ۱/۵

(۲) ۲

(۳) ۲/۵

(۴) بار برف حداقل در نظر گرفته نمی شود.

حل: ابتدا باید دقت شود که با توجه به جدول مدرسه در گروه خطرپذیری (۲) قرار می گیرد و ضریب I_s برای آن برابر ۱/۱ است. از سوی دیگر شهر رشت با توجه به جدول، در منطقه ۵ قرار گرفته و شدت بار برف در سطح زمین (P_g) برای آن برابر ۲ kN/m^2 است و شهر اهواز در منطقه ۲ قرار گرفته و شدت بار آن در سطح زمین $۰/۵ \text{ kN/m}^2$ است. در ادامه با توجه به این که شیب بام قوسی نشان داده شده کمتر از ۱۰° درجه است، داریم:

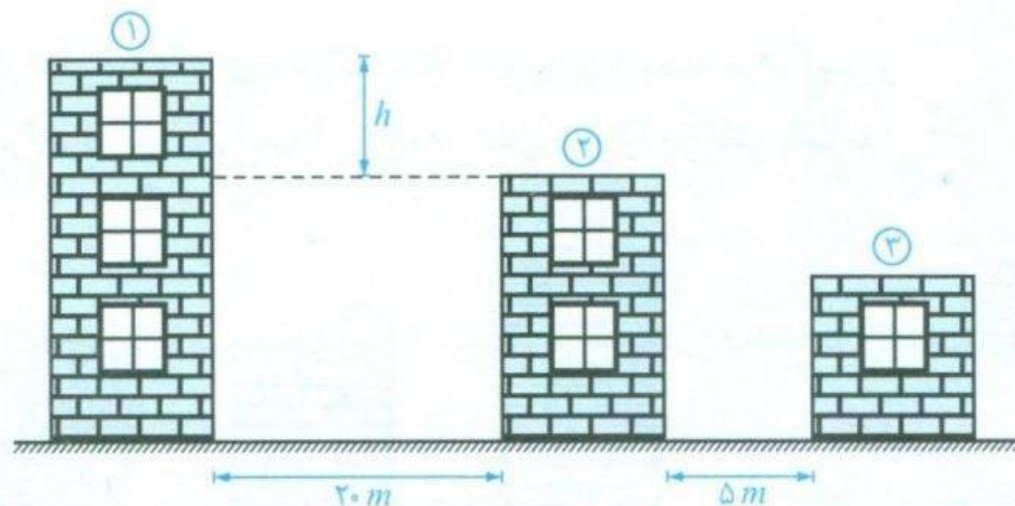
$$\tan \alpha = \frac{4}{10} \Rightarrow \alpha = \text{Arctan } 0.4 = 21.8^\circ < 10^\circ$$

$$\begin{cases} \text{شهر رشت: } P_g > 1 \text{ kN/m}^2 \Rightarrow P_m = I_s = 1.1 \text{ kN/m}^2 \\ \text{شهر اهواز: } P_g < 1 \text{ kN/m}^2 \Rightarrow P_m = I_s P_g = 1.1 \times 0.5 \end{cases}$$

$$\Rightarrow \frac{(P_m)_{\text{رشت}}}{(P_m)_{\text{اهواز}}} = \frac{1.1}{1.1 \times 0.5} = 2$$

بنابراین گزینه (۲) صحیح است.

تمرین: در شکل مقابل که تنها سه ساختمان کنار هم در محوطه یک کارگاه ساختمانی موجود است، h در چه محدوده‌ای باشد تا ساختمان شماره (۲) برفریز محسوب شود؟ (ساختمان (۱) و (۲)، فاقد جان‌پناه هستند).

حل: شرط برفریز بودن ساختمان (۲) آن است که از ساختمان (۱) بر روی آن برفی نریزد و برای تحقق یافتن این شرط، مطابق مبحث ششم مقررات ملی ساختمان، فاصله‌اش از ساختمان (۱) باید از $10h$ بیشتر باشد و با توجه به این موضوع داریم:

$$10h > 20m \Rightarrow 0 < h < 2m$$

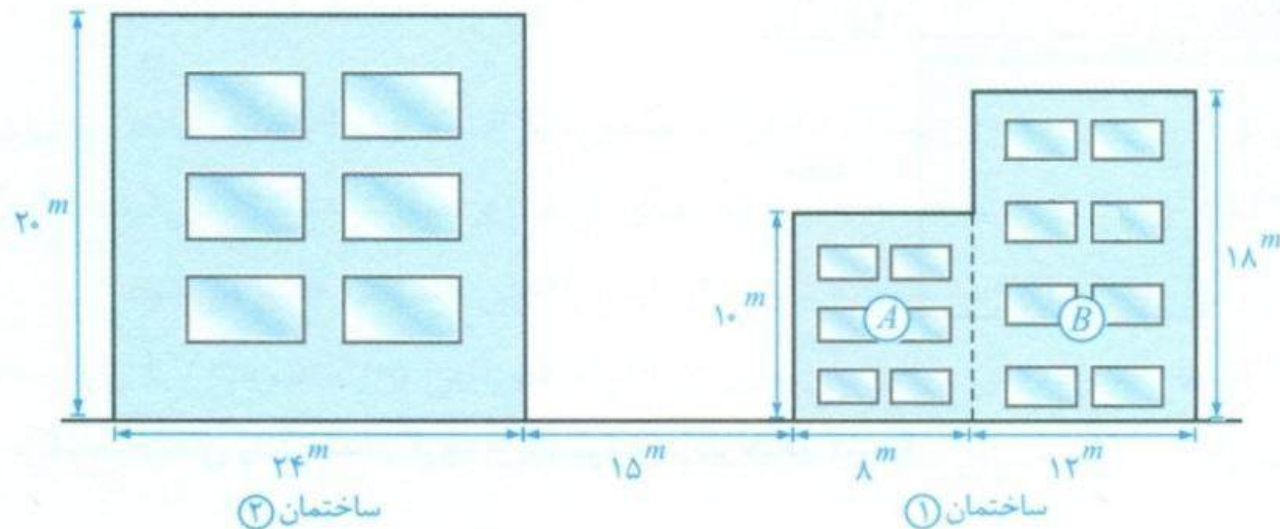
تمرین : دو ساختمان با مشخصات هندسی زیر در شهر اصفهان در محدوده یک کارگاه ساختمانی باز قرار دارند:

(در صورت نیاز P_r برای ساختمان (۲) را در روند حل، 0.63 kN/m^2 فرض کنید).

الف) وضعیت بام پایین‌تر در ساختمان (۱) چگونه است؟

ب) وضعیت بام بالاتر در ساختمان (۱) چگونه است؟

ج) اگر جان‌پناهی به ارتفاع 80 cm بر روی ساختمان (۲) بسازیم، آیا این جان‌پناه مانع برف‌ریز شدن ساختمان (۲) می‌شود؟

● حل: به بررسی هر یک از موارد مطرح شده می‌پردازیم:

(الف) همان‌طور که در شکل صورت سؤال مشاهده می‌کنید، ساختمان شماره (۱) دارای بام‌های با ارتفاع متفاوت بوده و در این‌گونه ساختمان‌ها، شرایط برف‌ریز و برف‌گیر بودن هر بام باید به‌طور جداگانه بررسی شود. بام کوتاه‌تر در قسمت A با توجه به نداشتن فاصله از بام بلندتر (در قسمت B) برف‌گیر است و این موضوع نیازی به کنترل کردن ندارد.

(ب) باد ممکن است برف موجود در بام ساختمان شماره (۲) را بر روی بام قسمت B از ساختمان شماره (۱) بریزد. با توجه به این‌که اختلاف ارتفاع این دو بام $h_o = 20 - 18 = 2m$ و فاصله دو ساختمان $23m$ $(8 + 15)$ می‌باشد و این عدد بیشتر از $h_o = 20m$ است، در نتیجه بام قسمت B را می‌توانیم برف‌ریز در نظر بگیریم.

(ج) همان‌طور که گفتیم اگر بام ساختمان دارای جان‌پناه باشد و ارتفاع این جان‌پناه از ارتفاع برف متوازن بیشتر باشد، این جان‌پناه مانع برای ریزش برف محسوب شده و ساختمان برف‌ریز در نظر گرفته نمی‌شود. از طرفی برای به‌دست آوردن ارتفاع برف متوازن، مقدار بار برف متوازن را نیاز داریم که با توجه به صورت سؤال، آن را $P_r = 0.63 kN/m^2$ فرض می‌کنیم. هم‌چنین بار برف زمین برای شهر اصفهان $P_g = 1 kN/m^2$ می‌باشد و داریم:

$$\begin{cases} \gamma = 0.43 P_g + 2/2 = 0.43 \times 1 + 2/2 = 2.63 \text{ kN/m}^3 \\ h_b = \frac{P_r}{\gamma} = \frac{0.63}{2.63} = 0.24 \text{ m} \end{cases}$$

همان طور که مشاهده می شود ارتفاع جان پناه ($h = 80 \text{ cm}$) از ارتفاع برف متوازن ساختمان (۲) بیشتر است و فرض برف ریز بودن ساختمان (۲) در حالت جدید صحیح نیست. از طرفی با توجه به این که ارتفاع ساختمان از موانع اطراف خود بیشتر است، این بام برف گیر نیز نبوده و نیمه برف گیر محسوب می شود.

تذکره: از این تمرین می توان فهمید این نتیجه گیری که بام با ارتفاع بلندتر لزوماً برف ریز است، صحیح نبوده و باید ارتفاع موانع روی بام نیز مورد بررسی قرار گیرد.

تمرین : در کدام یک از حالت‌های زیر، ضریب C_s در رابطه $P_r = 0.17 C_s C_t C_e I_s P_g$ کوچک‌تر در نظر گرفته

می‌شود؟ (در هر چهار گزینه، فرض کنید مانعی برای ریزش برف وجود ندارد.)

(۱) سقف افقی با پوشش آسفالتی که داخل آن همواره دمای زیر صفر درجه سانتی‌گراد دارد.

(۲) سقف با شیب $\alpha = 10^\circ$ که بام آن پوشش فلزی داشته و دمای داخل آن همواره گرمایش مناسب دارد.

(۳) سقف با شیب $\alpha = 10^\circ$ که بام آن پوشش فلزی داشته و دمای داخل آن همواره کمی بالاتر از صفر درجه سلسیوس است.

(۴) سقف با شیب $\alpha = 10^\circ$ که بام آن پوشش آسفالتی داشته و دمای داخل آن همواره کمی بالاتر از صفر درجه سلسیوس است.

● **حل:** در مقایسه ضریب C_s در گزینه‌های فوق می‌توان گفت:

گزینه ۱: در سقف مسطح ($\alpha = 0$)، C_s بیشترین مقدار را داشته و برابر یک است ($C_s = 1$).

گزینه ۲: در ساختمان‌هایی که گرمایش مناسبی دارند، اولاً $C_f = 1$ می‌باشد و ثانیاً با توجه به آن که پوشش بام

فلزی (پوشش لغزنده) و بدون مانع است، $\alpha_o = 5^\circ$ است و در $\alpha = 10^\circ$ ، مقدار C_s برابر است با:

$$\alpha_o < \alpha < 70^\circ \Rightarrow C_s = 1 - \frac{\alpha - \alpha_o}{70^\circ - \alpha_o} = 1 - \frac{\alpha - 5^\circ}{70^\circ - 5^\circ} \xrightarrow{\alpha = 10^\circ} C_s = \frac{12}{13}$$

گزینه ۳: در ساختمانی که دمای آن همواره کمی بالاتر از صفر است، $C_f = 1/1$ بوده و داریم:

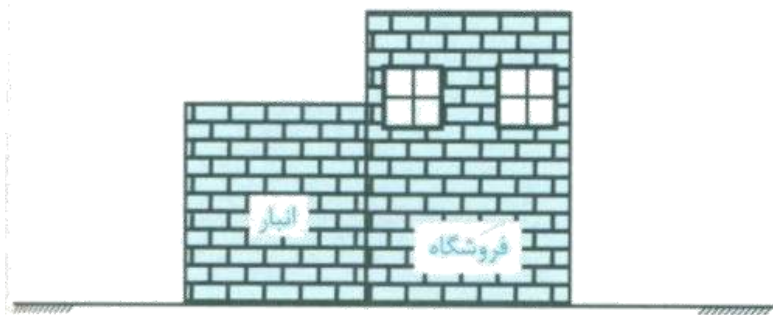
$$\text{پوشش فلزی (لغزنده) و بدون مانع} \Rightarrow \alpha_o = 10^\circ \xrightarrow[\text{روابط}]{C_s} \alpha \leq \alpha_o \Rightarrow C_s = 1$$

گزینه ۴: مشابه با گزینه (۳)، $C_f = 1/1$ بوده و داریم:

$$\text{پوشش آسفالتی (غیرلغزنده) و بدون مانع} \Rightarrow \alpha_o = 45^\circ \xrightarrow[\text{روابط}]{C_s} \alpha \leq \alpha_o \Rightarrow C_s = 1$$

بنابراین در گزینه (۲) با کمترین C_s روبه‌رو هستیم.

تمرین : فروشگاه بزرگی به همراه یک انبار، جهت نگهداری کالاهای خود در مرکز شهر تهران قرار گرفته است و این مجموعه از سازه‌های اطراف برف نمی‌گیرد، بار برف متوازن این سازه را به دست آورید. (پوشش سقف از نوع آسفالت و انبار بدون گرمایش داخلی است.)

حل: برای تعیین بار برف متوازن این ساختمان (یعنی P_r)، گام‌های زیر را طی می‌کنیم:

گام اول (تعیین بار برف زمین): مطابق جدول، شهر تهران در منطقه ۴ با بارش برف زیاد قرار گرفته است، بنابراین $P_g = 1.5 \text{ kN/m}^2$ در نظر گرفته می‌شود.

گام دوم (تعیین ضریب اهمیت ساختمان در بار برف): این ساختمان از دو قسمت با کاربری‌های متفاوت تشکیل شده است. بنابراین برای هر قسمت، باید ضریب اهمیت جداگانه‌ای تعیین شود. از طرفی فروشگاه‌های بزرگ در گروه خطرپذیری ۲ قرار دارند و ضریب بار برف آن‌ها ۱/۱ می‌باشد و انباری‌ها در گروه خطرپذیری ۳ قرار می‌گیرند و دارای ضریب بار برف ۱ هستند.

$I_s = 1/1$: فروشگاه و $I_s = 1$: انبار

گام سوم (تعیین ضریب برف‌گیری): با توجه به شکل صورت سؤال، این ساختمان از دو قسمت با ارتفاع‌های متفاوت ساخته شده است. با توجه به این که این مجموعه از سازه‌های اطراف برف نمی‌گیرد و انبار کوتاه‌تر از فروشگاه است، در مجموع مانع برای بام فروشگاه محسوب نمی‌شود و در نتیجه بام فروشگاه به عنوان بام برف‌ریز در نظر گرفته شده و بام انباری به عنوان بام برف‌گیر محسوب می‌شود. از سوی دیگر این مجموعه در منطقه شهری با ناهمواری زیاد قرار گرفته است و در مجموع می‌توان ضریب برف‌گیری فروشگاه را $0/9$ و ضریب برف‌گیری انبار را $1/2$ در نظر گرفت:

$C_e = 0/9$: فروشگاه (ناهمواری زیاد، بام برف‌ریز)

$C_e = 1/2$: انبار (ناهمواری زیاد، بام برف‌گیر)

گام چهارم (تعیین ضریب شرایط دمایی): با توجه به این که فضای داخل فروشگاه همیشه گرم است، ضریب دمایی آن یک در نظر گرفته می شود، همچنین انبار بدون گرمایش بوده و ضریب دمایی آن $1/2$ می باشد:

$$C_t = 1/2 \text{ : انبار و } C_t = 1 \text{ : فروشگاه}$$

گام پنجم (تعیین ضریب شیب): ضریب شیب برای سقف های مسطح واحد است ($C_s = 1$).

گام ششم (محاسبه بار متوازن برف): مقدار بار متوازن برف برای فروشگاه و انبار، از رابطه زیر به دست می آید:

$$P_r = 0.7 C_s C_t C_e I_s P_g$$

$$\begin{cases} \text{بار متوازن فروشگاه: } P_r = 0.7 \times 1 \times 1 \times 0.9 \times 1.1 \times 1.5 = 1.04 \text{ kN/m}^2 \\ \text{بار متوازن انبار: } P_r = 0.7 \times 1 \times 1/2 \times 1/2 \times 1 \times 1.5 = 1.51 \text{ kN/m}^2 \end{cases}$$

گام هفتم (کنترل بار حداقل): با توجه به این که بام این ساختمان مسطح است، بار حداقل باید در آن کنترل

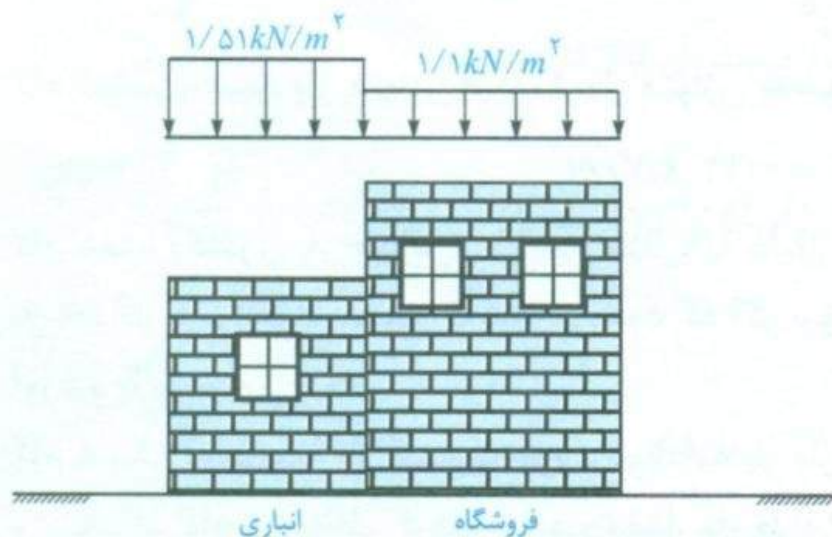
شود، از طرفی بار برف زمین در این منطقه بیشتر از 1 kN/m^2 می باشد، بنابراین این بار حداقل برابر است با:

$$P_m = I_s, \quad P_g > 1 \text{ kN/m}^2$$

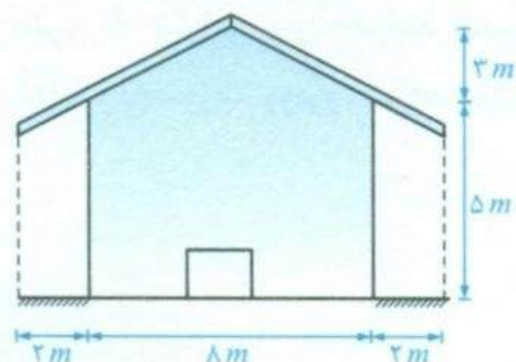
(بار برف فروشگاه، برابر بار حداقل فرض می شود) $P_r = 1.1 \text{ kN/m}^2 \Rightarrow P_m = 1.1 < 1.04$: بار برف حداقل فروشگاه

(کنترل مورد تأیید است و نیازی به تغییر P_r در انبار نیست) $P_r = 1.51 \text{ kN/m}^2 \Rightarrow P_m = 1 < 1.51$: بار برف حداقل انبار

تذکره: از حل این مثال می‌توانیم نتیجه بگیریم که بار برف بام، لزوماً کمتر از بار برف زمین نیست و در صورتی که بام برف‌گیر بوده و ضریب شرایط دمایی بیشتر از یک داشته باشد، احتمال این که بار برف بام بیشتر از بار برف زمین شود افزایش می‌یابد.

تمرین: ویلایی با سقف شیروانی در شهر رشت و در نزدیکی ساحل قرار گرفته و مناطق اطراف آن باز است. توزیع بار برف متوازن بر روی بام این ساختمان را به دست آورید. (جنس سقف، ورقه‌های سفالی غیرلغزنده است.)

حل: با توجه به این که قسمتی از سقف طره است، بارگذاری این قسمت متفاوت با سایر قسمت‌ها خواهد بود، از طرفی توجه شود در قسمت‌هایی که طره نیستند، بار برف متوازن بر سازه اعمال خواهد شد. در ادامه برای به دست آوردن بار متوازن، گام‌های زیر را طی می‌کنیم:

گام اول (تعیین بار برف زمین): مطابق جدول، شهر رشت از نظر بار برف جزء منطقه ۵ یعنی

مناطق با بار برف سنگین محسوب شده و لذا بار برف زمین برای آن، برابر ۲ کیلونیوتن بر مترمربع می باشد.

$$P_g = 2 \text{ kN/m}^2$$

گام دوم (تعیین ضریب اهمیت بار برف): مطابق جدول، ساختمان مسکونی (ویلايي نوعی مسکونی است) در

گروه خطرپذیری ۳ قرار می گیرد و ضریب اهمیت بار برف در آن برابر یک است. $I_s = 1$

گام سوم (تعیین ضریب برف گیری): با توجه به این که ساختمان مورد نظر کنار دریا قرار گرفته است و

ساختمانی در اطراف آن وجود ندارد، ضریب C_e در آن بر اساس بام برف ریز همراه با ناهمواری محیطی کم،

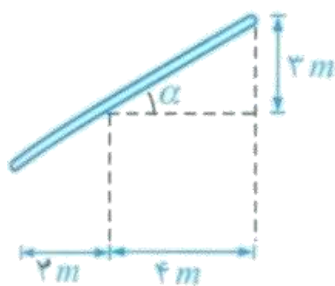
برابر ۰/۸ به دست می آید: $C_e = 0.8$

گام چهارم (تعیین ضریب شرایط دمایی): ساختمان های مسکونی دارای ضریب شرایط دمایی یک می باشند،

بنابراین $C_t = 1$ است.

گام پنجم (تعیین ضریب شیب): با توجه به این که ضریب شرایط دمایی این ساختمان یک بوده ($C_t = 1$) و

سطح بام غیرلغزنده است، ضریب شیب با استفاده از رابطه زیر به دست می آید:

$$\alpha = \tan^{-1} \frac{3}{4} = 36.8^\circ$$

$$C_s = 1 - \frac{\alpha - 30^\circ}{40^\circ} = 1 - \frac{36.8^\circ - 30^\circ}{40^\circ} \approx 0.82$$

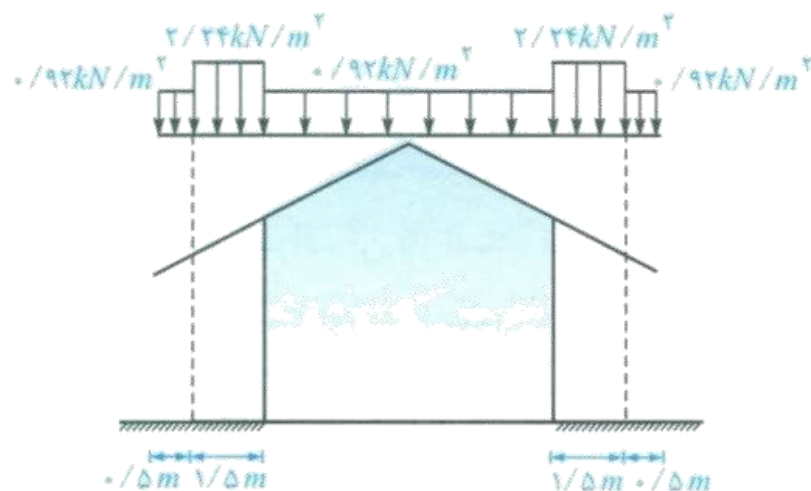
گام ششم (تعیین بار متوازن): مقدار بار متوازن به صورت زیر به دست می آید:

$$P_r = 0.7 C_s C_t C_e I_s P_g = 0.7 \times 0.82 \times 1 \times 0.8 \times 1 \times 2 = 0.92 \text{ kN/m}^2$$

گام هفتم (کنترل بار حداقل): در این مثال، به دلیل این که شیب سقف بیش از ۱۵ درجه است نیازی به کنترل بار حداقل نمی باشد. مجدداً تأکید می شود که اگر سؤال در مورد بار متوازن بود، باید مقدار بار حداقل را به دست آورد و با بار متوازن مقایسه کرد.

گام هشتم (محاسبه بار قسمت طره): در ادامه بار وارد بر طره را نیز محاسبه می کنیم. در این حالت ضرایب C_s و C_t برابر واحد در نظر گرفته شده و مقدار بار طره از رابطه زیر به دست می آید:

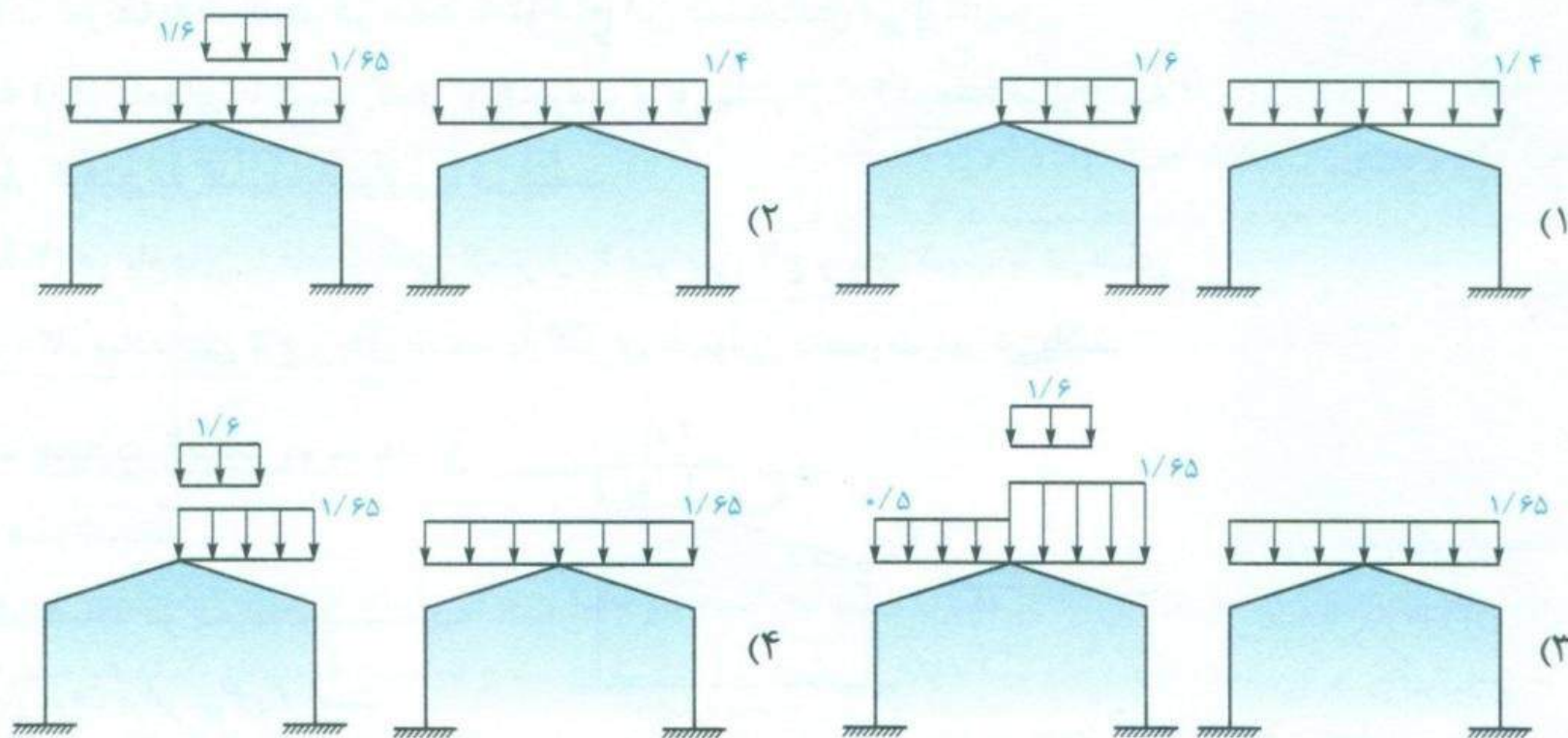
$$P_r' = 2 \times 0.7 C_e I_s P_g = 2 \times 0.7 \times 0.8 \times 1 \times 2 = 2.24 \text{ kN/m}^2$$

توجه شود که این بار در ۱/۵ متر از طول طره در راستای افق از بر دیوار توزیع می شود و در سایر نقاط طره، بار متوازن وارد خواهد شد، وضعیت بارگذاری در نهایت به صورت روبرو خواهد بود:

تمرین: یک سالن صنعتی با سقف شیب دار دو طرفه و با زاویه ۳۰ درجه را در نظر بگیرید. بارگذاری متوازن و نامتوازن برف برای سقف این سالن بر حسب کیلونیوتن بر مترمربع، باید مطابق کدام یک از گزینه‌های زیر در نظر گرفته شود؟ (دهانه ۲۰ متر، $C_e = 0.9$ ، $C_t = 1/2$ ، $P_g = 3 \text{ kN/m}^2$ ، پوشش سقف لغزنده است).

(آذر ۹۴ - با اندکی تغییر)

● **مثال:** بار برف متوازن بام برای هر مترمربع تصویر افقی سطح، با استفاده از رابطه زیر به دست می آید:

$$P_r = 0.7 C_s C_t C_e I_s P_g$$

با توجه به صورت سؤال، سقف پوشش لغزنده دارد و با توجه به $C_t = 1/2$ ، α_0 برابر 15° بوده و ضریب شیب آن با استفاده از رابطه زیر به دست می آید:

$$C_s = 1 - \frac{\alpha - 15^\circ}{55^\circ} = 1 - \frac{30^\circ - 15^\circ}{55^\circ} = 0.73$$

بنابراین، مقدار بار برف متوازن در این سقف برابر است با:

$$P_r = 0.7 \times 0.73 \times 1/2 \times 0.9 \times 1 \times 3 = 1.65 \text{ kN/m}^2$$

محاسبه بار نامتوازن: با توجه به این که فاصله افقی بین تاج و پای شیب بام بیشتر از ۶ متر است (دهانه 20 m و این فاصله نصف آن یعنی 10 m است)، انباشتگی برف در جهت پشت به باد اتفاق خواهد افتاد و ارتفاع انباشت برف (h_d) برابر است با:

$$h_d = 0.12 \sqrt{L_u} \cdot \sqrt[4]{100 P_g + 50} - 0.15 = 0.12 \sqrt[4]{10} \sqrt[4]{100 \times 3 + 50} - 0.15 = 0.61 \text{ m}$$

با به دست آمدن ارتفاع انباشت برف، شدت اضافه سربار از رابطه $\gamma h_d \sqrt{i}$ به دست می آید:

$$\gamma = 0.43 P_g + 2/2 = 0.43 \times 3 + 2/2 = 3/49 \text{ kN/m}^2$$

$$i = \tan \alpha = \tan 30^\circ = 0.57$$

$$\gamma h_d \sqrt{i} = 3/49 \times 0.61 \times \sqrt{0.57} = 1/6 \text{ kN/m}^2$$

در ادامه باید به دو موضوع زیر توجه کنیم:

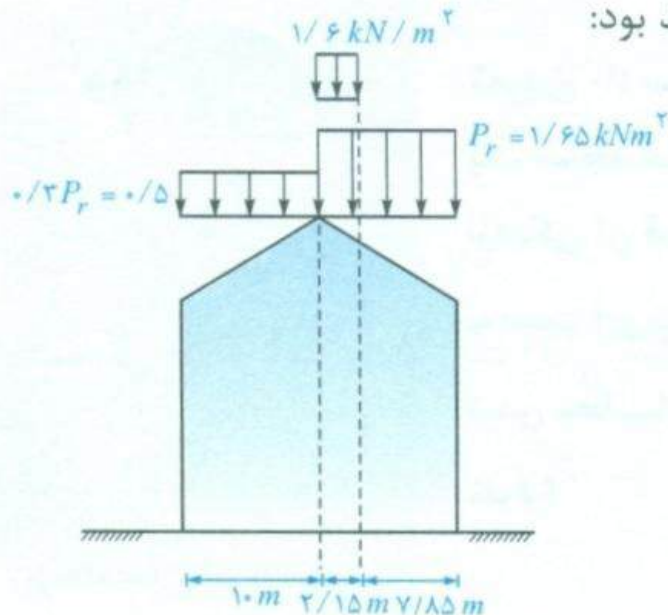
(۱) ابتدا باید به این نکته توجه کنیم که این اضافه سربار در فاصله افقی معادل $\frac{\lambda h_d}{3\sqrt{i}}$ توزیع می شود:

$$\frac{\lambda h_d}{3\sqrt{i}} = \frac{8 \times 0.161}{3 \times \sqrt{0.157}} = 2.15 m$$

(۲) در سمت رو به باد، از مقدار شدت برف کاسته شده و این مقدار برابر $0.3 P_r$ در نظر گرفته می شود.

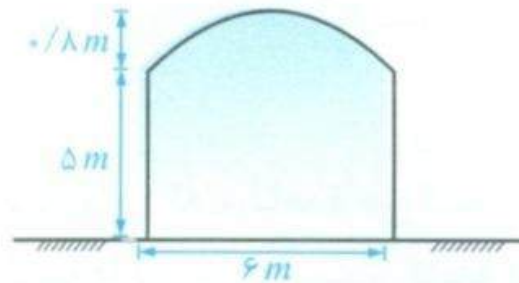
$$0.3 P_r = 0.3 \times 1.65 = 0.49 \text{ kN/m}^2 \approx 0.5 \text{ kN/m}^2$$

با توجه به این دو موضوع، توزیع نامتوازن بار برف به صورت زیر خواهد بود:

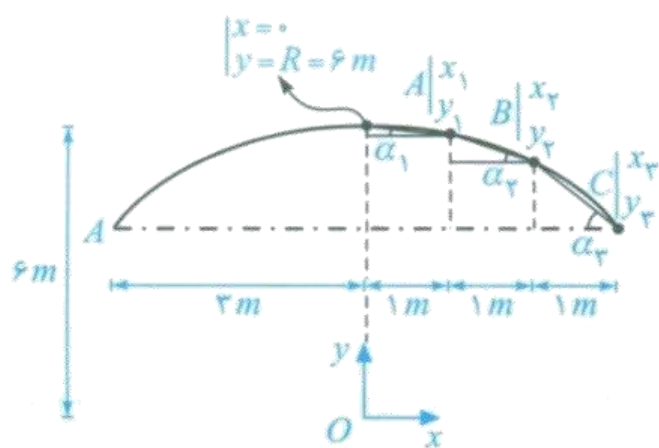

همان طور که مشاهده می کنید، گزینه (۳) پاسخ صحیح می باشد. به نظر شما آیا بدون حل و تنها با کمک گزینه ها نیز می توانستیم گزینه (۳) را به عنوان پاسخ صحیح این تست انتخاب کنیم؟

تمرین : ساختمان زیر در شهر یزد واقع شده است. این ساختمان که قسمتی از یک مسجد است نسبت به ساختمان‌های مجاور خود مرتفع‌تر بوده و مانعی در نزدیکی آن قرار ندارد. اگر این بام دارای پوشش فلزی باشد، مقدار بار متوازن آن را به دست آورید. (بام بخشی از دایره با معادله $x^2 + y^2 = 36$ می‌باشد، برای ساده‌تر شدن محاسبات، $C_t = 1$ ، $C_e = 0.9$ ، $I_s = 1/1$ و $P_g = 0.5 \text{ kN/m}^2$ در نظر گرفته شود.)

● **حل:** با توجه به اطلاعات داده شده در صورت سؤال، کافیت ضریب C_s را برای قوس به دست آوریم. در بام‌های قوسی، برای محاسبه ضریب شیب در قسمت قوسی شکل، باید حداقل آن را به ۳ قسمت تقسیم کرده و ضریب C_s برای هر قسمت به طور جداگانه محاسبه شود. بنابراین هر نیمه بام، به سه قسمت با عرض $1m$ تقسیم می‌شود و با توجه به این که بام این ساختمان بخشی از دایره‌ای به معادله $x^2 + y^2 = 36$ می‌باشد، با توجه به شکل زیر می‌توان مرکز دایره را در نقطه O در نظر گرفت (شعاع دایره با توجه به معادله $x^2 + y^2 = R^2$ ، $6m$ می‌باشد) و با در نظر گرفتن مبدأ مختصات روی مرکز دایره داریم:

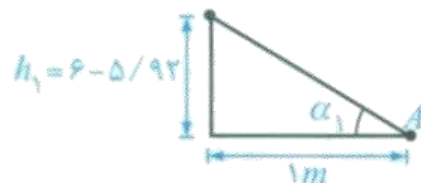
$$x^2 + y^2 = 36$$

$$x_0 = 0 \longrightarrow y_0 = 6m$$

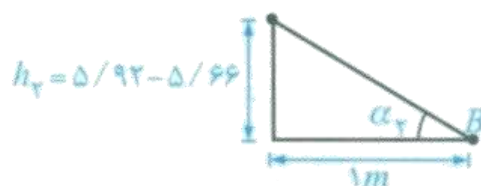
$$A \text{ نقطه: } x_1 = 1m \longrightarrow y_1 = 5.92m$$

$$B \text{ نقطه: } x_2 = 2m \longrightarrow y_2 = 5.66m$$

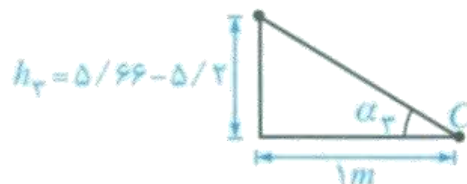
$$C \text{ نقطه: } x_3 = 3m \longrightarrow y_3 = 5.66m$$

$$\alpha_1 = \tan^{-1} \left(\frac{h_1}{1} \right) = \tan^{-1} 0.08 = 4.6^\circ$$

$$\alpha_2 = \tan^{-1} \left(\frac{h_2}{1} \right) = \tan^{-1} 0.26 = 14.6^\circ$$

$$\alpha_3 = \tan^{-1} \left(\frac{h_3}{1} \right) = \tan^{-1} 0.46 = 24.7^\circ$$

در ادامه با توجه به این نکته که سطح بام لغزنده بوده و $C_f = 1$ است، $\alpha_0 = 5^\circ$ بوده و ضریب شیب با استفاده از روابط زیر به دست می آید:

$$\begin{cases} C_s = 1.0 & \alpha \leq 5^\circ \\ C_s = 1 - \frac{\alpha - 5^\circ}{65^\circ} & 5^\circ < \alpha < 70^\circ \\ C_s = 0 & \alpha \geq 70^\circ \end{cases}$$

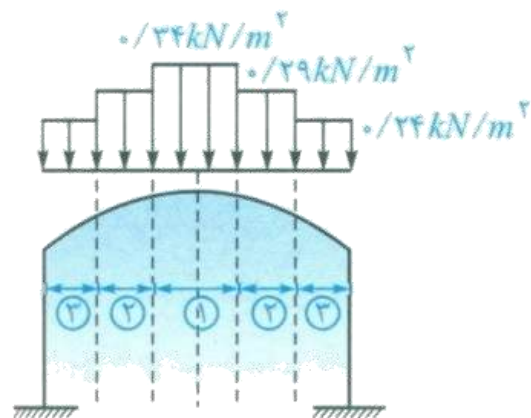

$$\text{قسمت ۱: } \alpha_1 = 4/6^\circ < 5^\circ \Rightarrow C_{s_1} = 1$$

$$\text{قسمت ۲: } 5^\circ < \alpha_2 = 14/6^\circ < 70^\circ \Rightarrow C_{s_2} = 1 - \frac{14/6^\circ - 5^\circ}{65^\circ} = 0.185$$

$$\text{قسمت ۳: } 5^\circ < \alpha_3 = 24/7^\circ < 70^\circ \Rightarrow C_{s_3} = 1 - \frac{24/7^\circ - 5^\circ}{65^\circ} = 0.17$$

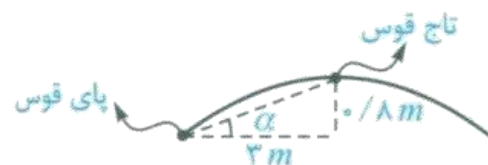

و در نهایت پس از تعیین C_s ، برای محاسبه بار متوازن خواهیم داشت:

$$P_r = 0.17 C_s C_t C_e I_s P_g$$

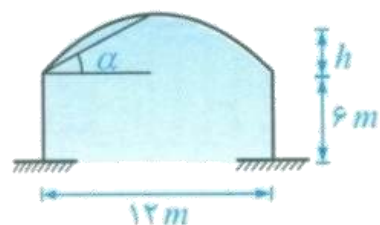
$$\begin{cases} P_{r_1} = 0.17 \times 1 \times 1 \times 0.9 \times 1.1 \times 0.15 = 0.24 \text{ kN/m}^2 \\ P_{r_2} = 0.17 \times 0.185 \times 1 \times 0.9 \times 1.1 \times 0.15 = 0.29 \text{ kN/m}^2 \\ P_{r_3} = 0.17 \times 0.17 \times 1 \times 0.9 \times 1.1 \times 0.15 = 0.24 \text{ kN/m}^2 \end{cases}$$

● **دقت:** برای کنترل بار حداقل، ابتدا زاویه بین تاج و پای قوس را به دست می آوریم:

$$\alpha = \tan^{-1} \frac{0.8}{3} = 14.9^\circ$$

همان طور که مشاهده می کنید زاویه α بیشتر از 10° درجه است و نیازی به محاسبه بار حداقل در قوس در این حالت نیست.

تمرین : بام قوسی زیر قسمتی از یک دایره با شعاع $6/71m$ بوده که در مرکز شهر اصفهان قرار دارد. پوشش این بام لغزنده بوده و ساختمان برف ریز است. توزیع بارگذاری نامتوازن را برای این بام به دست آورید. (فرض کنید $C_s, C_t = I_s = 1$ در پای قوس برابر $0/1$ فرض شود، $30^\circ < \alpha < 70^\circ$)

حل: اصفهان در منطقه با میزان بارش برف متوسط (منطقه ۳) قرار داشته و

بار برف زمین برای آن $1 kN/m^2$ می باشد. در ادامه در گام اول باید شیب خط واصل بین پای شیب و تاج را به دست آوریم که با توجه به صورت سؤال، بین 30° و 70° درجه قرار دارد و در نتیجه باید از الگوی بارگذاری حالت (۲) استفاده کنیم، برای این منظور ابتدا بارگذاری در تاج قوس را به دست می آوریم. در این بام $C_e = 0/9$ می باشد (بام برف ریز در منطقه شهری با ناهمواری زیاد) و در تاج ضریب شیب (C_s) برابر واحد در نظر گرفته می شود، بنابراین خواهیم داشت:

$$P_r = 0/7 C_s C_t C_e I_s P_g = 0/7 \times 1 \times 1 \times 0/9 \times 1 \times 1 = 0/63 kN/m^2$$

$$\Rightarrow 0/5 P_r = 0/5 \times 0/63 = 0/315 kN/m^2$$

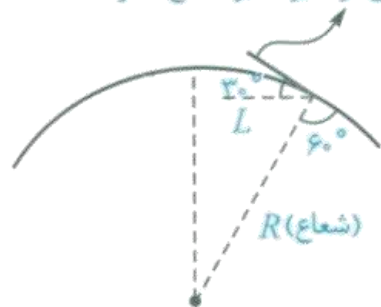
در گام بعد، باید بار برف در محلی که شیب قوس 30° درجه است را به دست آوریم. با توجه به لغزنده بودن سقف و $C_t = 1, \alpha_0 = 5^\circ$ بوده و ضریب شیب از رابطه زیر به دست می آید

$$:(P_r = 0/7 C_s C_t C_e I_s P_g)$$

$$C_s = 1 - \frac{\alpha - 5^\circ}{65^\circ} = 1 - \frac{30^\circ - 5^\circ}{65^\circ} = 0/61 \Rightarrow \frac{2P_r}{C_e} = \frac{2 \times (0/7 \times 0/61 \times 1 \times 0/9 \times 1 \times 1)}{0/9} = 0/185 kN/m^2$$

این بار به صورت خطی از 0.315 kN/m^2 در تاج قوس به 0.185 kN/m^2 در فاصله افقی L از تاج قوس می‌رسد. این فاصله با استفاده از روابط هندسی، به صورت زیر به دست می‌آید:

خط مماس بر دایره، بر شعاع عمود است.

$$\cos 60^\circ = \frac{\text{ضلع مجاور}}{\text{وتر}} = \frac{L}{R} \Rightarrow L = R \cos 60^\circ = R \times \frac{1}{2}$$

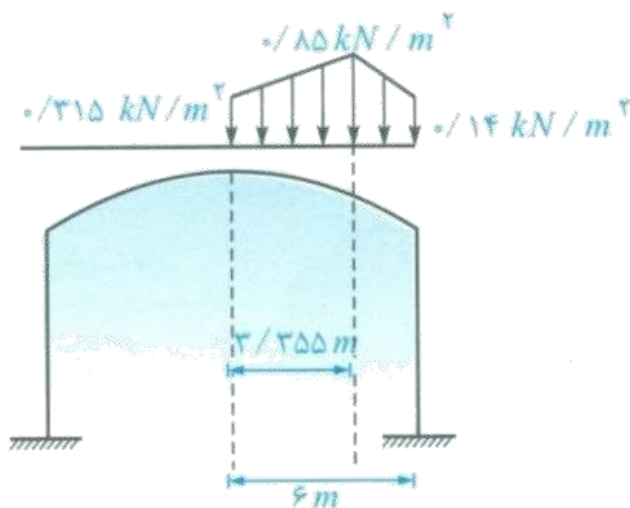
$$\Rightarrow L = \frac{R}{2} = \frac{6.71}{2} = 3.355 \text{ m}$$

در گام آخر، بار برف در پای شیب را به دست می‌آوریم. برای این منظور با توجه به داشتن C_s در پای قوس که

$$\frac{2P_r}{C_e} = \frac{2 \times 0.7 \times 0.1 \times 1 \times 0.9 \times 1}{0.9} = 0.14 \text{ kN/m}^2$$

در صورت سؤال داده شده است، داریم:

در نهایت توزیع بارگذاری نامتوازن به صورت زیر به دست می‌آید:

فصل ششم:

بار باد

برای تعیین اثر ناشی از باد طراحی باید فرض شود که باد به صورت افقی و در هر یک از امتدادها، ترجیحاً در امتداد محورهای اصلی ساختمان، و به طور غیر همزمان به ساختمان اثر می‌نماید.

در طراحی اعضای سازه، اثر ناشی از بار باد با بار زلزله جمع نمی‌شود. کلیه اعضای سازه باید برای اثر هر یک از این دو که بیشتر باشد، طراحی شوند.

به طور کلی آیین‌نامه‌ها برای تحلیل بار ناشی از باد، سه روش را پیشنهاد می‌کنند:

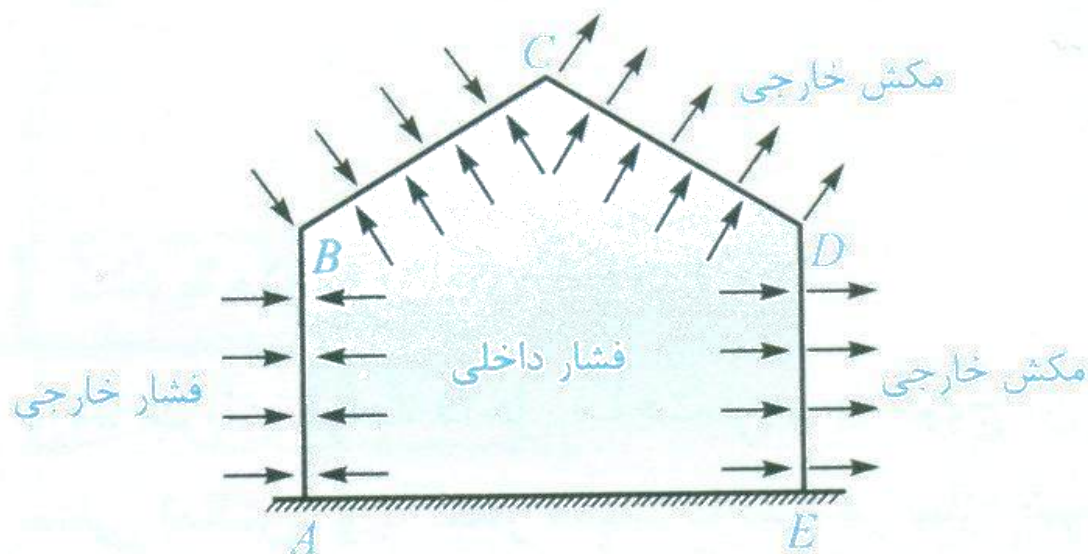
(۱) تحلیل دینامیکی نیروی باد: در این روش، تغییرات سرعت و فشار باد با گذشت زمان لحاظ شده و این نوع تحلیل، دقیق و دشوار است.

(۲) تحلیل استاتیکی نیروی باد: در این روش، نیروی باد را با یک نیروی استاتیکی جایگزین می‌کنیم و طبیعتاً دقتش نسبت به روش اول کمتر بوده ولی در عوض ساده‌تر است.

(۳) تحلیل نیروی باد با کمک تونل باد: در این روش، نیروی باد در آزمایشگاه تخمین زده می‌شود. این روش تنها در سازه‌های بسیار با اهمیت و حساس در برابر باد توصیه می‌شود.

فشار خالص ناشی از باد بر یک جزء یا تمام سطح یک ساختمان از جمع جبری فشار و مکش بدست می آید.

ساختمان‌های کوتاه مرتبه

ساختمان‌های با نسبت‌های ارتفاع به عرض کمتر از ۰٫۵

و ارتفاع مبنای کمتر از ۲۰ متر

فشار ناشی از باد بر ساختمان‌ها و سازه‌ها

$$p = I_w q C_e C_g C_p$$

$$p_i = I_w q C_e C_{gi} C_{pi}$$

p = فشار خارجی که به صورت استاتیکی در جهت عمود بر سطح چه در حالت فشار وارد بر سطح یا مکش به سمت خارج از سطح، عمل می‌کند.

p_i = فشار داخلی که به صورت استاتیکی در جهت عمود بر سطح، به شکل فشار وارد بر سطح مکش به سمت خارج از سطح عمل می‌کند.

I_w = ضریب اهمیت برای بار باد

q = فشار مبنای باد

C_e = ضریب بادگیری

C_g = ضریب اثر جهشی باد

C_p = ضریب فشار خارجی

C_{gi} = ضریب اثر جهشی باد داخلی

C_{pi} = ضریب فشار داخلی

فشار مبنای باد

فشار مبنای باد، q ، براساس سرعت متوسط ساعته باد که احتمال تجاوز از این مقدار در سال ۲٪ است و بطور متعارف با دوره بازگشت ۵۰ ساله بیان می گردد، بدست می آید.

$$q = 0.0000613V^2$$

باد جهشی بادی است که حدوداً ۳ تا ۵ ثانیه ادامه دارد و نمایانگر حجمی از باد است که بر روی کل سازه اثر می کند.

ردیف	نام ایستگاه	سرعت مبنای باد (V) کیلومتر بر ساعت	فشار مبنای (q) کیلو نیوتن بر متر مربع
۱	آبادان	۹۰	۰.۴۹۶
۲	آبادیه	۱۰۰	۰.۶۱۳
۳	آبعلی	۱۱۰	۰.۷۴۱
۴	ازاک	۹۰	۰.۴۹۶
۵	ارشبیل	۱۳۰	۱.۰۳۶
۶	ارومیه	۹۰	۰.۴۹۶
۷	آغاچاری	۱۱۰	۰.۷۴۱
۸	اصفهان	۱۱۰	۰.۷۴۱
۹	اسفندیه	۱۱۰	۰.۷۴۱
۱۰	اهواز	۱۱۰	۰.۷۴۱
۱۱	ایران شهر	۱۱۰	۰.۷۴۱
۱۲	بابلسر	۱۰۰	۰.۶۱۳
۱۳	بجنورد	۱۳۰	۱.۰۳۶
۱۴	بم	۱۱۰	۰.۷۴۱
۱۵	بندر انزلی	۱۱۰	۰.۷۴۱
۱۶	بندر عباس	۱۰۰	۰.۶۱۳
۱۷	بندر لنگه	۹۰	۰.۴۹۶
۱۸	بوشهر	۱۰۰	۰.۶۱۳
۱۹	بیرجند	۹۰	۰.۴۹۶
۲۰	پارس آباد مغان	۱۰۰	۰.۶۱۳
۲۱	نیریز	۱۱۰	۰.۷۴۱
۲۲	نریت حیضیه	۸۰	۰.۳۹۲
۲۳	تهران	۱۰۰	۰.۶۱۳
۲۴	جاسک	۱۰۰	۰.۶۱۳
۲۵	جزیره سیری	۱۱۰	۰.۷۴۱
۲۶	جزیره گیش	۱۰۰	۰.۶۱۳
۲۷	جانبهار	۹۰	۰.۴۹۶
۲۸	خرم آباد	۸۰	۰.۳۹۲
۲۹	خوی	۹۰	۰.۴۹۶

ردیف	نام ایستگاه	سرعت مینای یاد (V) کیلومتر بر ساعت	فشار مینا (q) کیلو نیوتن بر متر مربع
۳۰	دزفول	۱۱۰	-۷۴۱
۳۱	ریسر	۹۰	-۴۹۶
۳۲	رشت	۹۰	-۴۹۶
۳۳	رامل	۱۲۰	-۸۸۳
۳۴	راهدان	۱۳۰	۱۰۳۶
۳۵	زنجان	۸۰	-۳۹۲
۳۶	سبزوار	۹۰	-۴۹۶
۳۷	سرخس	۱۱۰	-۷۴۱
۳۸	سلار	۱۰۰	-۶۱۳
۳۹	سمنان	۸۰	-۳۹۲
۴۰	سنندج	۹۰	-۴۹۶
۴۱	شاهرود	۸۰	-۳۹۲
۴۲	شهرکرد	۸۰	-۳۹۲
۴۳	شیراز	۸۰	-۳۹۲
۴۴	طیس	۹۰	-۴۹۶
۴۵	فسا	۹۰	-۴۹۶
۴۶	فانم شهر	۹۰	-۴۹۶
۴۷	قزوین	۱۰۰	-۶۱۳
۴۸	قم	۹۰	-۴۹۶
۴۹	کاشان	۱۰۰	-۶۱۳
۵۰	کرمان	۱۳۰	۱۰۳۶
۵۱	کرمانشاه	۹۰	-۴۹۶
۵۲	گرگان	۸۰	-۳۹۲
۵۳	مرغه	۱۱۰	-۷۴۱
۵۴	مشهد	۹۰	-۴۹۶
۵۵	منجیل	۱۳۰	۱۰۳۶
۵۶	نوشهر	۹۰	-۴۹۶
۵۷	همدان	۱۰۰	-۶۱۳
۵۸	یزد	۱۱۰	-۷۴۱

ضریب بادگیری، C_e

الف) برای زمین باز

$$C_e = C_{eo} = \max \left\{ 0.9, \left(\frac{h}{10} \right)^{0.2} \right\}$$

: برای باد جهشی

$$\longrightarrow C_e = \max \left\{ 0.9, \left(\frac{h}{10} \right)^{0.1} \right\}$$

ساختمان‌ها، درختان بصورت پراکنده

دریاچه، دریا و یا کنار ساحل باز

ب) برای زمین پرتراکم

$$C_e = C_{er} = \max \left\{ 0.7, 0.7 \left(\frac{h}{12} \right)^{0.3} \right\}$$

: برای باد جهشی

$$\longrightarrow C_e = \max \left\{ 0.7, 0.7 \left(\frac{h}{12} \right)^{0.15} \right\}$$

زمین حومه شهری، شهری

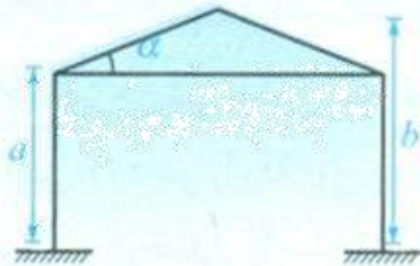
جنگل پرتراکم که تا یک کیلومتر و یا ۲۰ برابر ارتفاع ساختمان هر کدام بیشتر باشد، امتداد پیدا کند.

ج) هنگامی که ناهمواری زمین کمتر از ۱ کیلومتر امتداد یابد و ساختمان کوتاه‌تر از ۱۰۰ متر باشد

$$\left[\begin{array}{ll} \text{if } 0.05Km \leq x_r \leq 1Km & \Rightarrow C_e = C_{er} \left[0.816 + 0.184 \log_{10} \left(\frac{10}{x_r - 0.05} \right) \right] \leq C_{eo} \\ \text{if } x_r \leq 0.05Km & \Rightarrow C_e = C_{eo} \end{array} \right.$$

برای محاسبه فشار خارجی باد

ساختمان کوتاه مرتبه:

حالت الف) شیب بام کمتر از 7° درجه، $\alpha < 7^\circ$:

$$h = \max \{6m, a\}$$

حالت ب) شیب بام بیشتر از 7° درجه، $\alpha > 7^\circ$:

$$h = \max \left\{ 6m, \frac{a+b}{2} \right\}$$

ساختمان‌های بلندمرتبه:

وجه رو به باد: ارتفاع واقعی آن نقطه در بالای زمین

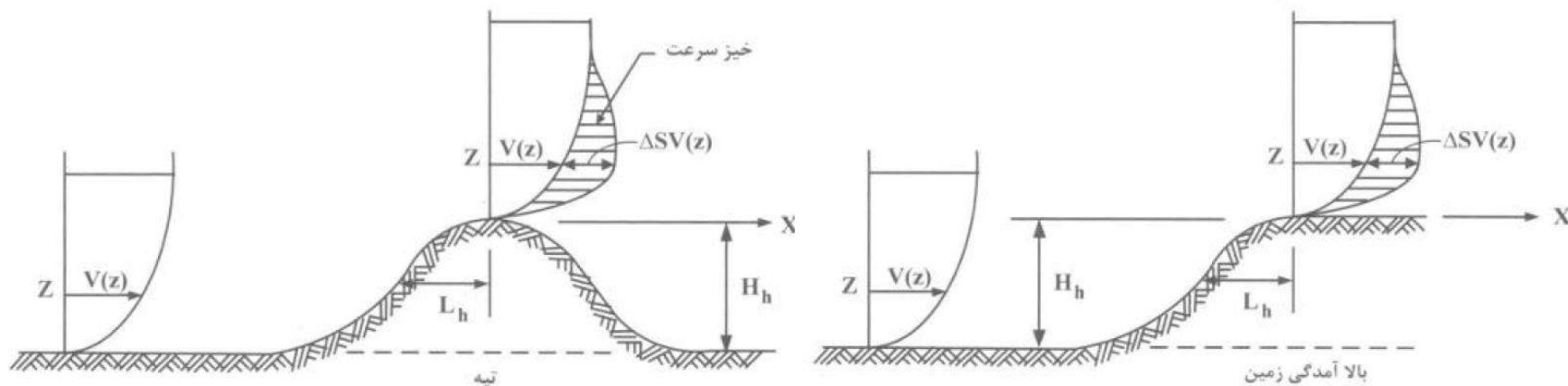
وجه پشت به باد: نصف ارتفاع ساختمان

بام و دیوارهای جانبی: ارتفاع ساختمان

اجزا و المان‌های سازه‌ای: ارتفاع المان در بالای زمین

برای محاسبه فشار داخلی: نصف ارتفاع ساختمان

خیز سرعت در بالای تپه ها و بالا آمدگی زمین

if حداکثر شیب $\leq 10\%$ (به 10)

$\Rightarrow$

نیازی به اصلاح C_e نیست

if حداکثر شیب $\geq 10\%$ (به 10)

$\Rightarrow$

C_e به C_e^* اصلاح میشود

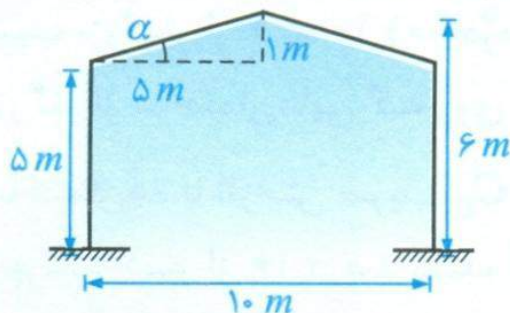
$$\left\{ \begin{array}{l} \text{if } \frac{H_h}{L_h} < 0.5 \Rightarrow C_e^* = C_e \left\{ 1 + \Delta S_{\max} \left(1 - \frac{|x|}{KL_h} \right) e^{\left(\frac{-\alpha z}{L} \right)} \right\}^2 \\ \text{if } \frac{H_h}{L_h} > 0.5 \Rightarrow \left\{ \begin{array}{l} \frac{H_h}{L_h} = 0.5 \\ C_e^* = C_e \left\{ 1 + \Delta S_{\max} \left(1 - \frac{|x|}{2KH_h} \right) e^{\left(\frac{-\alpha z}{L} \right)} \right\}^2 \end{array} \right. \end{array} \right.$$

شکل تپه یا بالا آمدگی	$\Delta S_{\max}$	α	K	
			$x < 0$	$x > 0$
تپه‌های ممتد یا دو بعدی (یا دره‌های با H منفی)	$\frac{2}{2} \left(\frac{H_h}{L_h} \right)$	۳	۱٫۵	۱٫۵
پرتگاه‌های دو بعدی	$\frac{1}{3} \left(\frac{H_h}{L_h} \right)$	۲٫۵	۱٫۵	۴
تپه‌های سه بعدی متقارن محوری	$\frac{1}{6} \left(\frac{H_h}{L_h} \right)$	۴	۱٫۵	۱٫۵

$\Delta S_{\max}$ = ضریب خیز سرعت نسبی در رأس قله، نزدیک سطح

α = ضریب کاهش برای کم شدن سرعت با ارتفاع

نهرین : ضریب بادگیری خارجی را برای پناهگاه زیر که در اطراف شهر کلاردشت قرار گرفته است، محاسبه کنید.
(اطراف این پناهگاه تا شعاع ۵۰۰ متری پوشش جنگلی وجود دارد، ساختمان کوتاه مرتبه است).

$$\alpha = \tan^{-1} \left(\frac{1}{5} \right) = 11.3^\circ$$

$$h = \max \left\{ \frac{a+b}{2}, 6 \right\} = \max \left\{ \frac{5+6}{2}, 6 \right\} = 6m$$

شیب سقف از ۷ درجه بیشتر می باشد

$$C_{er} = \max \left\{ 0.17, 0.17 \left(\frac{6}{12} \right)^{0.3} \right\} = \max \{ 0.17, 0.156 \} = 0.17$$

حالت پرتراکم

$$C_{eo} = \max \left\{ 0.19, \left(\frac{6}{10} \right)^{0.2} \right\} = 0.19$$

حالت باز

با توجه به اینکه ناهمواری زمین کمتر از ۱۰۰۰ متر ادامه پیدا کرده است

$$C_e = C_{er} \left[0.1816 + 0.1884 \log_{10} \left(\frac{10}{x_r - 0.105} \right) \right] \leq C_{eo}$$

$$\Rightarrow C_e = 0.17 \left[0.1816 + 0.1884 \log_{10} \left(\frac{10}{0.15 - 0.105} \right) \right] = 0.17 \times (1.06) = 0.174 \leq 0.19 \Rightarrow C_e = 0.174$$

ضریب اثر جهشی باد، C_{gi} , C_g

ضریب اثر جهشی باد خارجی و داخلی که به ترتیب با C_{gi} , C_g نشان داده می‌شوند، به صورت نسبت حداکثر اثر بارگذاری به میانگین اثر بارگذاری تعریف می‌شوند. این دو ضریب، موارد زیر را در بر می‌گیرند:

الف) نیروهای نوسانی تصادفی باد که در اثر تلاطم در باد ایجاد شده و به مدت کوتاهی روی کل سازه یا بخشی از آن اثر می‌کنند،

ب) نیروهای نوسانی القائی به وسیله منطقه پشت سازه،

پ) نیروهای اینرسی اضافی ایجاد شده توسط حرکت خود سازه، هنگامی که به نیروهای نوسانی باد پاسخ می‌دهد،

ت) نیروهای آیرودینامیکی اضافی به سبب دگرگونی و تغییر جریان هوا در اطراف سازه به علت حرکت خود سازه (اثرات آیرودینامیک).

ضریب اثر جهشی باد خارجی ، C_g

برای سازه‌های کوچک و کوتاه مرتبه یا سازه‌ها و اجزایی که صلبیت نسبتاً بالایی دارند

الف: برای کل ساختمان و اعضای اصلی سازه $C_g = ۲/۰$

ب: برای فشار خارجی و مکش در اعضاء کوچک از جمله نما یا پوسته خارجی $C_g = ۲/۵$

ضرایب فشار بیشینه برخی از سازه‌های کوتاه مرتبه را می‌توان مستقیماً از آزمایش‌های تونل باد تعیین نمود. این ضرایب، ترکیبی از مقادیر C_p و C_g هستند که با لحاظ کردن اثر جهشی باد علاوه بر ضریب شکل آیرودینامیکی در تعیین ضریب فشار مورد استفاده قرار می‌گیرد.

سازه‌های واقع در روی تپه‌ها و بالا آمدگی

$$C_g^* = ۱ + (C_g - ۱) \sqrt{\frac{C_e}{C_e^*}}$$

هنگامی که از مقدار C_p C_g ترکیبی استفاده می‌شود، این مقدار می‌تواند برای تپه‌ها و بالا آمدگی‌ها با ضرب نسبت $\frac{C_g^*}{C_g}$ در مقدار $C_g = 2$ برای سازه ساختمانی و $C_g = 2/5$ برای پوسته خارجی و اعضای ثانویه سازه‌ای استفاده شود.

ضریب اثر جهشی باد داخلی

برای فشارهای داخلی $C_{gi} = ۰.۲$ و یا محاسبات دقیق‌تری که اندازه‌های بازشوها را در ساختمان، فشار حجم داخلی و انعطاف‌پذیری ساختمان را در نظر گرفته باشد.

برای سازه‌های بزرگ که یک حجم تیغه‌بندی نشده منفرد را احاطه می‌کند

$$C_{gi} = ۱ + \frac{۱}{\sqrt{۱ + \tau}}$$

که τ یک متغیر وابسته به زمان است که فشار داخلی لازم دارد تا به تغییرات فشار خارجی در بازشوها پاسخ دهد و به صورت زیر تعریف می‌شود:

$$\tau = \frac{V_i}{6950 \cdot A} \left[1 + 1/42 \times 10^{-5} \frac{A_s}{V_i} \delta \right]$$

V_i = حجم داخلی بر حسب m^3 ،

A = مساحت کل همه بازشوهای خارجی حجم مورد نظر بر حسب m^2 ،

A_s = مساحت کل سطح داخلی حجم مورد نظر (به استثنای دال‌های روی سطح زمین)، بر حسب m^2

δ = میزان انعطاف پذیری پوسته ساختمان و میانگین تغییر مکان به سمت بیرون پوسته احجام در

هر واحد افزایش فشار داخلی، بر حسب $\frac{m^2}{N}$

مقدار متعارف δ برای ساختمان‌های با پوسته خارجی و نمای فلزی حدوداً $\frac{m^2}{N} \times 10^{-5} \times 5$ می‌باشد. در

مواقعی که تخمین δ مشکل باشد، به طور محافظه کارانه صفر در نظر گرفته می‌شود.

تمرین : ضریب جهشی باد برای محاسبه فشار داخلی را برای یک انبار کالا با ابعاد پلان $40 \times 90m$ و ارتفاع ۵ متر به دست آورید. (۵ درصد مساحت جانبی دیوارهای این انبار، باز شو در آن وجود دارد).

در این سازه تیغه بندی وجود ندارد، ضریب جهشی داخلی:

$$C_{gi} = 1 + \frac{1}{\sqrt{1 + \tau}}$$

$$\tau = \frac{V_o}{6950A} (1 + 1/42 \times 10^5 \frac{A_s}{V_o} \delta)$$

با توجه به نداشتن اطلاعات در مورد نمای ساختمان، به طور محافظه کارانه فرض می کنیم که سازه انعطاف پذیر نبوده و $\delta = 0$ می باشد.

$$V_o = 40 \times 90 \times 5 = 18000 m^3$$

$$\text{(سازه ۴ دیوار بزرگ دارد)} \quad 1300 m^2 = 2 \times (40 \times 5) + 2 \times (90 \times 5) = \text{مساحت جانبی دیوارها}$$

$$A = 0.05 \times 1300 = 65 m^2$$

← ۵ درصد
→ مساحت جانبی

$$\tau = \frac{18000}{6950 \times 65} [1 + 1/42 \times 10^5 \times \frac{A_s}{V_o} \times 0] = 0.04 \Rightarrow C_{gi} = 1 + \frac{1}{\sqrt{1 + 0.04}} = 1.98$$

با توجه به صفر فرض کردن δ ، عملاً نیازی به محاسبه A_s برای سازه نبود.

در ساختمان های معمولی با ابعاد و درصد بازشوی متعارف، اثر پارامتر τ کم بوده و فرض $C_{gi} = 2$ ، فرض معقولی است (یعنی صرف نظر کردن از اثر τ).

ضرایب فشار، C_{pi} ، C_p^* ، C_p

ضرایب فشار، نسبت‌های بی‌بعد فشارهای ایجاد شده توسط باد روی سطح ساختمان به فشار سرعتی باد در ارتفاع مبنا می‌باشند. این ضرایب، اثرات شکل آیرودینامیکی ساختمان، زاویه سطح باد خور به جهت جریان باد و تغییرات سرعت باد با ارتفاع را در بر می‌گیرد.

ضرایب فشار خارجی برای ساختمان‌های کوتاه مرتبه

$$\left\{ \begin{array}{l} \frac{H}{D_s} < \cancel{0.5}^1 \\ h < 20m \end{array} \right.$$

H : ارتفاع پای شیب

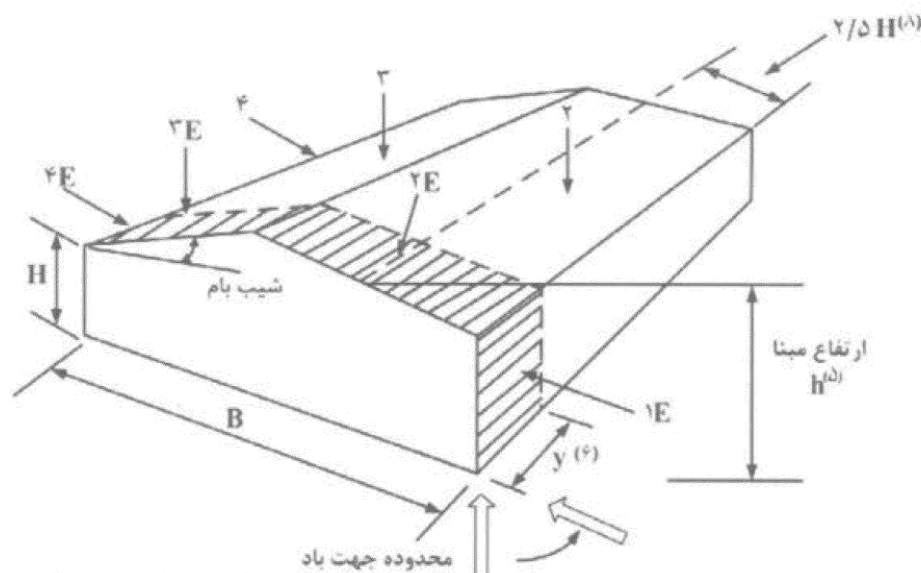
h : ارتفاع مبنا

D_s : بعد کوچکتر پلان

ضریب بیشینه مرکب فشار و باد جهشی خارجی، $C_p C_g$ ، برای کنش‌های سازه‌ای

اولیه ناشی از اثر هم زمان بار باد روی کلیه سطوح

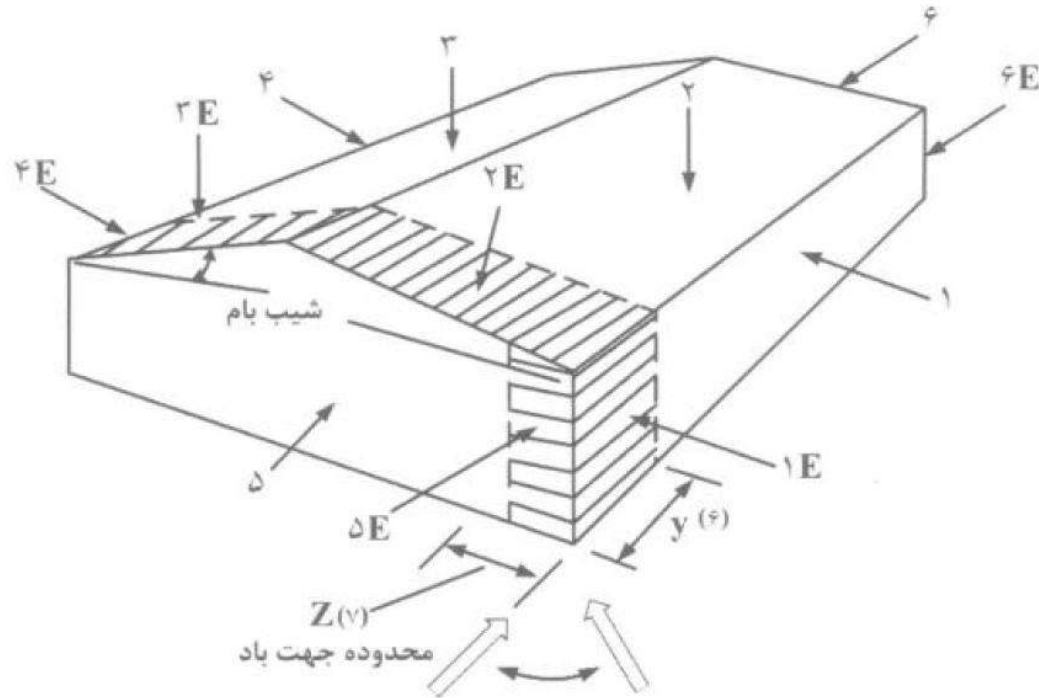
بارگذاری الف: باد عموماً عمود بر لبه

شیب بام	سطوح ساختمان							
	۱	۱E	۲	۲E	۳	۳E	۴	۴E
۰° تا ۵°	۰٫۷۵	۱٫۱۵	-۱٫۳	-۲٫۰	-۰٫۷	-۰٫۳	-۰٫۵۵	-۰٫۸
۲۰°	۱	۱٫۵	-۱٫۳	-۲٫۰	-۰٫۹	-۱٫۳	-۰٫۸	-۱٫۲
۳۰° تا ۴۵°	۱٫۰۵	۱٫۳	۰٫۴	۰٫۵	-۰٫۸	-۱٫۰	-۰٫۷	-۰٫۹
۹۰°	۱٫۰۵	۱٫۳	۱٫۰۵	۱٫۳	-۰٫۷	-۰٫۹	-۰٫۷	-۰٫۹

برای $B/H < 5$ در بارگذاری A، ضرایب منفی روی سطوح ۲، $2E$ باید تنها روی سطحی اعمال شوند که پهنای آن از محل پاشیب رو به باد، $2/5H$ باشد. فشار روی بقیه بام رو به باد باید به ضرایب مشخص شده برای بام پشت به باد (ضرایب مربوط به سطوح ۳، $3E$) کاهش یابد.

بارگذاری ب: باد عموماً موازی با لبه

شیب بام	سطوح ساختمان											
	۱	۱E	۲	۲E	۳	۳E	۴	۴E	۵	۵E	۶	۶E
۹۰° تا ۰°	-۰٫۸۵	-۰٫۹	-۱٫۳	-۲٫۰	-۰٫۷	-۱٫۰	-۰٫۸۵	-۰٫۹	۰٫۷۵	۱٫۱۵	-۰٫۵۵	-۰٫۸

$$z = \min \left\{ 10\% D_s , 40\% H \right\} \geq \max \left\{ 4\% D_s , 1m \right\}$$

$$y = \max \left\{ 2z , 6m \right\}$$

H : ارتفاع پای شیب

D_s : بعد کوچکتر پلان

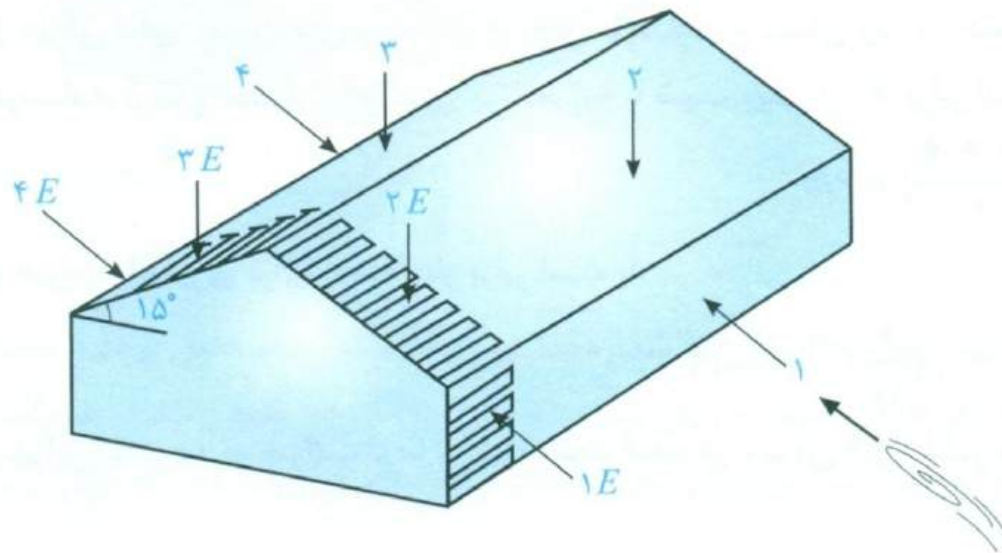
ضرایب مثبت نشان دهنده نیروهای رو به سطح هستند، در حالی که ضرایب منفی، نیروهای دور از سطح را نشان می‌دهند.

برای مقادیر نشان داده نشده شیب بام، ضریب $C_p C_g$ می‌تواند به صورت خطی میانبایی شود.

تمرین: یک ساختمان کوتاه مرتبه، دارای سقفی با شیب ۱۵ درجه است. ضرایب ترکیبی C_p C_g را برای سطوح

(۱) و (۲) در شکل زیر تعیین کنید. (فرض کنید جهت باد، عمود بر خط الرأس بام است)

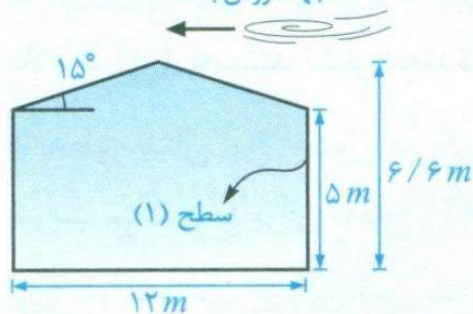
در جدول، ضرایب برای زاویه ۱۵ درجه تعریف نشده‌اند. بنابراین باید با کمک درونیابی خطی بین دو زاویه ۵ درجه و ۲۰ درجه، مقدار C_p C_g را در زاویه ۱۵ درجه به دست آوریم:

$$\begin{array}{c} 5^\circ \\ 15^\circ \\ 20^\circ \end{array} \begin{array}{c} 0.75 \\ x \\ 1 \end{array} \xrightarrow{\text{درونیابی خطی}} \frac{20^\circ - 5^\circ}{15^\circ - 5^\circ} = \frac{1 - 0.75}{x - 0.75} \Rightarrow x = 0.91$$

سطح ۱:

$$\begin{array}{c} 5^\circ \\ 15^\circ \\ 20^\circ \end{array} \begin{array}{c} -1/3 \\ x \\ -1/3 \end{array} \xrightarrow{\text{درونیابی خطی}} x = -1/3$$

سطح ۲:

تمرین: در صورتی که ساختمان تمرین قبل دارای پلانی با ابعاد ۱۲×۳۰ متر و ارتفاع نشان داده شده در شکل روبرو باشد و در محوطه بازی در اطراف شهر شیراز قرار گرفته باشد، فشار باد وارد بر سطح (۱) در حالت جریان عمود بر خط الرأس چقدر است؟ ($I_w = ۱$ و از اثرات موضعی باد صرف نظر کنید).

$$P = I_w q C_e C_p C_g$$

با توجه به این که ساختمان در شهر شیراز قرار گرفته است، فشار مبنای باد برابر است با:

$$q = ۰.۳۹۲ \text{ kN/m}^2$$

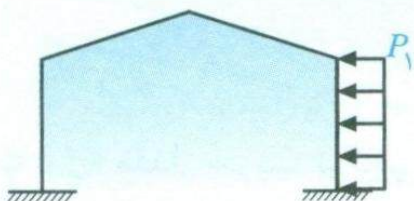
ارتفاع مبنای ساختمان کوتاه مرتبه با شیب بیش از ۷° برابر است با:

$$h = \max \left\{ ۶, \frac{a+b}{۲} \right\} = \max \left\{ ۶, \frac{۵+۶/۶}{۲} \right\} = ۶ \text{ m}$$

و ضریب بادگیری برای محیط باز برابر است با:

$$C_e = \max \left\{ ۰.۹, \left(\frac{h}{۱.۰} \right)^{۰.۱۲} \right\} = \max \left\{ ۰.۹, \left(\frac{۶}{۱.۰} \right)^{۰.۱۲} \right\} = ۰.۹$$

با توجه به ضرایب $C_p C_g$ به دست آمده در تمرین قبل، فشار باد وارد بر سطح (۱) سازه برابر است با:

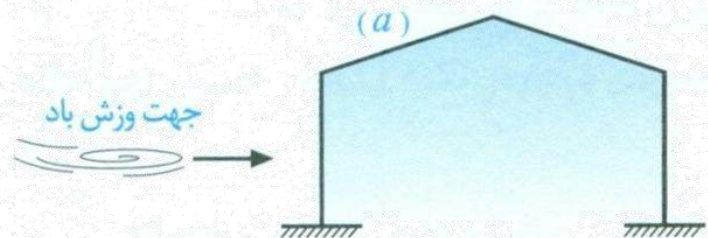

$$P_1 = I_w q C_e C_p C_g = ۱ \times ۰.۳۹۲ \times ۰.۹ \times \boxed{۰.۹۱} = ۰.۳۲۱ \text{ kN/m}^2$$

$C_p C_g$

دقت شود که با ضرب P_1 در مساحت سطح (۱)، عملاً نیروی سطح (۱) نیز به دست می آید.

تمرین: در مورد اثر باد بر سقف شیب‌دار در قسمت (a) کدام‌یک از جملات زیر صحیح است؟

(۱) همواره تحت فشار خارجی است.

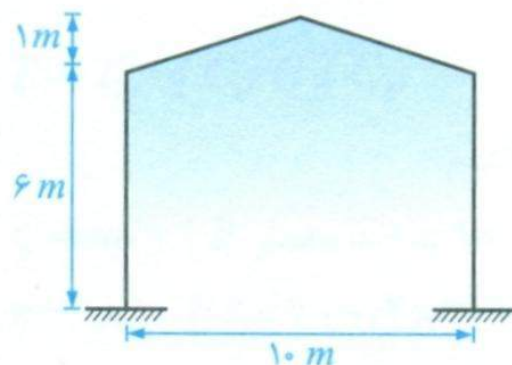
(۲) همواره تحت کشش خارجی است.

(۳) بسته به زاویه شیب بام، ممکن است تحت فشار یا کشش خارجی باشد.

(۴) قسمتی از آن تحت فشار خارجی و قسمتی از آن تحت کشش خارجی است.

در سقف‌های شیب‌دار، با توجه به زاویه سطح شیب‌دار، بام قرار گرفته رو به باد می‌تواند تحت مکش و یا تحت فشار قرار داشته باشد، اما سطح بام پشت به باد، بدون توجه به زاویه بام، همواره تحت کشش قرار دارد (اثر باد روی آن همواره به صورت مکش است). با توجه به این موضوع در قسمت (a)، با توجه به زاویه سطح شیب‌دار با افق (α) و جهت وزش باد، ممکن است بام تحت فشار یا کشش قرار داشته باشد و گزینه (۳) صحیح است.

تمرین : ساختمانی کوتاه مرتبه مطابق شکل زیر مفروض است. چنانچه جهت جریان موازی خط الرأس بام باشد، فشار وارد بر سطوح این سازه را به دست آورید. (فرض کنید $q = 0.613 \text{ kN/m}^2$, $C_e = 0.9$, $I_w = 1$ و از اثرات موضعی باد صرف نظر کنید، شکل کلی این ساختمان را مشابه شکل فوق در نظر بگیرید)

$$P = I_w q C_e C_p C_g$$

با توجه به این که جهت جریان موازی خط الرأس بام است، مقدار $C_p C_g$ مستقل از شیب سقف می باشد.

$$(1) \text{ سطح: } (C_p C_g)_1 = -0.185 \Rightarrow P_1 = 1 \times 0.613 \times 0.9 \times (-0.185) = -0.1018 \text{ kN/m}^2$$

$$(2) \text{ سطح: } (C_p C_g)_2 = -1/3 \Rightarrow P_2 = 1 \times 0.613 \times 0.9 \times (-1/3) = -0.1837 \text{ kN/m}^2$$

$$(3) \text{ سطح: } (C_p C_g)_3 = -0.17 \Rightarrow P_3 = 1 \times 0.613 \times 0.9 \times (-0.17) = -0.0941 \text{ kN/m}^2$$

$$(4) \text{ سطح: } (C_p C_g)_4 = -0.185 \Rightarrow P_4 = 1 \times 0.613 \times 0.9 \times (-0.185) = -0.1018 \text{ kN/m}^2$$

$$(5) \text{ سطح: } (C_p C_g)_5 = 0.175 \Rightarrow P_5 = 1 \times 0.613 \times 0.9 \times (0.175) = 0.0963 \text{ kN/m}^2$$

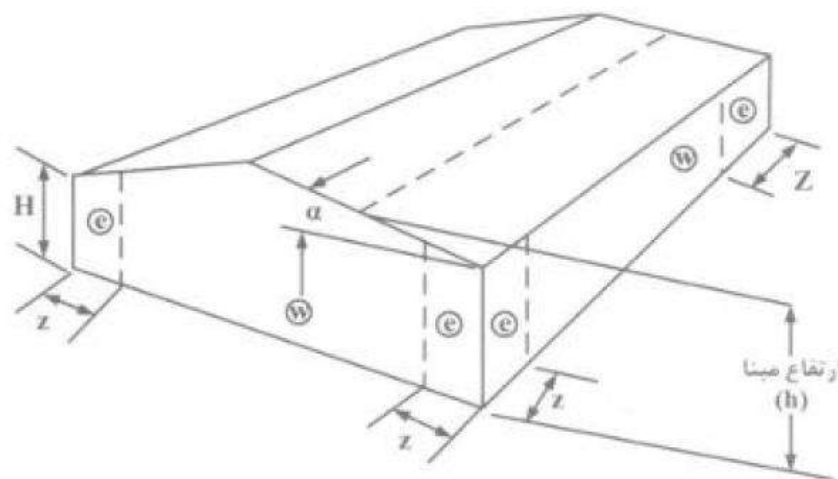
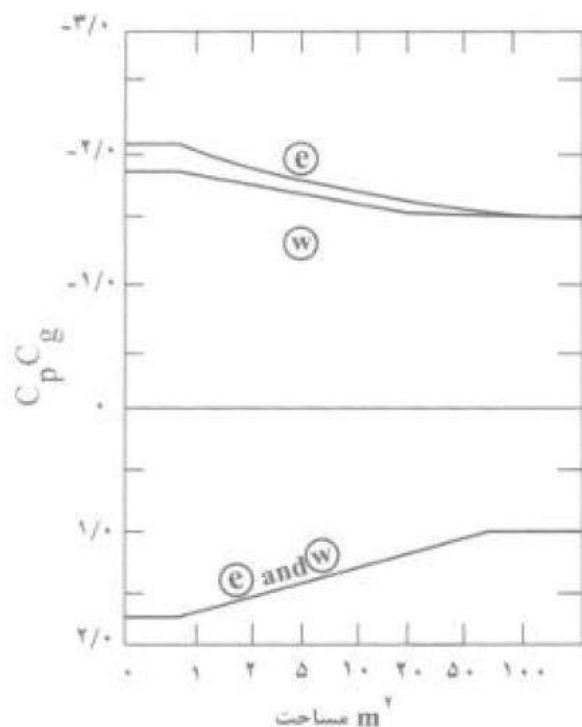
$$(6) \text{ سطح: } (C_p C_g)_6 = -0.155 \Rightarrow P_6 = 1 \times 0.613 \times 0.9 \times (-0.155) = -0.0847 \text{ kN/m}^2$$

در این حالت از بارگذاری، همه سطوح به جز سطح ۵ تحت مکش قرار گرفته و فقط سطح ۵ (سطح رو به

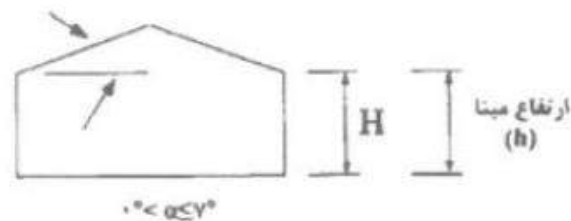
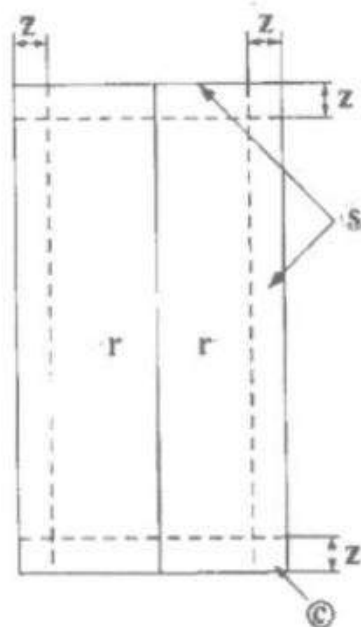
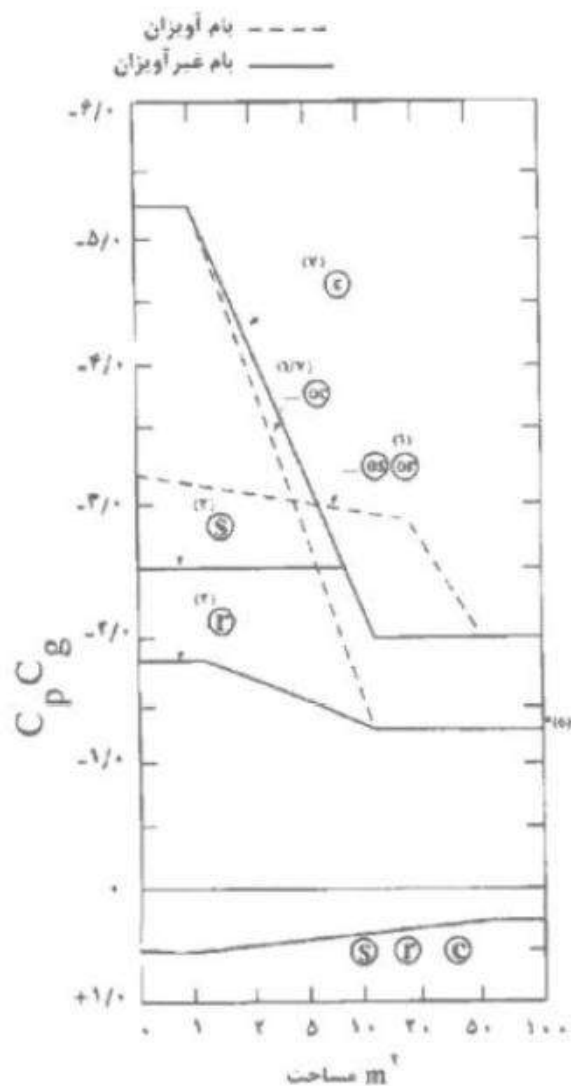
باد) تحت فشار قرار می گیرد (با توجه به صرف نظر کردن از اثرات موضعی، سطوح ۱E، ۲E، ۳E، ۴E،

۵E و ۶E عملاً در نظر گرفته نمی شود).

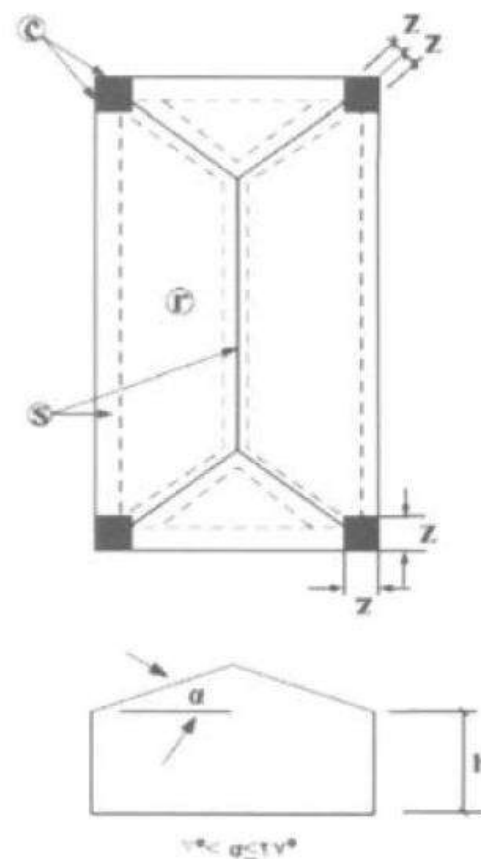
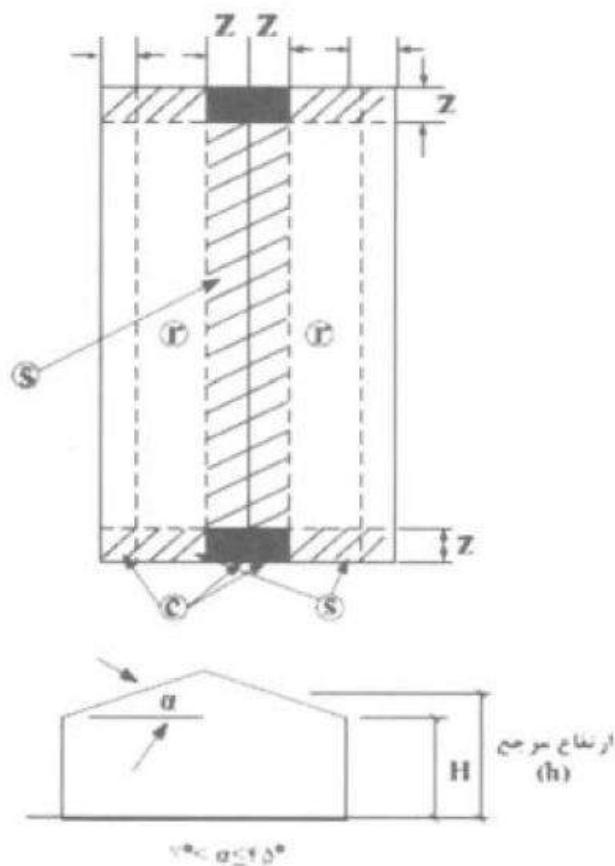
ضریب ترکیبی بیشینه فشار و باد جهشی خارجی، $C_p C_g$ ، روی دیوارهای منفرد برای طراحی اجزاء سازه‌ای و پوسته خارجی و نما

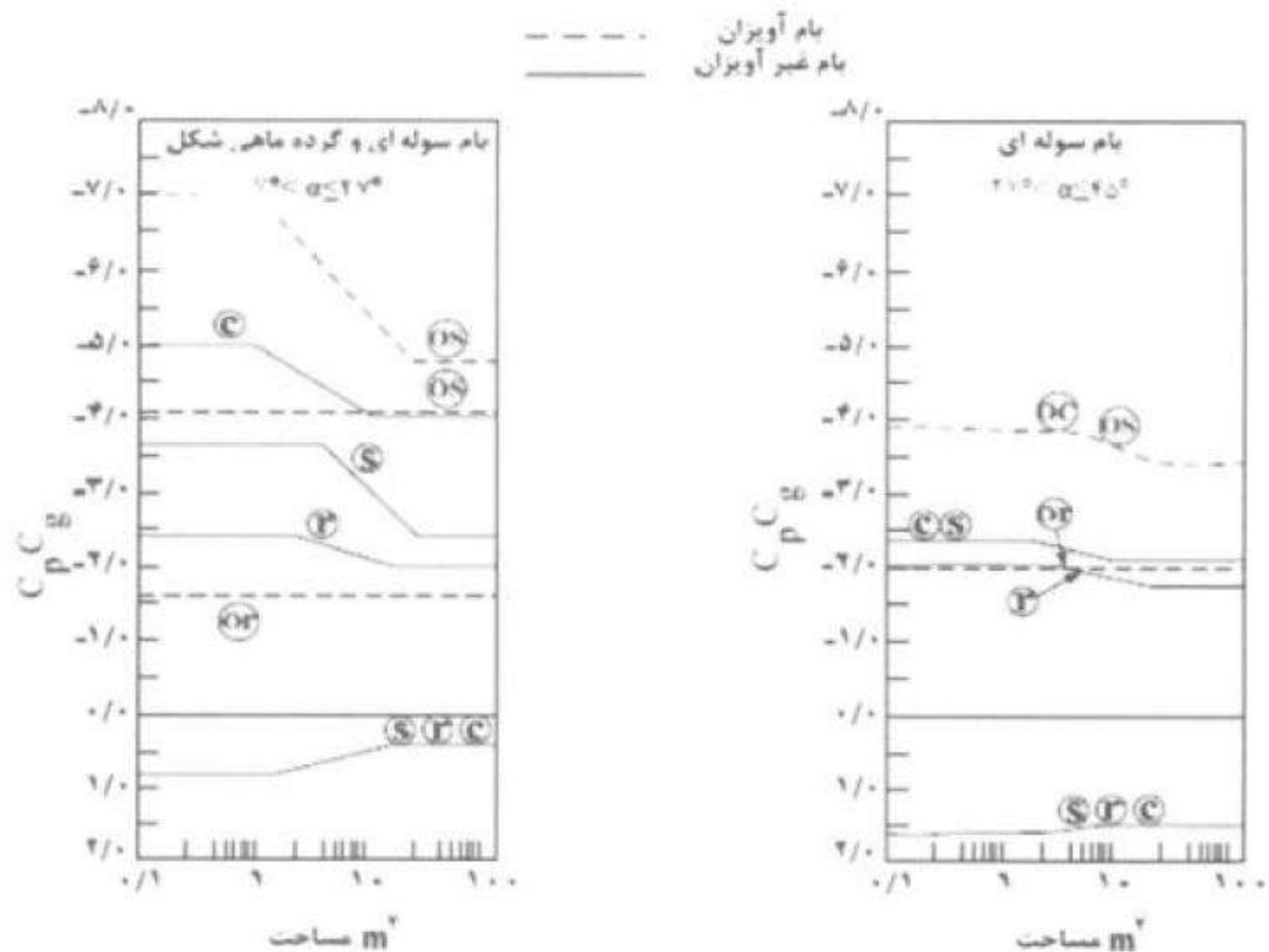

ضرایب ترکیبی بیشینه فشار - جهش باد، $C_p C_g$ ، روی سقف‌های با شیب γ° یا کمتر، برای طراحی اجزای سازه‌ای و پوسته خارجی

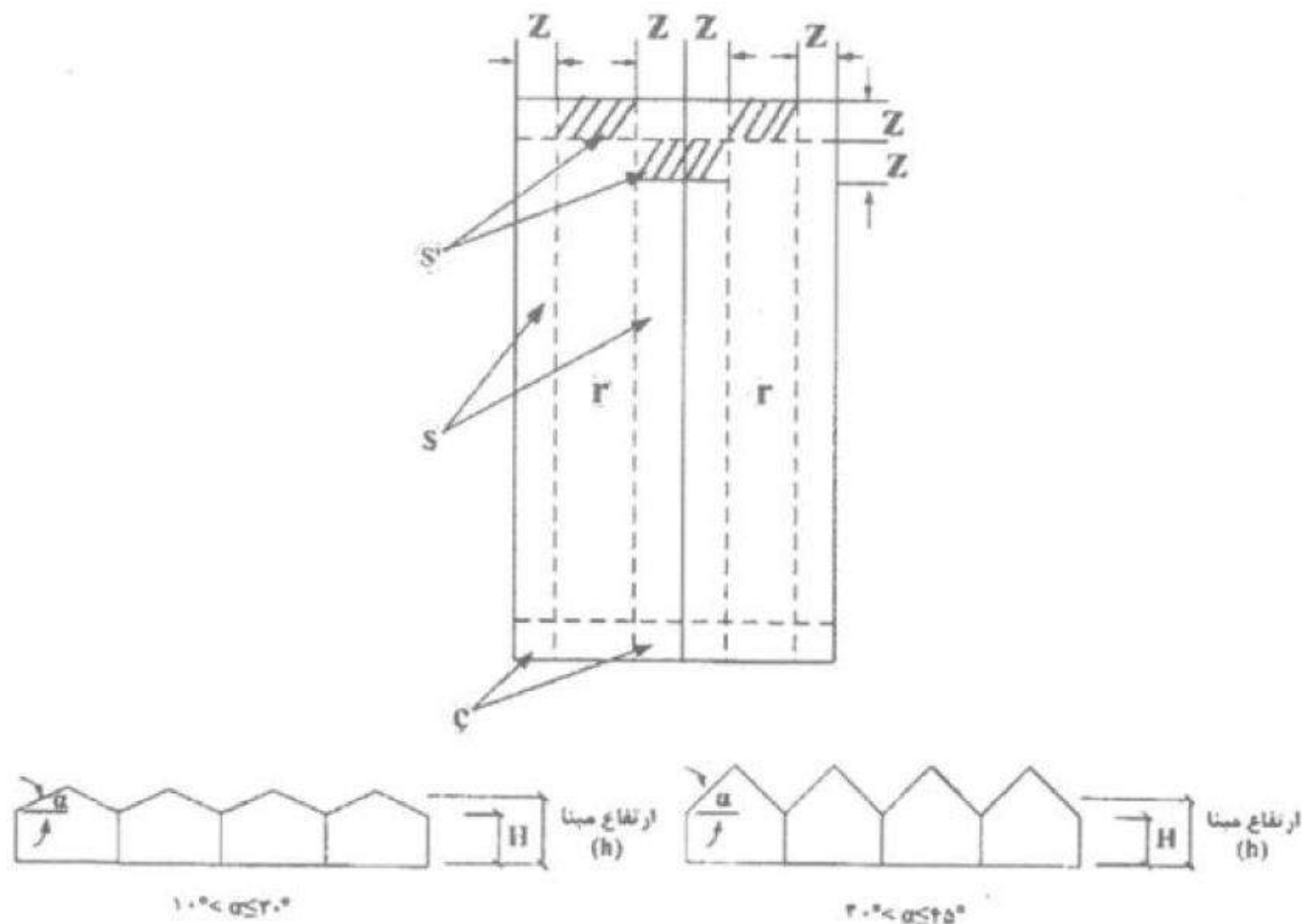

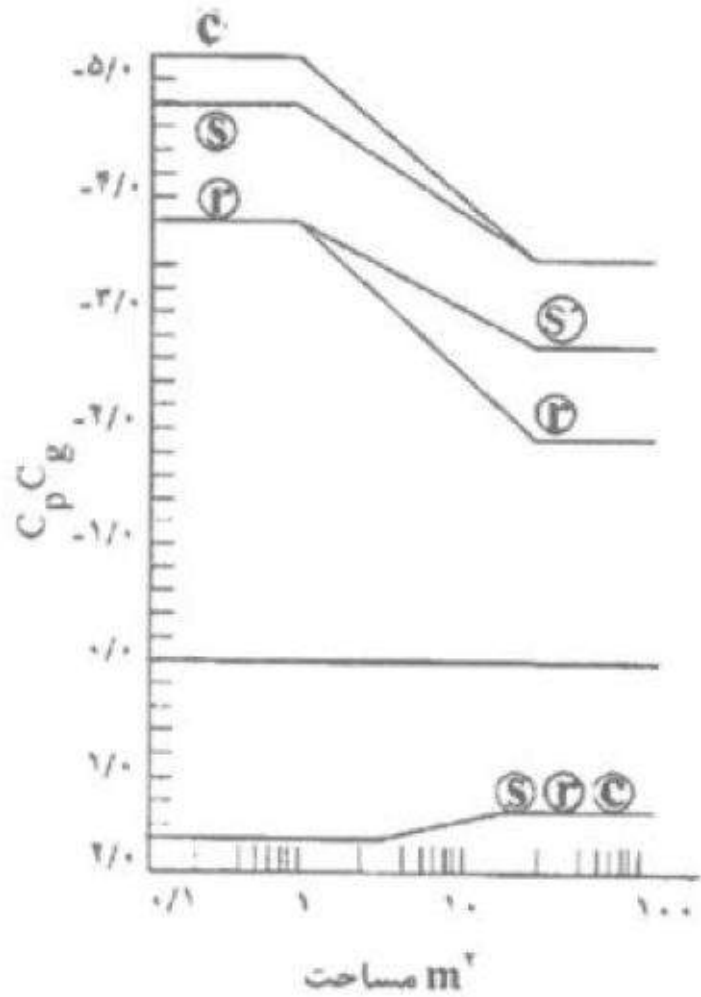
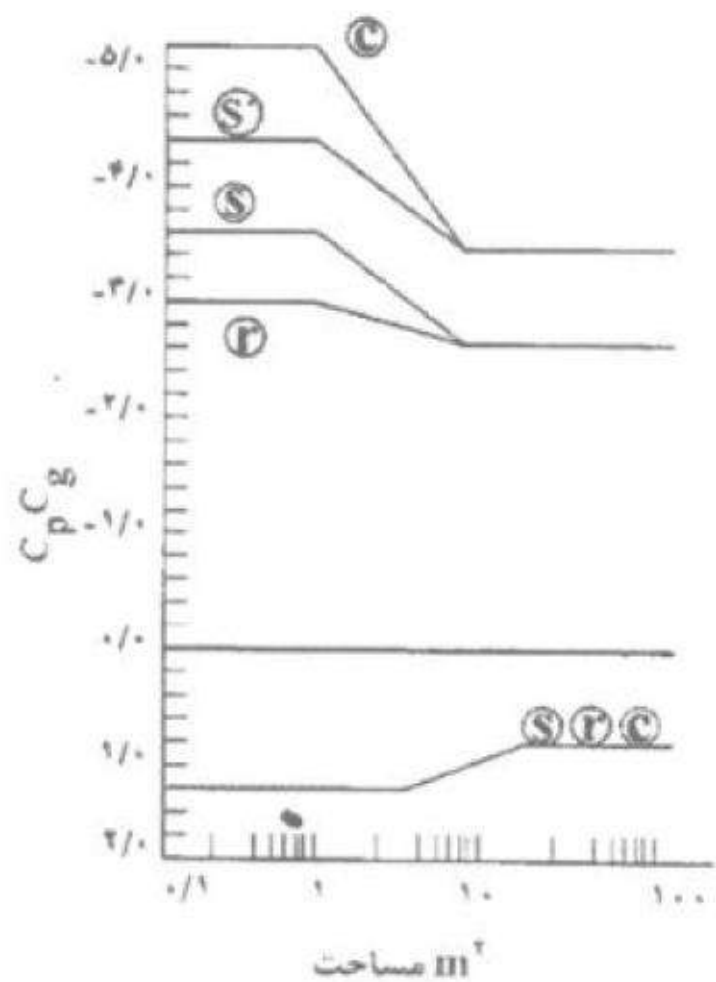
ضرایب ترکیبی بیشینه فشار - جهش باد خارجی، $C_p C_g$ ، روی بام‌های شیروانی
تک دهانه و چند شیبه با شیب 7° یا بیشتر برای طراحی اجزای و پوسته خارجی

ضرایب ترکیبی بیشینه فشار - جهش باد، $C_p C_g$ ، روی بام‌های شیروانی (دندانه‌ای)
چند دهانه با شیب بزرگتر از 10° برای طراحی اجزای سازه‌ای و پوسته خارجی

تمرین : دیواری به طول ۷ متر و ارتفاع ۳ متر از یک ساختمان کوتاه مرتبه مفروض است. این دیوار برای چه مقدار از نیروی جانبی ناشی از باد باید طراحی شود؟ (فرض کنید $I_w = 1$ ، $q = 0.613 \text{ kN/m}^2$ و $C_e = 0.9$)

برای تعیین نیروی جانبی وارد بر این دیوار، ابتدا باید نیروی فشاری و مکش ناشی از باد را محاسبه کرده و هر کدام از آنها که بحرانی‌تر بود را برای تعیین نیروی جانبی استفاده کنیم.

$$P = I_w q C_e C_p C_g$$

عرض ناحیه انتهایی دیوار :

$$z = \min \{ C_s \text{ مقدار } 10\% , H \text{ مقدار } 40\% \} \geq \max \{ C_s \text{ مقدار } 4\% , 1m \}$$

$$z = \min \{ 0.1 \times 7 , 0.4 \times 3 \} \geq \max \{ 0.04 \times 7 , 1m \} \Rightarrow z = 1m$$

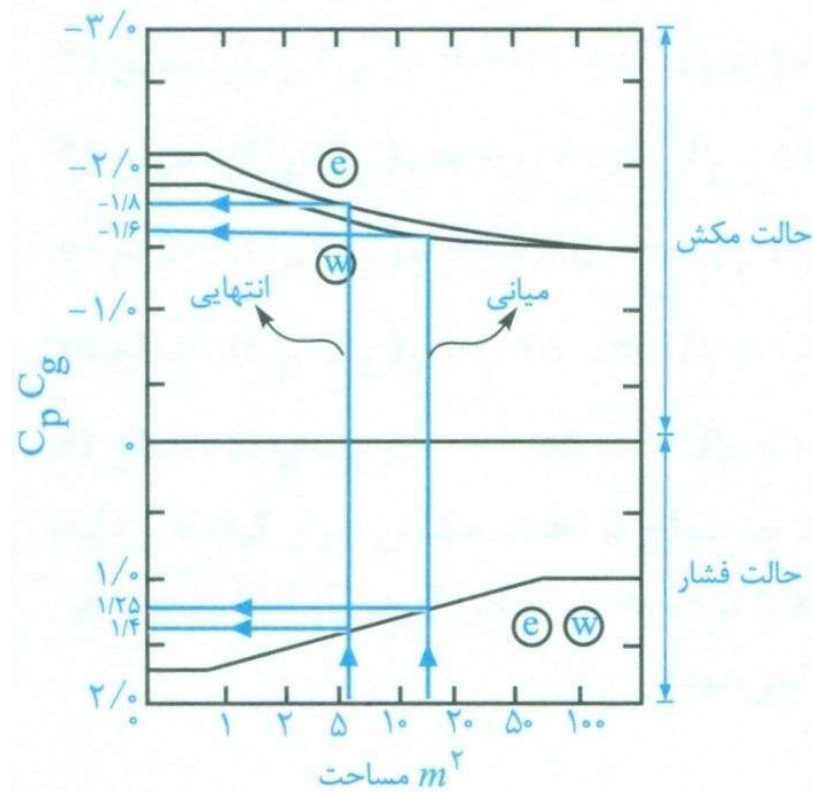

مساحت ناحیه انتهایی و میانی در دیوار :

$$A_e = 2z \times h = (2 \times 1) \times 3 = 6 m^2 \quad \text{انتهایی}$$

$$A_w = (B - 2z) H = (7 - 2 \times 1) \times 3 = 15 m^2 \quad \text{میانی}$$

با به دست آمدن مساحت این دو قسمت ، ضرایب $C_p C_g$ برای دو قسمت میانی و انتهایی در دو حالت فشار و مکش برابر است با:

در حالت فشار:

$$\begin{cases} \text{میانی: } C_p C_g \approx 1/25 \\ \text{انتهایی: } C_p C_g \approx 1/4 \end{cases}$$

در حالت مکش:

$$\begin{cases} \text{میانی: } C_p C_g \approx -1/6 \\ \text{انتهایی: } C_p C_g \approx -1/8 \end{cases}$$

در حالت فشار:

$$P_w = 1 \times 0.613 \times 0.9 \times 1.25 = 0.689 \text{ kN/m}^2 \text{ ناحیه میانی}$$

$$\Rightarrow F_w = P_w \cdot A_w = 0.689 \times 15 = 10.34 \text{ kN}$$

$$P_e = 1 \times 0.613 \times 0.9 \times 1.4 = 0.772 \text{ kN/m}^2 \text{ ناحیه انتهایی}$$

$$\Rightarrow F_e = P_e \cdot A_e = 0.772 \times 6 = 4.63 \text{ kN}$$

$$F = F_w + F_e = 10.34 + 4.63 = 15 \text{ kN} \text{ کل نیروی باد در فشار}$$

در حالت مکش:

$$P_w = 1 \times 0.613 \times 0.9 \times (-1.6) = -0.88 \text{ kN/m}^2 \text{ ناحیه میانی}$$

$$\Rightarrow F_w = P_w \cdot A_w = -0.88 \times 15 = -13.24 \text{ kN}$$

$$P_e = 1 \times 0.613 \times 0.9 \times (-1.8) = -0.99 \text{ kN/m}^2 \text{ ناحیه انتهایی}$$

$$\Rightarrow F_e = P_e \cdot A_e = -0.99 \times 6 = -5.95 \text{ kN}$$

$$F = F_w + F_e = -13.24 + (-5.95) = -19.19 \text{ kN} \text{ نیروی ناشی از مکش باد}$$

نیروی جانبی ناشی از مکش باد بیشتر بوده و کنترل کننده محاسبات خواهد بود.

ضرایب فشار خارجی برای ساختمان‌های بلند مرتبه

$$\frac{H}{D_s} > 1$$

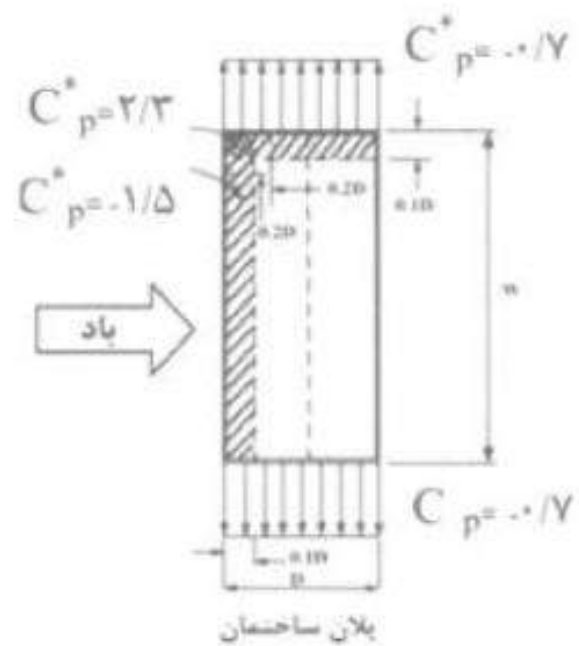
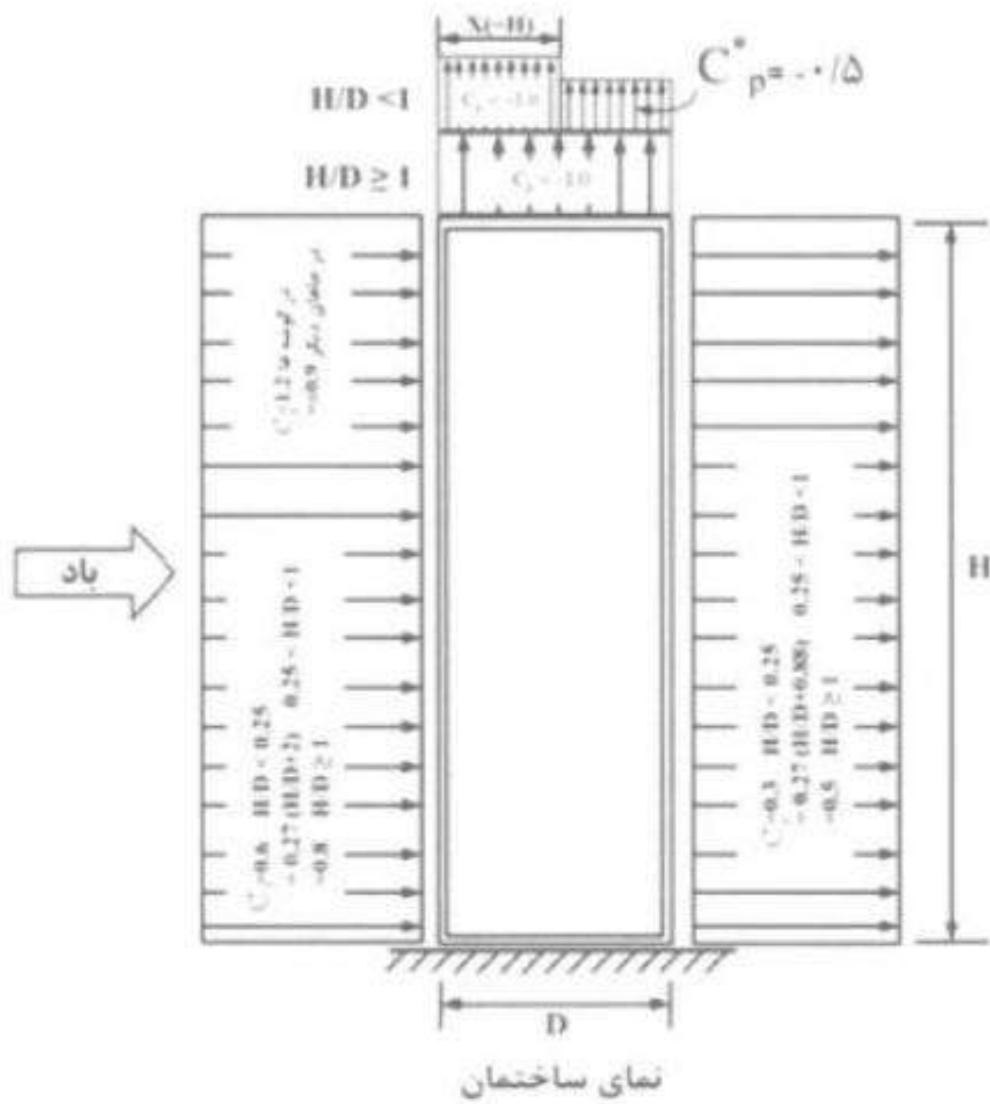
$$h > 20m$$

H : ارتفاع پای شیب

h : ارتفاع مبنا

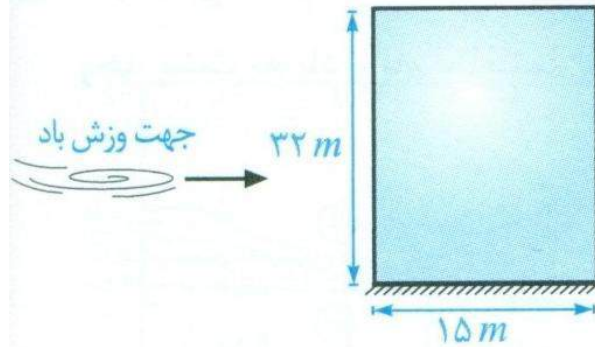
D_s : بعد کوچکتر پلان

تمرین

در ساختمان بلندمرتبه نشان داده شده در شکل زیر، پلان دارای ابعاد 15×32 متر بوده و در داخل شهر کرمان ساخته شده است. فشار و مکش ناشی از باد که بر سازه این ساختمان در جهت نشان داده شده وارد می شود را حساب کنید. (فرض کنید $I_w = 1$ ، $q = 1.036 \text{ kN/m}^2$ و $C_g = 2$)

$$\dot{P} = I_w q C_e C_g C_p$$

وجه رو به باد و بام: $C_e = \max \{0.17, 0.17 \left(\frac{h}{12}\right)^{0.3}\} = \max \{0.17, 0.17 \left(\frac{32}{12}\right)^{0.3}\} = 0.193$

وجه پشت به باد: $C_e = \max \{0.17, 0.17 \left(\frac{h}{12}\right)^{0.3}\} = \max \{0.17, 0.17 \left(\frac{2}{12}\right)^{0.3}\} = 0.176$

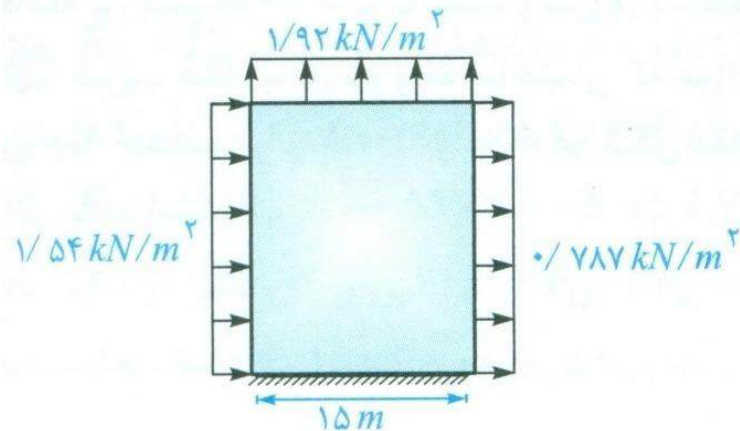
وجه رو به باد:

$$\frac{H}{D} = \frac{32}{15} = 2.13 > 1 \Rightarrow C_p = 0.18 \Rightarrow P = 1 \times 10.36 \times 0.193 \times 0.18 \times 2 = 1.54 \text{ kN/m}^2$$

بام:

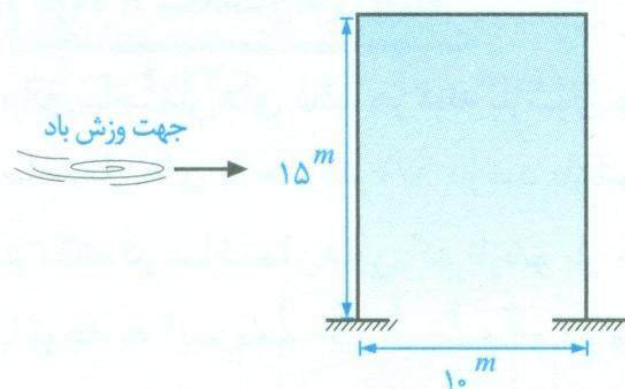
$$\frac{H}{D} = 2.13 > 1 \Rightarrow C_p = -1.0 \Rightarrow P = 1 \times 10.36 \times 0.193 \times (-1) \times 2 = -1.92 \text{ kN/m}^2$$

وجه پشت به باد:

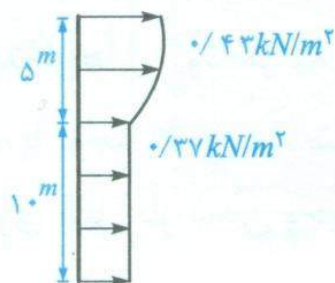

$$\frac{H}{D} = 2.13 > 1 \Rightarrow C_p = -0.5$$

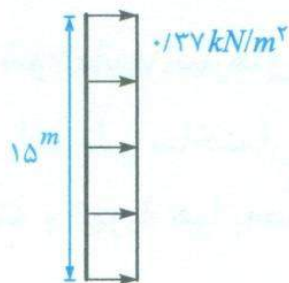
$$P = 1 \times 10.36 \times 0.176 \times 2 \times (-0.5) = -0.787 \text{ kN/m}^2$$

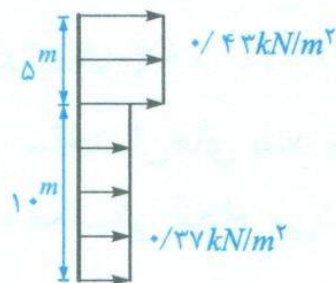
تمرین : در سازه نشان داده شده، توزیع نیروی باد روی دیوار پشت به باد بر حسب کیلونیوتن بر مترمربع، مطابق کدام یک از گزینه‌های زیر است؟ (سازه بلندمرتبه و در داخل شهر کاشان می‌باشد، این سازه قاب یک ساختمان مسکونی است، $C_g = 2$)

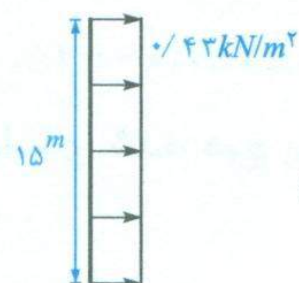
(4)

(3)

(2)

(1)

$$P = I_w q C_e C_p C_g$$

ساختمان در شهر کاشان است $q = 0.613 \text{ kN/m}^2$

کاربری مسکونی $I_w = 1$

$$h = \frac{15}{2} = 7.5 \text{ m}$$

ساختمان داخل شهر

$$C_e = \max \left\{ 0.7, 0.7 \left(\frac{h}{12} \right)^{0.3} \right\} = \max \left\{ 0.7, 0.7 \left(\frac{7.5}{12} \right)^{0.3} \right\} = \max \{ 0.7, 0.61 \} = 0.7$$

$$\frac{H}{D} = \frac{15}{10} = 1.5 > 1 \Rightarrow C_p = -0.5$$

ضریب فشار خارجی (C_p) برای وجه پشت به باد

$$P = 1 \times 0.613 \times 0.7 \times (-0.5) \times 2 = -0.43 \text{ kN/m}^2$$

P در وجه پشت به باد

بنابراین گزینه (۱) صحیح است.

تمرین: برای طراحی بام یک ساختمان صنعتی با مساحت $100m^2$ و ارتفاع کل کمتر از ۶ متر واقع در داخل شهر کرج، مقدار مکش ناشی از باد برحسب دکانیوتن بر متر مربع، در نواحی غیر پیرامونی بام به کدام یک از مقادیر زیر نزدیکتر است؟ (ضریب $C_p C_g$ برای سقف برابر ۲- فرض شود).

۹۶ (۴)

۶۴ (۳)

۸۵ (۲)

۸۰ (۱)

ارتفاع مبنای سازه برای ساختمان‌های کوتاه مرتبه $\{6m, \text{ارتفاع متوسط}\}$ در نظر گرفته می‌شود که در اینجا برابر ۶ متر است.

$$C_e = \max \left\{ 0.17, 0.17 \left(\frac{h}{12} \right)^{0.13} \right\} = \max \left\{ 0.17, 0.17 \left(\frac{6}{12} \right)^{0.13} \right\} = 0.17$$

در جدول فشار مبنای باد شهر کرج داده نشده است، در این گونه موارد فرض می‌شود که فشار مبنای باد در شهر کرج مطابق شهر تهران و برابر $0.613 kN/m^2$ باشد.

ساختمان‌های صنعتی در گروه خطرپذیری ۳ قرار می‌گیرند و ضریب اهمیت آن‌ها ۱ می‌باشد.

$$P = I_w q C_e C_p C_g = 1 \times 0.613 \times 0.17 \times (-2) = -0.185 kN/m^2 = -185 N/m^2 = -185 dN/m^2$$

بنابراین گزینه (۲) صحیح می‌باشد.

فصل ہفتم:

بارز لزلہ

گروه بندی ساختمان ها بر حسب شکل

ساختمان ها بر حسب شکل به دو گروه منظم و نامنظم تقسیم می شوند:

۱- ساختمان های منظم

ساختمان های منظم، به گروهی از ساختمان ها اطلاق می شود که دارای کلیه ویژگی های زیر باشند:

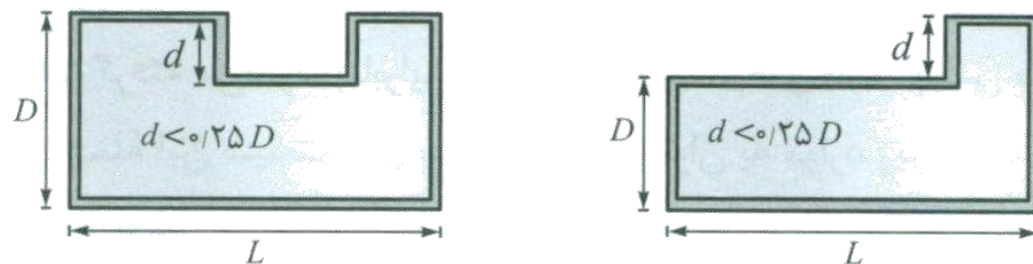
۱ منظم بودن در پلان

۲ منظم بودن در ارتفاع

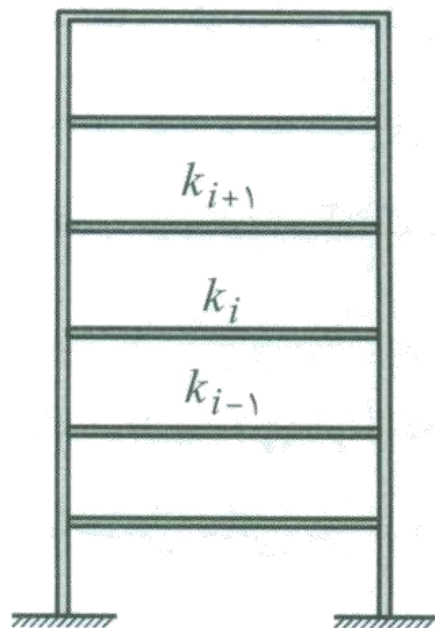
۱-۱ منظم بودن در پلان

الف- پلان ساختمان دارای شکل متقارن و یا تقریباً متقارن نسبت به محورهای اصلی ساختمان، که معمولاً عناصر مقاوم در برابر زلزله در امتداد آن قرار دارند، باشد. همچنین در صورت وجود فرورفتگی یا پیش آمدگی در پلان، اندازه آن در هر امتداد از ۲۵ درصد بعد خارجی ساختمان در آن امتداد تجاوز ننماید.

ب- در هر طبقه فاصله بین مرکز جرم و مرکز سختی در هر یک از دو امتداد متعامد ساختمان از ۲۰ درصد بعد ساختمان در آن امتداد بیشتر نباشد.

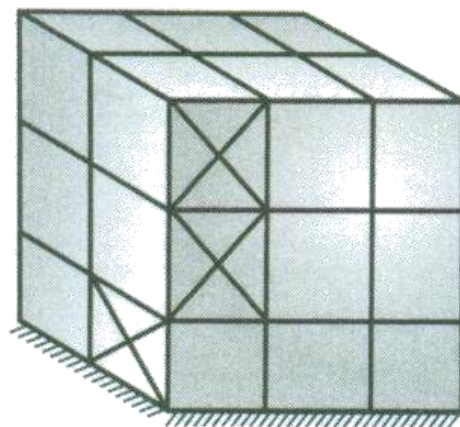
پ- تغییرات ناگهانی در سختی دیافراگم هر طبقه نسبت به طبقات مجاور از ۵۰ درصد بیشتر نبوده و مجموع سطوح بازشو در آن از ۵۰ درصد سطح کل دیافراگم تجاوز ننماید.

$$0.15 k_{i+1} < k_i < 1.15 k_{i+1}$$

$$0.15 k_{i-1} < k_i < 1.15 k_{i-1}$$

ت- در مسیر انتقال نیروی جانبی به زمین، انقطاعی مانند تغییر صفحه اجزای باربر جانبی در طبقات وجود نداشته باشد.

ث- در هر طبقه حداکثر تغییر مکان نسبی در انتهای ساختمان، با احتساب پیچش تصادفی، بیشتر از ۲۰ درصد با متوسط تغییر مکان نسبی دو انتهای ساختمان در آن طبقه اختلاف نداشته باشد.

در صورتی که فاصله مرکز جرم و مرکز سختی در امتداد x ، در طبقات مختلف یک ساختمان و بیست درصد بعد ساختمان در همان امتداد به صورت زیر باشند، ساختمان نامنظم در پلان تلقی می شود:

(پایه ۳-۸۶)

(۱) ۵ متر و ۴ متر (۲) ۴ متر و ۵ متر (۳) ۵ متر و ۵ متر (۴) ۴ متر و ۴ متر

هله: همان طور که گفته شد، در صورتی که فاصله مرکز جرم و سختی در هر امتداد x و y ، از ۲۰ درصد بعد ساختمان در آن امتداد بیشتر باشد، ساختمان در پلان نامنظم تلقی می شود. با توجه به اعداد داده شده در گزینه ها داریم:

$$\text{گزینه ۱} \begin{cases} \text{فاصله مرکز جرم و سختی در راستای } x & : |x_m - x_s| = 5 \text{ m} \\ \text{بیست درصد بعد ساختمان در راستای } x & : 0.2D = 4 \text{ m} \end{cases} \Rightarrow 5 > 4$$

بنابراین ساختمان در پلان نامنظم است.

$$\text{گزینه ۲} \begin{cases} |x_m - x_s| = 4 \text{ m} \\ 0.2D = 5 \text{ m} \end{cases} \Rightarrow 4 < 5$$

$$\text{گزینه ۳} \begin{cases} |x_m - x_s| = 5 \text{ m} \\ 0.2D = 5 \text{ m} \end{cases} \Rightarrow 5 \leq 5$$

$$\text{گزینه ۴} \begin{cases} |x_m - x_s| = 4 \text{ m} \\ 0.2D = 4 \text{ m} \end{cases} \Rightarrow 4 \leq 4$$

بنابراین گزینه (۱) صحیح است.

۲-۱ منظم بودن در ارتفاع

الف- توزیع جرم در ارتفاع ساختمان، تقریباً یکنواخت باشد به طوری که جرم هیچ طبقه ای، به استثنای بام و خرپشته بام نسبت به جرم طبقه زیر خود بیشتر از ۵۰ درصد تغییر نداشته باشد.

m_i : جرم طبقه i ام

$$0.15 m_{i-1} \leq m_i \leq 1.15 m_{i-1}$$

m_{i-1} : جرم طبقه $i-1$ ام

ب- سختی جانبی در هیچ طبقه ای کمتر از ۷۰ درصد سختی جانبی طبقه روی خود و یا کمتر از ۸۰ درصد متوسط سختی سه طبقه روی خود نباشد.

$$k_i \geq 0.7 k_{i+1}$$

$$k_i \geq 0.8 \left(\frac{k_{i+1} + k_{i+2} + k_{i+3}}{3} \right)$$

k_i : سختی طبقه i ام

k_{i+1} , k_{i+2} , k_{i+3} : سختی طبقات فوقانی طبقه i ام

نکته: طبقه ای که سختی جانبی آن کمتر از مقادیر فوق باشد، انعطاف پذیر تلقی شده و طبقه «نرم» نامیده می شود. گسیختگی طبقه نرم با تغییر شکل زیاد همراه می باشد.

پ- مقاومت جانبی هیچ طبقه ای کمتر از ۸۰ درصد مقاومت جانبی طبقه روی خود نباشد.

$$R_i \geq 0.8 R_{i+1}$$

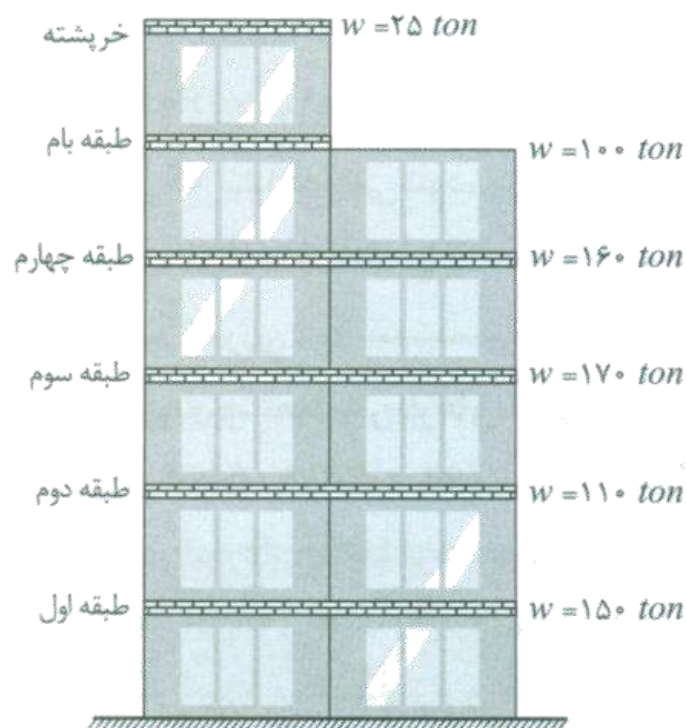
R_i : مقاومت طبقه i ام

R_{i+1} : مقاومت طبقه $i+1$ ام

مقاومت هر طبقه برابر با مجموع مقاومت جانبی کلیه اجزای مقاومی است که برش طبقه را در جهت مورد نظر تحمل می نمایند.

نکته: طبقه‌ای که مقاومت جانبی آن کمتر از ۸۰ درصد مقاومت جانبی طبقه فوقانی خود باشد، طبقه «ضعیف» نامیده می‌شود. گسیختگی طبقه ضعیف به صورت شکست برشی و ناگهانی اتفاق می‌افتد.

ساختمانی با وزن طبقات مطابق با شکل، موجود است. از لحاظ منظم بودن ساختمان در ارتفاع، با توجه به وزن طبقات، کدام یک از موارد زیر صحیح است؟

(پایه ۲-۸۰)

- (۱) ساختمان از نظر جرم نامنظم است، چون وزن بام چهار برابر وزن خرپشته است.
- (۲) ساختمان از نظر جرم نامنظم است، چون وزن طبقه چهارم بیش از ۵۰ درصد نسبت به بام تغییر دارد.
- (۳) ساختمان از نظر جرم طبقات منظم محسوب می شود.
- (۴) ساختمان از نظر جرم نامنظم است، چون وزن طبقه سوم به نسبت به طبقه دوم بیش از ۵۰ درصد تغییر دارد.

هال: ساختمان هنگامی به لحاظ توزیع جرم در ارتفاع منظم می‌باشد که جرم هیچ طبقه‌ای به استثنای بام و خریشته، نسبت به جرم طبقه زیر خود بیشتر از ۵۰ درصد تغییر نداشته باشد.
بنابراین با توجه به اعداد داده شده، تغییرات جرم را در این ساختمان بررسی می‌کنیم:

$$\text{تغییر جرم طبقه دوم نسبت به طبقه اول: } \frac{w_2}{w_1} = \frac{110}{150} = 0.73 \Rightarrow w_2 = 0.73w_1$$

$$0.5w_1 \leq w_2 \leq 1.5w_1 \Rightarrow 0.5w_1 \leq 0.73w_1 \leq 1.5w_1$$

$$\text{تغییر جرم طبقه سوم نسبت به طبقه دوم: } \frac{w_3}{w_2} = \frac{170}{110} = 1.55 \Rightarrow w_3 = 1.55w_2 > 1.5w_2$$

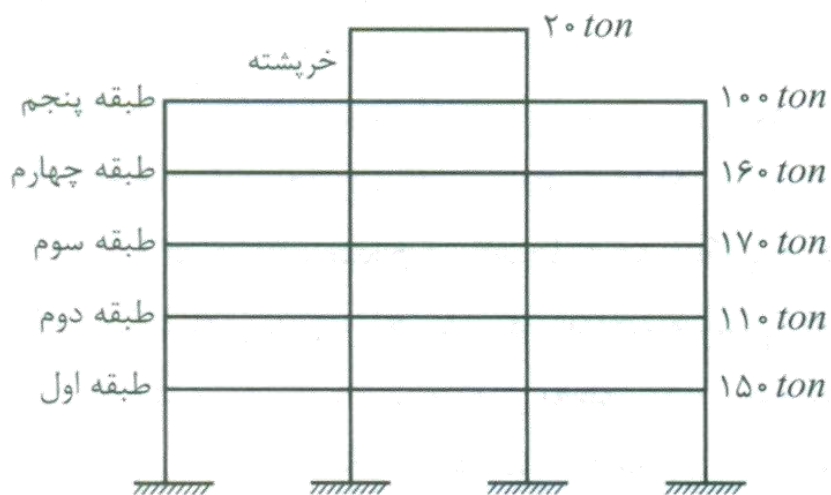
$$\text{تغییر جرم طبقه چهارم نسبت به طبقه سوم: } \frac{w_4}{w_3} = \frac{160}{170} = 0.94 \Rightarrow 0.5w_3 \leq w_4 = 0.94w_3 \leq 1.5w_3$$

همان‌طور که ملاحظه می‌شود، تغییرات جرم در طبقه سوم از ۵۰ درصد جرم طبقه دوم بیشتر است، بنابراین ساختمان از نظر توزیع جرم در ارتفاع نامنظم بوده و گزینه (۴) صحیح می‌باشد.

ساختمانی با جرم طبقات معلوم مفروض است. از نظر منظمی ساختمان در ارتفاع، کدام گزینه صحیح می باشد؟

(پایه ۳ - ۹۰)

(۱) ساختمان به لحاظ توزیع جرم در ارتفاع منظم محسوب می شود.

(۲) ساختمان به لحاظ جرم نامنظم است، چون وزن بام بیش از ۴ برابر وزن خرپشته است.

(۳) ساختمان به لحاظ جرم نامنظمی دارد، چون وزن طبقه چهارم نسبت به بام، بیش از ۵۰ درصد فرق دارد.

(۴) ساختمان به لحاظ جرم نامنظم است، چون وزن طبقه سوم نسبت به طبقه دوم، بیش از ۵۰ درصد فرق دارد.

$$0.5 w_{i-1} < w_i < 1.5 w_{i-1}$$

$$0.5 \times 150 = 75 < w_2 = 110 < 1.5 \times 150 = 225$$

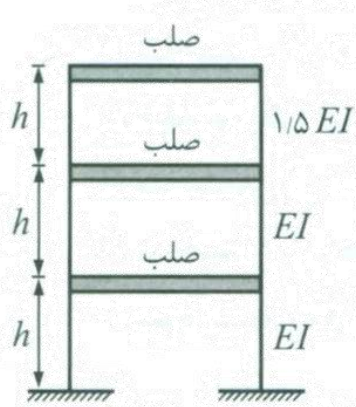
$$0.5 \times 170 = 85 < w_4 = 160 < 1.5 \times 170 = 255$$

$$0.5 \times 110 = 55 < w_3 = 170 < 1.5 \times 110 = 165$$

$$0.5 \times 160 = 80 < w_5 = 100 < 1.5 \times 160 = 240$$

همانطور که مشاهده می شود، وزن طبقه سوم بیشتر از ۵۰ درصد نسبت به وزن طبقه دوم تغییر داشته است؛ لذا ساختمان در ارتفاع نامنظم محسوب می شود. بنابراین گزینه (۴) صحیح است.

حل:

در قاب روبه‌رو، تحت اثر بارهای ناشی از زلزله، مقاومت جانبی طبقات اول و دوم و سوم به ترتیب 8 ton ، 9 ton و 10 ton می‌باشد. گزینه صحیح، کدام است؟ (پایه ۳- شهریور ۹۱)

(۱) در این قاب طبقه نرم وجود دارد.

(۲) در این قاب طبقه ضعیف وجود دارد.

(۳) در این قاب طبقه نرم و طبقه ضعیف وجود ندارد.

(۴) در این قاب هم طبقه نرم و هم طبقه ضعیف وجود دارد.

حل: در قاب موردنظر، سختی طبقه دوم $\frac{1EI}{1/5EI} = 0.67$ برابر سختی طبقه سوم می‌باشد، بنابراین طبقه دوم

به عنوان طبقه نرم در نظر گرفته می‌شود.

تذکره: با توجه به اینکه ارتفاع طبقات یکسان است و سقف‌ها صلب می‌باشند، می‌توان گفت سختی آنها با EI متناسب است و نسبت سختی‌ها، همان نسبت EI است.

از طرفی با توجه به مقاومت‌های داده شده برای هر طبقه داریم:

$$\frac{\text{مقاومت طبقه ۱}}{\text{مقاومت طبقه ۲}} = \frac{8\text{ ton}}{9\text{ ton}} = 0.89 > 0.8$$

$$\frac{\text{مقاومت طبقه ۲}}{\text{مقاومت طبقه ۳}} = \frac{9\text{ ton}}{10\text{ ton}} = 0.9 > 0.8$$

بنابراین در این قاب، طبقه ضعیف وجود ندارد.

بنابراین گزینه (۱) صحیح است.

تعیین مرکز جرم و مرکز سختی طبقه :

مرکز جرم

در صورتی که بارهای قائم (بارهای مرده و زنده)، به طور یکنواخت در سطح طبقه گسترده شده باشند، مرکز جرم، منطبق بر مرکز سطح طبقه می باشد. اما چنانچه به دلیل وجود بارهای زنده متفاوت و یا استفاده از سیستم های باربر مختلف، توزیع بار در سطح طبقه یکنواخت نباشد، می توان با استفاده از روابط زیر مختصات مرکز جرم را تعیین نمود:

$$X_m = \frac{\sum w_i x_i}{\sum w_i}$$

$$Y_m = \frac{\sum w_i y_i}{\sum w_i}$$

w_i : وزن جزء در نظر گرفته شده (معمولاً برای هر پانل در نظر گرفته می شود)

x_i : فاصله مرکز جرم جزء در نظر گرفته شده تا محور y

y_i : فاصله مرکز جرم جزء در نظر گرفته شده تا محور x

مرکز سختی

مرکز سختی طبقه، محلی است که چنانچه برآیند نیروهای جانبی از این نقطه بگذرد، لنگر پیچشی در طبقه به وجود نمی آید. بنابراین با توجه به این که نیروهای زلزله به مرکز جرم طبقه اعمال می شوند، در صورت انطباق مرکز سختی بر مرکز جرم، لنگر پیچشی در طبقه ایجاد نمی شود. مختصات مرکز سختی طبقه را می توان به صورت تقریبی با استفاده از روابط زیر محاسبه نمود:

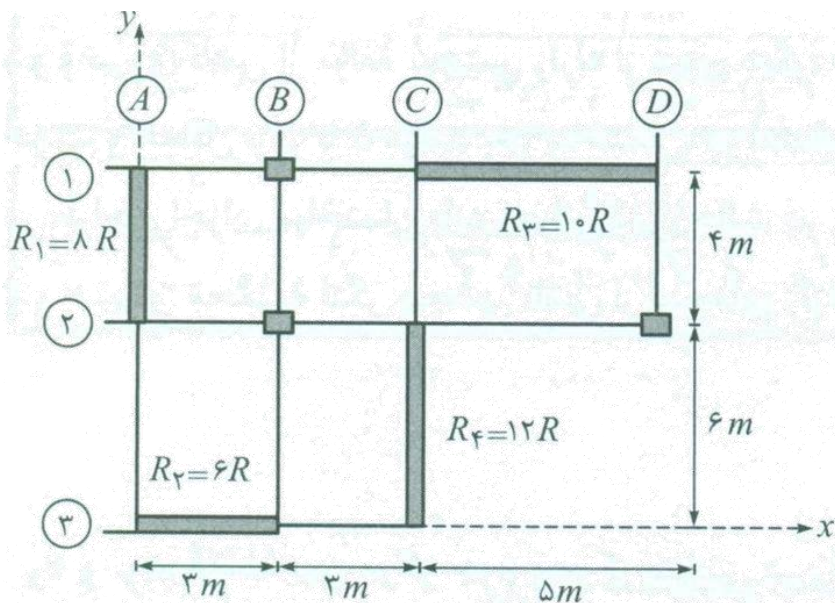
$$X_s = \frac{\sum k_{y_i} x_i}{\sum k_{y_i}}$$

$$Y_s = \frac{\sum k_{x_i} y_i}{\sum k_{x_i}}$$

k_{x_i} : سختی جانبی عنصر i ام در امتداد محور x

k_{y_i} : سختی جانبی عنصر i ام در امتداد محور y

x_i و y_i : مختصات مرکز عنصر i ام

با توجه به پلان داده شده، مختصات مرکز جرم و مرکز سختی را تعیین کنید. سختی هر یک از قاب‌ها متناسب با تعداد ستون‌های آن می‌باشد و سختی هر ستون برابر R فرض می‌شود. سختی دیوارهای برشی روی پلان نشان داده شده است.

هله: با توجه به این که در محل دیوار برشی، ستون‌ها با دیوار یک‌پارچه شده‌اند، بنابراین سختی هر قاب که برابر مجموع سختی ستون‌های قاب است، برابر است با:

$$k_A = 0, k_B = 2R, k_C = 0, k_D = R$$

$$k_1 = R, k_2 = 2R, k_3 = 0$$

بنابراین مختصات مرکز سختی طبقه با توجه به مبدأ مختصات مشخص شده، به صورت زیر محاسبه می شود:

$$X_s = \frac{\sum k_{y_i} x_i}{\sum k_{y_i}} = \frac{(k_A + R_1) \times 0 + k_B \times 3 + (k_C + R_4) \times 6 + k_D \times 11}{k_A + R_1 + k_B + k_C + R_4 + k_D}$$

$$X_s = \frac{0 + 2R \times 3 + (0 + 12R) \times 6 + R \times 11}{0 + 8R + 2R + 0 + 12R + R} = 3.87 \text{ m}$$

$$Y_s = \frac{\sum k_{x_i} y_i}{\sum k_{x_i}} = \frac{(k_1 + R_3) \times 10 + k_2 \times 6 + (k_3 + R_2) \times 0}{k_1 + R_3 + k_2 + k_3 + R_2}$$

$$Y_s = \frac{(R + 10R) \times 10 + 2R \times 6 + (0 + 6R) \times 0}{R + 10R + 2R + 0 + 6R} = 6.42 \text{ m}$$

مختصات مرکز جرم نیز با صرف نظر کردن از وزن دیوارهای برشی و با توجه به یکنواخت بودن بار وارد بر کف، به صورت زیر تعیین می شود:

$$X_m = \frac{\sum w_i x_i}{\sum w_i} = \frac{(3 \times 10) \times 1/5 + (3 \times 10) \times 4/5 + 4 \times 5 \times 8/5}{3 \times 10 + 3 \times 10 + 4 \times 5} = 4.375 \text{ m}$$

$$Y_m = \frac{\sum w_i y_i}{\sum w_i} = \frac{6 \times 6 \times 3 + 11 \times 4 \times 8}{6 \times 6 + 11 \times 4} = 5.75 \text{ m}$$

(در تحلیل تقریبی مرکز جرم طبقه منطبق با مرکز سطح طبقه فرض می شود)

ملاحظات معماری

پلان ساختمان باید تا حد امکان به شکل ساده و متقارن در دو امتداد عمود بر هم و بدون پیش آمدگی و پس رفتگی زیاد باشد و از ایجاد تغییرات نامتقارن پلان در ارتفاع ساختمان نیز حتی المقدور احتراز شود.

از احداث طره های بزرگتر از $1/5$ متر حتی المقدور احتراز شود.

از قرار دادن اجزای ساختمانی، تاسیسات و یا چیزهای سنگین بر روی طره ها و عناصر لاغر و دهانه های بزرگ پرهیز گردد.

از ایجاد بازشوهای بزرگ و مجاور یکدیگر در دیافراگم های کفها خودداری شود.

با بکارگیری مصالح سازه ای با مقاومت زیاد و شکل پذیری مناسب و مصالح غیر سازه ای سبک، وزن ساختمان به حداقل رسانده شود.

از ایجاد اختلاف سطح در کفها تا حد امکان خودداری شود.

از کاهش و افزایش مساحت زیر بنای طبقات در ارتفاع، به طوری که تغییرات قابل ملاحظه ای ایجاد شود، پرهیز گردد.

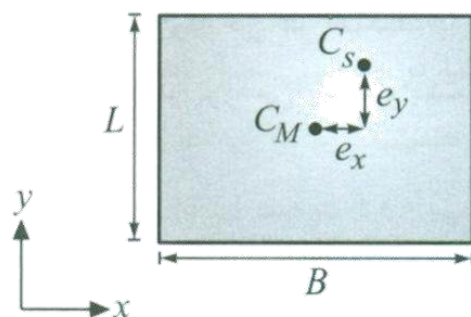

ملاحظات پیکربندی سازه ای

عناصری که بارهای قائم را تحمل می نمایند در طبقات مختلف تا حد امکان بر روی هم قرار داده شوند تا انتقال بار این عناصر به یکدیگر با واسطه عناصر افقی صورت نگیرد.

عناصری که نیروهای افقی ناشی از زلزله را تحمل می کنند به صورتی در نظر گرفته شوند، که انتقال نیروها به سمت شالوده به طور مستقیم انجام شوند و عناصری که با هم کار می کنند در یک صفحه قائم قرار داشته باشند.

عناصر مقاوم در برابر نیروهای افقی ناشی از زلزله به صورتی در نظر گرفته شوند که پیچش ناشی از این نیروها در طبقات به حداقل برسد. برای این منظور مناسب است فاصله مرکز جرم و مرکز سختی در طبقه در هر امتداد، کمتر از ۵ درصد بُعد ساختمان در آن امتداد گردد.

$$e_x \leq 0.105 B$$

$$e_y \leq 0.105 L$$

C_S : محل مرکز سختی طبقه

C_M : محل مرکز جرم طبقه

e_x : فاصله مرکز جرم و سختی در راستای x

e_y : فاصله بین مرکز جرم و سختی در راستای y

ساختمان و اجزای آن به نحوی طراحی گردند که شکل پذیری و مقاومت مناسب در آنها تأمین شده باشد.

در ساختمان هایی که در آنها از سیستم قاب خمشی برای بار جانبی استفاده می شود، طراحی به نحوی صورت گیرد که تا حد امکان ستونها دیرتر از تیرها دچار خرابی شوند.

اعضای غیر سازه ای، مانند دیوارهای داخلی و نماها طوری اجرا شوند که تا حد امکان مزاحمتی برای حرکت اعضای سازه ای در زمان وقوع زلزله ایجاد نکنند. در غیر این صورت، اثر اندرکنش این اعضاء با سیستم سازه باید در تحلیل سازه در نظر گرفته شود.

از ایجاد ستون های کوتاه، به خصوص در نورگیرهای زیرزمینها، حتی الامکان خودداری شود.

حتی المقدور از به کارگیری سیستم های مختلف سازه ای در امتدادهای مختلف در پلان و ارتفاع خودداری شود.

ملاحظات کلی

محاسبه ساختمان در برابر نیروهای زلزله و باد به تفکیک انجام می شود و در هر عضو سازه، اثر هر یک که بیشتر باشد، ملاک عمل قرار می گیرد. ولی رعایت ضوابط ویژه طراحی برای زلزله، مطابق نیاز سیستم سازه در کلیه اعضا الزامی است.

نیروی زلزله در هر یک از امتدادهای ساختمان باید در هر دو جهت این امتداد، یعنی به صورت رفت و برگشت در نظر گرفته شود.

ساختمان باید در دو امتداد عمود بر هم در برابر نیروهای جانبی محاسبه شود. به طور کلی محاسبه در هر یک از این دو امتداد جز در موارد زیر به طور مجزا و بدون در نظر گرفتن نیروی زلزله در امتداد دیگر انجام می شود:

الف- ساختمان های نامنظم در پلان

ب- کلیه ستون هایی که در محل تقاطع دو و یا چند سیستم مقاوم باربر جانبی قرار دارند.

در موارد الف و ب امتداد اعمال نیروی زلزله باید با زاویه مناسبی که حتی المقدور بیشترین اثر را ایجاد می کند، انتخاب شود. برای منظور نمودن بیشترین اثر زلزله، می توان صد در صد نیروی زلزله هر امتداد را با ۳۰ درصد نیروی زلزله در امتداد عمود بر آن ترکیب کرد. در طراحی اجزاء بحرانی ترین حالت ممکن از نظر علائم نیروهای داخلی حاصل از زلزله باید ملحوظ گردند.

$$\begin{cases} F_x + 0.3 F_y \\ F_y + 0.3 F_x \end{cases}$$

تبصره ۱: چنانچه بار محوری ناشی از اثر زلزله، در ستون در هر یک از دو امتداد مورد نظر کمتر از ۲۰ درصد بار محوری مجاز ستون باشد، به کارگیری ترکیب فوق در آن ستون ضرورتی ندارد.

تبصره ۲: در مواردی که ترکیب صد در صد نیروی زلزله هر امتداد با ۳۰ درصد نیروی زلزله در امتداد عمود بر آن در نظر گرفته می شود، منظور کردن برون مرکزی اتفاقی، برای نیروی زلزله ای که در امتداد مربوط به ۳۰ درصد اعمال می شود، الزامی نیست.

بار محوری مجاز ستونی که در محل تقاطع دو قاب مهاربندی شده از یک ساختمان نامنظم در پلان با اسکلت فولادی قرار گرفته است، ۱۵۰ تن می‌باشد. در اثر اعمال نیروهای ناشی از زلزله در راستای یکی از محورهای اصلی این ساختمان، نیروی محوری این ستون در بحرانی‌ترین حالت ۸۰ تن و در اثر اعمال نیروهای ناشی از زلزله در راستای محور اصلی دیگر (عمود بر محور اولی)، نیروی محوری این ستون در بحرانی‌ترین حالت ۶۰ تن شده است. بار محوری ناشی از زلزله برای طراحی در این ستون برابر خواهد شد با:

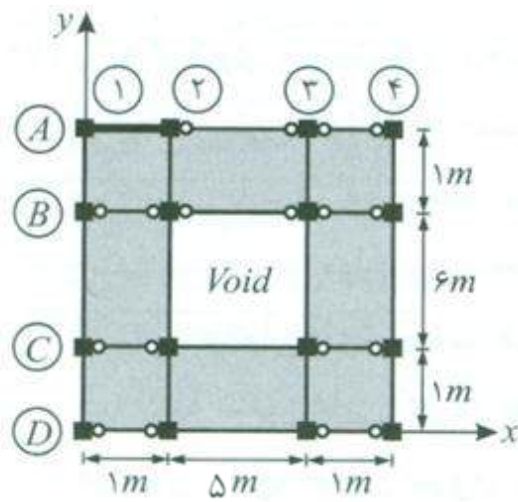
(۱) ۱۴۰ تن (۲) ۸۰ تن (۳) ۸۴ تن (۴) ۹۸ تن

حل: بار محوری ستونی که در محل تقاطع دو قاب مهاربندی شده قرار دارد، از ترکیب نیروی ناشی از ۱۰۰ درصد اثر زلزله در هر امتداد، با نیروی ناشی از ۳۰ درصد اثر زلزله در امتداد عمود بر آن به دست می‌آید. بنابراین دو حالت زیر بررسی شده و بیشترین مقدار حاصل، به عنوان بار محوری ستون در نظر گرفته می‌شود.

$$P_{\text{طراحی}} = \max \begin{cases} 100\% \times 80 + 30\% \times 60 = 98 \text{ ton} \\ 100\% \times 60 + 30\% \times 80 = 84 \text{ ton} \end{cases} \Rightarrow P_{\text{طراحی}} = 98 \text{ ton}$$

بنابراین گزینه (۴) صحیح می‌باشد.

در پلان روبه‌رو، سیستم مقاوم در برابر زلزله در امتداد محور x قاب ساده با دیوار برشی؛ و در امتداد محور y قاب خمشی با شکل‌پذیری متوسط می‌باشد. چنانچه بار محوری ناشی از اثر زلزله در ستون، در هر یک از دو امتداد موردنظر کمتر از ۲۰ درصد بار محوری مجاز ستون باشد، گزینه صحیح کدام است؟

(پایه ۳- شهریه ۹۱)

- (۱) ساختمان منظم در پلان است و ساختمان باید در دو امتداد عمود بر هم در برابر نیروهای جانبی محاسبه شود.
 - (۲) ساختمان نامنظم در پلان است و کلیه ستون‌ها را برای صد در صد نیروی زلزله در هر امتداد با ۳۰٪ نیروی زلزله در امتداد عمود بر آن ترکیب کرد.
 - (۳) ساختمان نامنظم در پلان است و ستون‌های در محل تقاطع دو سیستم مقاوم باربر جانبی را برای صد درصد نیروی زلزله هر امتداد با ۳۰ درصد نیروی زلزله امتداد عمود بر آن، ترکیب کرد.
 - (۴) ساختمان منظم در پلان است و به‌کارگیری ترکیب صد درصد نیروی زلزله در امتداد عمود بر آن در ستون‌های محل تقاطع دو سیستم مقاوم باربر جانبی، ضرورتی ندارد.
- هـ: هنگامی که یکی از موارد زیر وجود داشته باشد، برای منظور کردن بیشترین اثر زلزله صد درصد نیروی زلزله، هر امتداد با ۳۰ درصد نیروی زلزله در امتداد عمود بر آن در نظر گرفته می‌شود.

- (۱) ساختمان‌های نامنظم در پلان
- (۲) کلیه ستون‌هایی که در محل تقاطع دو یا چند سیستم مقاوم باربر جانبی قرار گرفته‌اند.

از طرفی مطابق تبصره (۱) از بند ۶-۷-۲-۱-۳ مبحث ششم مقررات ملی ساختمان ویرایش ۱۳۸۵، چنانچه بار محوری ناشی از زلزله در ستون، در هر یک از دو امتداد موردنظر کمتر از ۲۰ درصد بار محوری مجاز ستون باشد، به کارگیری ترکیب ۱۰۰ درصد با ۳۰ درصد نیروی زلزله در آن ستون لزومی ندارد. چنانچه سطح بازشو از ۵۰ درصد سطح کل دیافراگم تجاوز ننماید، ساختمان در پلان منظم می‌باشد.

$$A_{\text{بازشو}} = 5 \times 6 = 30 \text{ m}^2 \quad \Rightarrow \quad \frac{A_{\text{بازشو}}}{A_{\text{کل}}} = \frac{30}{56} = 0.54$$

$$A_{\text{کل}} = 8 \times 7 = 56 \text{ m}^2$$

بنابراین سطح بازشو از ۵۰ درصد سطح کل دیافراگم بیشتر بوده و لذا ساختمان در پلان نامنظم محسوب می‌شود. بنابراین این ساختمان هم نامنظم در پلان بوده و هم با توجه به اینکه سیستم باربر جانبی ساختمان در دو امتداد متفاوت است، تمام ستون‌ها در محل تقاطع دو سیستم باربر جانبی مختلف هستند؛ اما با توجه به اینکه بار محوری ناشی از زلزله از ۲۰ درصد بار محوری مجاز ستون کمتر است، لذا ترکیب ۱۰۰ درصد نیروی زلزله با ۳۰ درصد نیروی زلزله در امتداد عمود بر آن ضرورتی ندارد. با توجه به موارد مطرح شده، هیچ یک از گزینه‌ها صحیح نمی‌باشد.

تذکر: این تست در پاسخنامه سازمان نظام مهندسی حذف شده است.

محاسبه ساختمان ها در برابر نیروی زلزله

روش «تحلیل استاتیکی معادل»

در این روش نیروی جانبی زلزله به صورت استاتیکی رفت و برگشتی، به سازه اعمال می شود.

روشهای «تحلیل دینامیکی»

روش تحلیل استاتیکی معادل را تنها در موارد زیر می توان به کار برد:

- الف- ساختمان های منظم با ارتفاع کمتر از ۵۰ متر از تراز پایه
- ب- ساختمان های نامنظم تا ۵ طبقه و یا با ارتفاع کمتر از ۱۸ متر از تراز پایه
- پ- ساختمان هایی که در آنها سختی جانبی قسمت فوقانی به طور قابل ملاحظه ای کمتر از سختی جانبی قسمت تحتانی است به شرط آن که:
 - هر یک از دو قسمت سازه به تنهایی منظم باشند.
 - سختی متوسط طبقات تحتانی حداقل ده برابر سختی متوسط طبقات فوقانی باشد.
 - زمان تناوب اصلی نوسان کل سازه بیشتر از ۱/۱ برابر زمان تناوب اصلی قسمت فوقانی، با فرض اینکه این قسمت جدا در نظر گرفته شده و پای آن گیردار فرض شود، نباشد.

روشهای تحلیل دینامیکی را در مورد کلیه ساختمان ها می توان به کار برد

روش تحلیل استاتیکی معادل

حداقل نیروی برشی پایه یا مجموع نیروهای جانبی زلزله در هر یک از امتدادهای ساختمان با استفاده از رابطه زیر محاسبه می گردد:

$$V = CW \geq 0.1AIW$$

V : نیروی برشی در تراز پایه،

C : ضریب زلزله

W : وزن کل ساختمان شامل تمام بار مرده و وزن تاسیسات ثابت به اضافه درصدی از بار زنده و بار برف

جدول درصد میزان مشارکت بار زنده و بار برف در محاسبه نیروی جانبی زلزله

درصد میزان بار زنده	محل بار زنده
-----	بامهای شیبدار با شیب ۲۰٪ و بیشتر *
۲۰	بامهای مسطح یا با شیب کمتر از ۲۰٪
۲۰	ساختمانهای مسکونی، اداری، هتلها و پارکینگها
۴۰	بیمارستانها، مدارس، فروشگاهها و ساختمانهای محل اجتماع یا ازدحام
۶۰	انبارها و کتابخانه ها
۱۰۰	مخازن آب و سایر مایعات

* در صورتی که احتمال ماندگار شدن برف بر روی این بامها زیاد باشد، درصد مشارکت، مانند بامهای مسطح در نظر گرفته شود.

ضریب زلزله

$$C = \frac{ABI}{R}$$

A : نسبت شتاب مبنای طرح (شتاب زلزله به شتاب ثقل g)

B : ضریب بازتاب ساختمان که با استفاده از طیف بازتاب طرح به دست می آید.

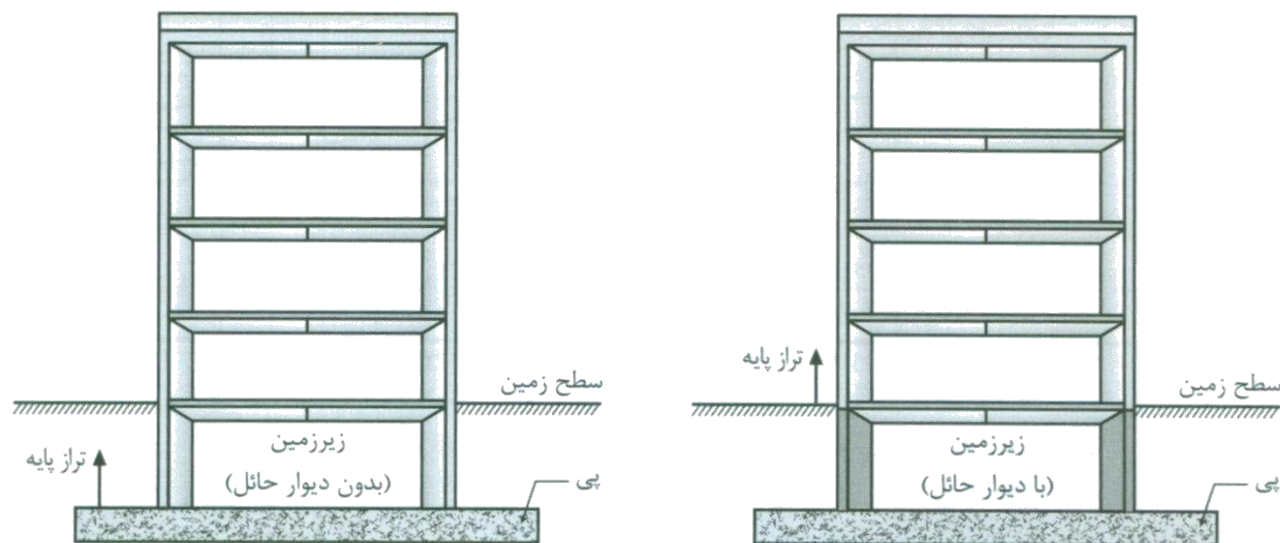
I : ضریب اهمیت ساختمان

R : ضریب رفتار ساختمان

تراز پایه

تراز پایه، بنا به تعریف، به ترازى در ساختمان اطلاق می شود که در هنگام وقوع زلزله، از آن تراز به پایین حرکتی در ساختمان نسبت به زمین مشاهده نشود. این تراز معمولاً در تراز سطح فوقانی شالوده در نظر گرفته می شود، ولی در مواردی که در قسمت اعظم محیط زیر زمین، دیوارهای حایل بتن آرمه وجود دارد و این دیوارها با سازه ساختمان یکپارچه ساخته می شوند، تراز پایه در تراز نزدیک کف ساختمان به زمین کوبیده شده اطراف ساختمان در نظر گرفته می شود. مشروط بر آن که دیوارهای حایل تا زیر این کف ادامه داده شده باشد.

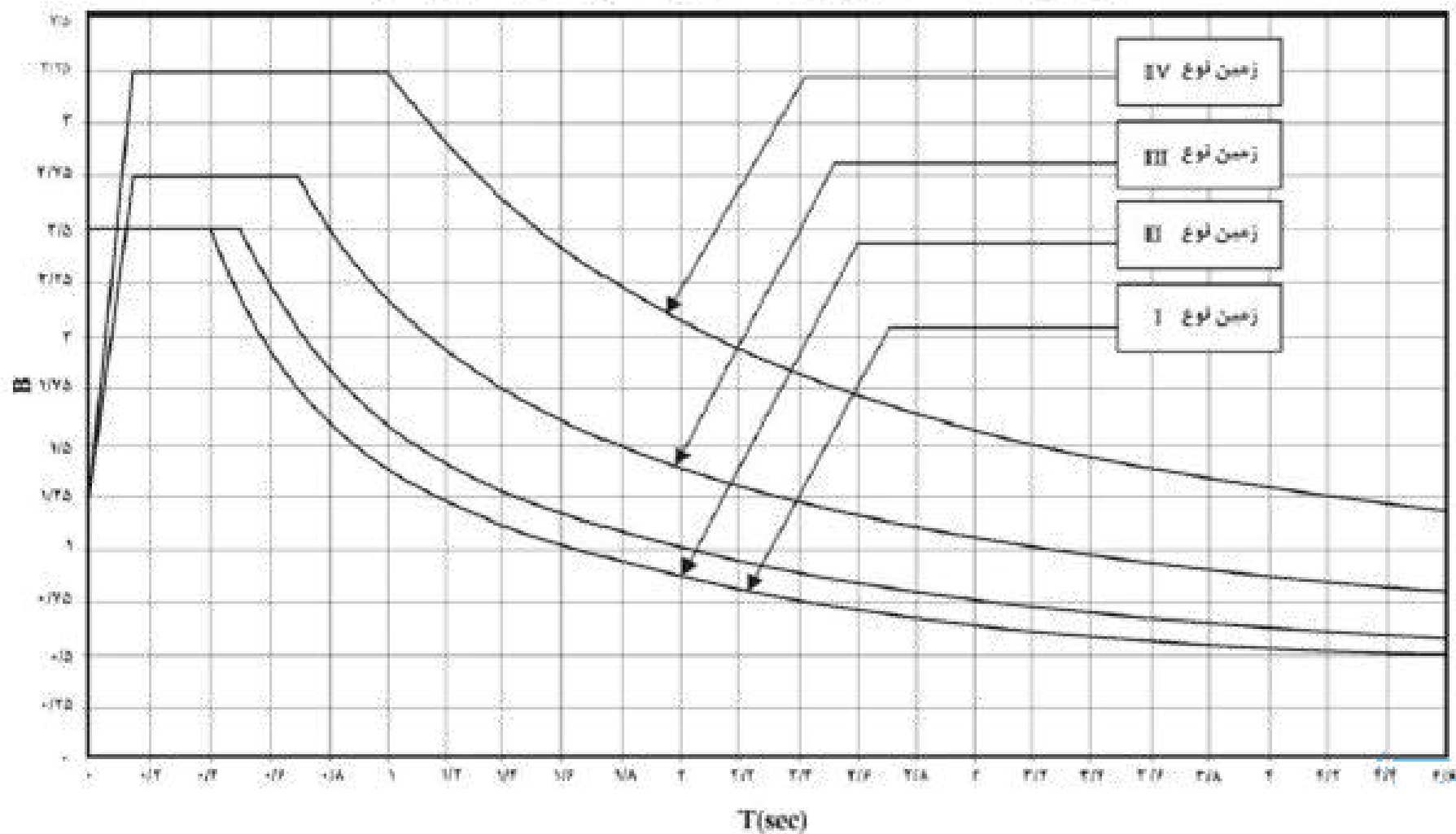
نسبت شتاب مبنای طرح، A

نسبت شتاب مبنای طرح در مناطق با لرزه خیزی مختلف

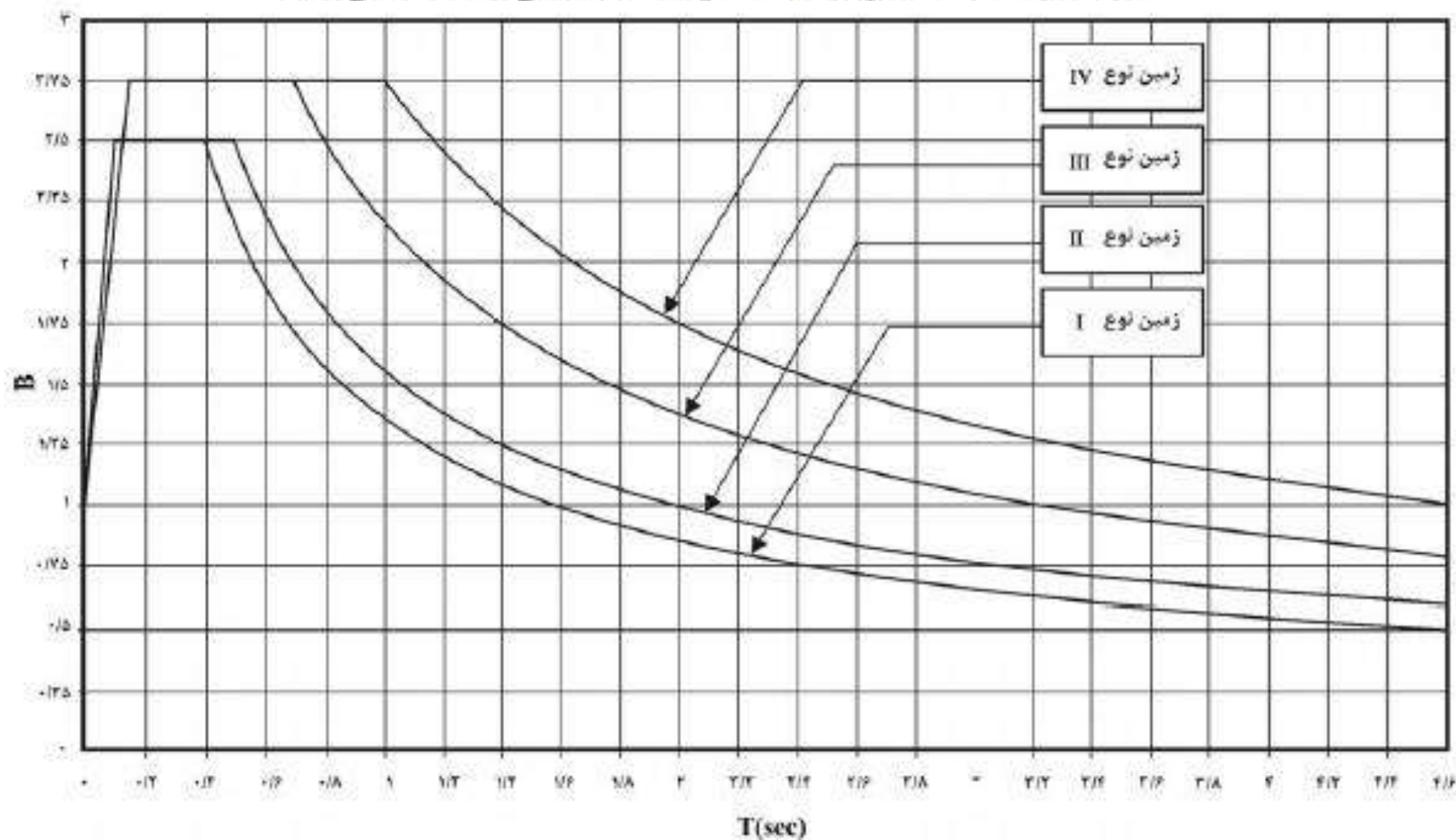
منطقه	توصیف	نسبت شتاب مبنای طرح
۱	پهنه با خطر نسبی خیلی زیاد	٪۳۵
۲	پهنه با خطر نسبی زیاد	٪۳۰
۳	پهنه با خطر نسبی متوسط	٪۲۵
۴	پهنه با خطر نسبی کم	٪۲۰

ضریب بازتاب ساختمان، B

ضریب بازتاب ساختمان برای مناطق با خطر نسبی کم و متوسط.

ضریب بازتاب ساختمان برای مناطق با خطر نسبی زیاد و خیلی زیاد.

ضریب بازتاب ساختمان، B

$$B = 1 + S \left(\frac{T}{T_0} \right) \quad 0 \leq T \leq T_0$$

$$B = S + 1 \quad T_0 \leq T \leq T_s$$

$$B = (S + 1) \left(\frac{T_s}{T} \right)^{\frac{2}{3}} \quad T \geq T_s$$

T: زمان تناوب اصلی نوسان ساختمان به ثانیه

نوع زمین	T.	T _s	خطر نسبی کم و متوسط	خطر نسبی زیاد و خیلی زیاد
			S	S
I	۰/۱	۰/۴	۱/۵	۱/۵
II	۰/۱	۰/۵	۱/۵	۱/۵
III	۰/۱۵	۰/۷	۱/۷۵	۱/۷۵
IV	۰/۱۵	۱/۰	۲/۲۵	۱/۷۵

نوع زمین	مواد متشکل ساختگاه	حدود تقریبی $\bar{V}_s$ (متر بر ثانیه)
I	الف- سنگهای آذرین (دارای بافت درشت و ریزدانه)، سنگهای رسوبی سخت و بسیار مقاوم و سنگهای دگرگونی توده ای (گنایس ها- سنگهای متبلور سیلیکاته) طبقات کنگلومرایی ب- خاکهای سخت (شن و ماسه متراکم، رس بسیار سخت) با ضخامت کمتر از ۳۰ متر از روی بستر سنگی	بیشتر از ۷۵۰
		$۳۷۵ \leq \bar{V}_s \leq ۷۵۰$
II	الف- سنگهای آذرین سست (مانند توف)، سنگهای سست رسوبی دگرگونی متورق و به طور کلی سنگهایی که بر اثر هوازدگی (تجزیه و تخریب) سست شده اند. ب- خاکهای سخت (شن و ماسه متراکم، رس بسیار سخت) با ضخامت بیشتر از ۳۰ متر	$۳۷۵ \leq \bar{V}_s \leq ۷۵۰$
		$۳۷۵ \leq \bar{V}_s \leq ۷۵۰$
III	الف- سنگهای متلاشی شده بر اثر هوازدگی ب- خاکهای با تراکم متوسط، طبقات شن و ماسه با پیوند متوسط بین دانه ای و رس با سختی متوسط	$۱۷۵ \leq \bar{V}_s \leq ۳۷۵$
		$۱۷۵ \leq \bar{V}_s \leq ۳۷۵$
IV	الف- نهشته های نرم با رطوبت زیاد بر اثر بالا بودن سطح آب زیرزمینی ب- هرگونه پروفیل خاک که شامل حداقل ۶ متر خاک رس با اندیس خمیری بیشتر از ۲۰ و درصد رطوبت بیشتر از ۴۰ باشد	کمتر از ۱۷۵

$$\bar{V}_s = \frac{\sum d_i}{\sum (d_i / V_{si})}$$

$\bar{V}_s$ ، سرعت موج برشی متوسط در فاصله ۳۰ متری در عمق زمین

d_i و V_{si} به ترتیب ضخامت لایه و سرعت موج برشی در آن

زمان تناوب اصلی نوسان، T

الف - برای ساختمان های با سیستم قاب خمشی

۱- چنانچه جداگرهای میانقابی مانعی برای حرکت قابها ایجاد ننمایند:

$$T = 0.08 H^{\frac{3}{4}} \quad \text{- در قابهای فولادی}$$

$$T = 0.07 H^{\frac{3}{4}} \quad \text{- در قابهای بتن آرمه}$$

۲- چنانچه جداگرهای میانقابی مانعی برای حرکت قابها ایجاد نمایند:

مقدار T برابر با ۸۰ درصد مقادیر عنوان شده در بالا در نظر گرفته می شود.

ب - برای ساختمان های با سایر سیستم ها

$$T = 0.05 H^{\frac{3}{4}}$$

در روابط فوق، H، ارتفاع ساختمان بر حسب متر، از تراز پایه است و در محاسبه آن، ارتفاع خریشته، در صورتی که وزن آن بیشتر از ۲۵ درصد وزن بام باشد، نیز باید منظور گردد.

ضریب اهمیت ساختمان، I

طابقه بندی ساختمان	ضریب اهمیت
گروه ۱	۱/۴
گروه ۲	۱/۲
گروه ۳	۱/۰
گروه ۴	۰/۸

مقادیر ضریب رفتار ساختمان، R، همراه با حداکثر ارتفاع مجاز ساختمان H_m

سیستم سازه	سیستم مقاوم در برابر نیروهای جانبی	R	H_m (متر)
الف - سیستم دیوارهای باربر	۱- دیوارهای برشی بتن آرمه ویژه	۷	۵۰
	۲- دیوارهای برشی بتن آرمه متوسط	۶	۵۰
	۳- دیوارهای برشی بتن آرمه معمولی	۵	۳۰
	۴- دیوارهای برشی با مصالح بنایی مسلح	۴	۱۵
ب- سیستم قاب ساختمانی ساده	۱- دیوارهای برشی بتن آرمه ویژه	۸	۵۰
	۲- دیوارهای برشی بتن آرمه متوسط	۷	۵۰
	۳- دیوارهای برشی بتن آرمه معمولی	۵	۳۰
	۴- دیوارهای برشی با مصالح بنایی مسلح	۴	۱۵
	۵- مهاربندی برون محور فولادی [۱]	۷	۵۰
	۶- مهاربندی هم محور فولادی [۱]	۶	۵۰
پ- سیستم قاب خمشی	۱- قاب خمشی بتن آرمه ویژه [۲]	۱۰	۱۵۰
	۲- قاب خمشی بتن آرمه متوسط [۲]	۷	۵۰
	۳- قاب خمشی بتن آرمه معمولی [۲] و [۳]	۴	-
	۴- قاب خمشی فولادی ویژه [۱]	۱۰	۱۵۰
	۵- قاب خمشی فولادی متوسط [۱]	۷	۵۰
	۶- قاب خمشی فولادی معمولی [۳] و [۴]	۵	-
ت- سیستم دوگانه یا ترکیبی	۱- قاب خمشی ویژه (فولادی یا بتنی) + دیوارهای برشی بتن آرمه ویژه	۱۱	۲۰۰
	۲- قاب خمشی بتنی متوسط + دیوارهای برشی بتن آرمه متوسط	۸	۷۰
	۳- قاب خمشی فولادی متوسط + دیوارهای برشی بتن آرمه متوسط	۸	۷۰
	۴- قاب خمشی فولادی ویژه + مهاربندی برون محور فولادی	۱۰	۱۵۰
	۵- قاب خمشی فولادی ویژه + مهاربندی هم محور فولادی	۹	۱۵۰
	۶- قاب خمشی فولادی متوسط + مهاربندی برون محور فولادی	۷	۷۰
	۷- قاب خمشی فولادی متوسط + مهاربندی هم محور فولادی	۷	۷۰

مقادیر این جدول برای سازه هایی که با روش تنش های مجاز طراحی می شوند، تنظیم شده است.

- [۱] برای تعریف این سازه ها و ضوابط مربوط به طراحی آنها در برابر زلزله به مبحث دهم این مقررات مراجعه شود.
- [۲] قابهای خمشی بتن آرمه معمولی، متوسط و ویژه به ترتیب همان قابهای خمشی با شکل پذیری کم، متوسط و زیاد در آئین نامه بتن ایران «آبا» اند، با این تفاوت که در قابهای خمشی متوسط فاصله تنگ ها از یکدیگر در ناحیه L_0 ستونها، نباید بیشتر از ۱۵ سانتیمتر در نظر گرفته شود.
- [۳] استفاده از این سیستم برای ساختمان های «با اهمیت خیلی زیاد و زیاد» در تمام مناطق لرزه خیزی و برای ساختمان های «با اهمیت متوسط» در مناطق لرزه خیزی ۱ و ۲ مجاز نمی باشد، ارتفاع حداکثر این سیستم برای ساختمان های «با اهمیت متوسط» در مناطق لرزه خیزی ۳ و ۴ به ۱۵ متر محدود می گردد.
- [۴] برای ساختمان های یک طبقه و یا ساختمان های صنعتی، «با اهمیت متوسط و کم» در تمام مناطق لرزه خیز تا ارتفاع ۱۸ متر مجاز است.

در انتخاب نوع سیستم سازه باربر جانبی ساختمان ضوابط زیر باید رعایت شود:

الف- ارتفاع ساختمان، با توجه به سیستم مقاوم باربر جانبی آن، نباید از مقادیر داده شده در جدول تجاوز نماید.

ب- در ساختمانهای با بیشتر از ۱۵ طبقه و یا بلندتر از ۵۰ متر، استفاده از سیستم قاب خمشی، یا سیستم دوگانه الزامی است. در این ساختمانها نمی توان برای مقابله با تمام نیروی جانبی زلزله منحصرأ به دیوارهای برشی و یا قابهای مهاربندی اکتفا نمود.

پ- در مناطق با خطر زلزله خیزی نسبی خیلی زیاد، برای ساختمانهای « با اهمیت خیلی زیاد» باید فقط از سیستم هایی که در جدول عنوان «ویژه» دارند، استفاده شود.

ت- در ساختمانهای با بیشتر از سه طبقه و یا بلندتر از ده متر، استفاده از سیستم دال تخت یا قارچی و ستون به عنوان سیستم قاب خمشی در صورتی مجاز است که در آن برای مقابله با نیروی جانبی زلزله از دیوارهای برشی یا قابهای مهاربندی شده استفاده شده باشد.

ث- در ساختمانهای بتن آرمه ای که در آنها از سیستم تیرچه و بلوک برای پوشش سقفها استفاده می گردد و ارتفاع تیرها برابر ضخامت سقف در نظر گرفته می شود، در صورتیکه ارتفاع تیرها کمتر از ۳۰ سانتیمتر باشد، سیستم سقف به منزله دال تخت محسوب شده و ساختمان مشمول ضابطه بند(ت) بالا می گردد.

ج- قاب های فولادی با اتصالات خورجینی متداول، با حفظ ضوابط فنی، همانند سیستم قاب ساختمانی ساده محسوب می شوند.

در صورتی که قسمتی از محیط زیرزمین با دیوارهای آجری اجرا شود، به طوری که این دیوارها با سازه ساختمان یکپارچه نباشند، تراز پایه به صورت زیر تعریف می شود:

(پایه ۳- ۸۶)

(۱) تراز زمین کوبیده شده اطراف ساختمان

(۲) تراز نزدیک ترین کف ساختمان به زمین کوبیده شده اطراف ساختمان

(۳) تراز سطح فوقانی شالوده

(۴) میانگین تراز سطح فوقانی شالوده و تراز زمین کوبیده شده اطراف ساختمان

علیه تراز پایه در تراز سطح فوقانی شالوده تعریف می شود، مگر در صورتی که در قسمتی از محیط زیرزمین دیوارهای حائل بتن مسلح وجود داشته باشند که با ساختمان یکپارچه شده باشند، در این صورت تراز پایه در تراز نزدیک ترین کف ساختمان به زمین کوبیده شده اطراف ساختمان تعریف می شود. در این ساختمان دیوارهای زیرزمین از نوع آجری بوده که با سازه ساختمان هم، یکپارچه نشده اند. بنابراین مطابق مطلب فوق، تراز پایه در تراز سطح فوقانی شالوده در نظر گرفته می شود، لذا گزینه (۳) صحیح است.

زمان تناوب اصلی یک ساختمان مسکونی $T = 1 \text{ sec}$ است. ساختمان در زمینی که تا عمق ۴۰ متر سرعت موج برشی در آن $V_s = 150 \text{ m/sec}$ است، احداث می‌گردد. در مورد ضریب بازتاب ساختمان، کدام گزینه صحیح است؟

(پایه ۳ - ۸۷)

- (۱) اگر ساختمان در منطقه‌ای با خطر نسبی متوسط زلزله احداث شود، $B = 2/5$ است، ولی در منطقه‌ای با خطر نسبی خیلی زیاد $B = 3/25$ است.
- (۲) اگر ساختمان در منطقه‌ای با خطر نسبی متوسط زلزله احداث شود، $B = 3/25$ است ولی در منطقه‌ای با خطر نسبی خیلی زیاد $B = 2/75$ است.
- (۳) اگر ساختمان در منطقه‌ای با خطر نسبی خیلی زیاد زلزله احداث شود، ضریب بازتاب $B = 3/25$ است ولی در منطقه‌ای با خطر نسبی متوسط زلزله $B = 2/75$ است.
- (۴) ضریب بازتاب ساختمان $B = 2/5$ است.

$$\bar{V}_s = \frac{\sum d_i}{\sum (d_i / V_{s_i})}$$

علی:

$$\bar{V}_s = 150 \text{ m/s} \xrightarrow{\text{مطابق جدول}} \bar{V}_s < 175 \text{ m/s} \Rightarrow \text{زمین نوع (IV) می باشد.}$$

$$T_o = 0.15 \text{ sec}, T_s = 1 \text{ sec}$$

$$S = 2/25 : \text{خطر نسبی کم و متوسط}$$

$$S = 1/75 : \text{خطر نسبی زیاد و خیلی زیاد}$$

با توجه به این که $T = 1 \text{ sec}$ است، داریم:

$$T_o \leq T = 1 \text{ sec} \leq T_s \Rightarrow B = S + 1 \Rightarrow \begin{cases} \text{خطر نسبی کم و متوسط} & B = 2/25 + 1 = 3/25 \\ \text{خطر نسبی زیاد و خیلی زیاد} & B = 1/75 + 1 = 2/75 \end{cases}$$

بنابراین گزینه (۲) صحیح است.

حداکثر تعداد طبقات یک ساختمان مسکونی با ارتفاع متوسط هر طبقه ۳ متر و با سازه سیستم قاب خمشی بتن آرمه معمولی از تراز پایه در شهر یزد، چند متر می باشد؟

(۱) ۳

(۲) ۵

(۳) ۶

(۴) استفاده از قاب خمشی بتن آرمه معمولی مجاز نمی باشد.

حل: شهر یزد در منطقه با خطر لرزه خیزی متوسط قرار گرفته است. با توجه به این که ساختمان مسکونی بوده، بنابراین جزء ساختمان های با اهمیت متوسط در نظر گرفته می شود. ضریب رفتار ساختمان با توجه به سیستم قاب خمشی بتن آرمه معمولی، مطابق جدول ۴، برابر ۴ می باشد. حداکثر ارتفاع مجاز سیستم قاب خمشی بتن آرمه معمولی برای ساختمان های با اهمیت متوسط در منطقه با خطر لرزه خیزی متوسط، برابر ۱۵ متر می باشد. با توجه به این که ارتفاع هر طبقه ۳ m می باشد، بنابراین حداکثر تعداد طبقات مجاز ساختمان، ۵ طبقه می باشد. بنابراین گزینه (۲) صحیح است.

توزیع نیروی جانبی زلزله در ارتفاع ساختمان :

نیروی جانبی در هر طبقه مطابق رابطه پایین به دست آمده و در تراز سقف هر طبقه اعمال می شود (به عبارتی جرم هر طبقه در تراز سقف آن طبقه در نظر گرفته می شود).

$$F_i = (V - F_t) \frac{w_i h_i}{\sum_{j=1}^n w_j h_j}$$

F_i : نیروی جانبی در تراز طبقه i ام

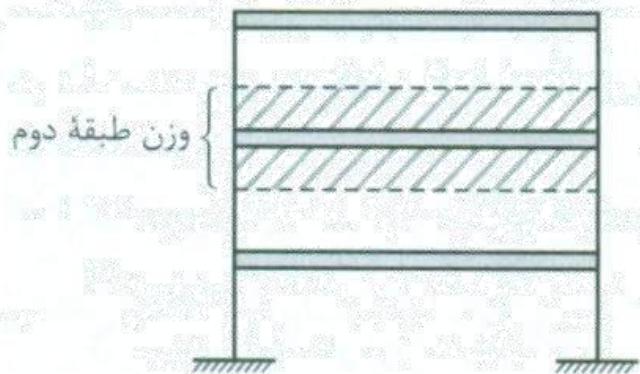
h_i : ارتفاع سقف طبقه i ام از تراز پایه

V : نیروی برش پایه

n : تعداد طبقات ساختمان از تراز پایه به بالا

w_i : وزن طبقه i ام، شامل وزن سقف و درصدی از میزان بار زنده، و نصف وزن دیوارها و ستون‌هایی که در بالا و پایین سقف قرار گرفته‌اند.

لازم به ذکر است وزن جان پناه توسط بام تحمل می شود.

F_f : نیروی جانبی اضافی در تراز سقف طبقه n ام می باشد و نیروی شلاقی نامیده می شود و مقدار آن با استفاده از رابطه زیر تعیین می گردد:

$$F_f = 0.107TV \leq 0.25V$$

در صورتی که مقدار زمان تناوب اصلی ساختمان، T ، برابر یا کوچکتر از 0.7 ثانیه باشد، می توان مقدار F_f را برابر صفر در نظر گرفت.

تذکره: در صورتی که ساختمان دارای خرپشته با وزن کمتر از ۲۵ درصد وزن بام باشد، نیروی F_f در تراز بام و در غیر این صورت، نیروی F_f در تراز سقف خرپشته اعمال می شود.

نیروی برشی هر طبقه را می توان با استفاده از رابطه زیر محاسبه نمود:

$$V_i = F_i + \sum_{j=i+1}^n F_j = \sum_{j=i}^n F_j$$

V_i : نیروی برشی طبقه i ام

F_i : نیروی جانبی طبقه i ام

در یک ساختمان مسکونی ۶ طبقه با توزیع جرم یکسان در طبقات، چنانچه طبقات را به ترتیب از بالا به پایین (پایه ۳ - ۸۳) ملاحظه کنیم:

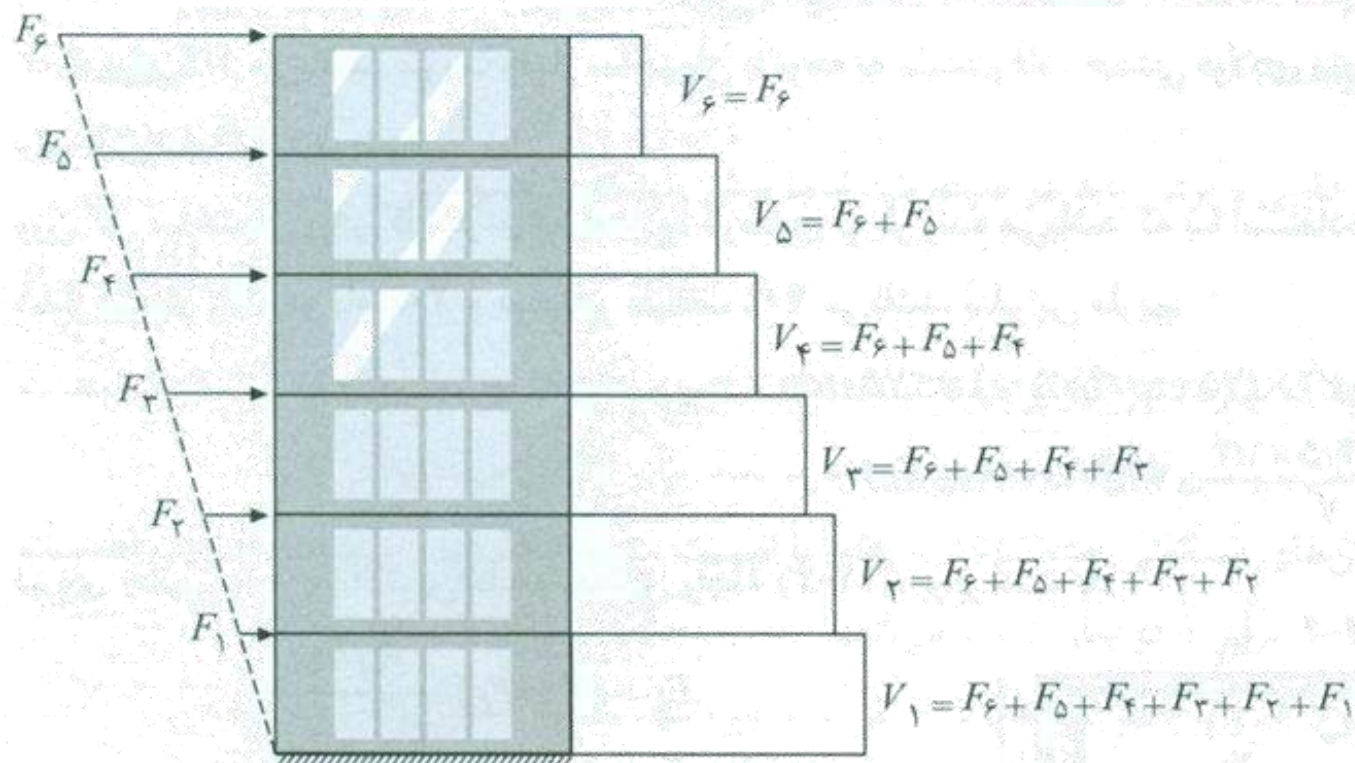
- (۱) نیروی زلزله در تراز طبقات افزایش و برش در طبقات نیز افزایش می‌یابد.
- (۲) نیروی زلزله در تراز طبقات کاهش، و برش در طبقات افزایش می‌یابد.
- (۳) نیروی زلزله در تراز طبقات ممکن است افزایش یا کاهش یابد، ولی برش در طبقات افزایش می‌یابد.
- (۴) نیروی زلزله در تراز طبقات افزایش، و برش در طبقات کاهش می‌یابد.

حل: با توجه به رابطه $F_i = (V - F_t) \frac{w_i h_i}{\sum_{j=1}^n w_j h_j}$ ، نیروی وارد بر هر طبقه با حاصل ضرب وزن طبقه در

ارتفاع آن متناسب است $(w_i h_i)$ و با توجه به این که در صورت تست بیان شده توزیع جرم در طبقات یکسان است، لذا F_i با h_i متناسب است. پس در بالاترین طبقه که دارای بلندترین ارتفاع است، مقدار F ماکزیمم است و هر چه به طبقات پایین‌تر نزدیک شویم، مقدار F کاهش می‌یابد.

مقدار برش در هر طبقه نیز برابر مجموع نیروی جانبی آن طبقه و طبقات بالاتر می‌باشد. بنابراین برش طبقات به صورت تجمعی افزایش یافته و مقدار آن با کاهش ارتفاع، افزایش می‌یابد.

با توجه به توضیحات فوق، توزیع نیروی جانبی و برش در طبقات، به صورت زیر نمایش داد:

بنابراین در تراز طبقات از بالا به پایین، نیروی زلزله کاهش و مقدار برش افزایش می یابد.
بنابراین گزینه (۲) صحیح است.

بیمارستانی سه طبقه با سازه‌های فولادی از نوع قاب خمشی متوسط که در پلان و ارتفاع منظم می‌باشد، قرار است در شهر شیراز در زمینی که سرعت موج برشی در آن ۴۵۰ متر بر ثانیه است، ساخته شود. چنانچه ارتفاع طبقات یکسان و برابر ۳/۵ متر و بار مرده و زنده هر طبقه به ترتیب ۷۵۰ و ۵۰۰ تن باشد، نیروی جانبی ناشی از زلزله در بالاترین طبقه چقدر است؟ (ساختمان فاقد زیرزمین و جداگرهای میان‌قابی می‌باشد)

- (۱) ۲۱۳/۷۵ تن (۲) ۲۲۳/۷۵ تن (۳) ۲۳۳/۷۵ تن (۴) ۲۴۳/۷۵ تن

$$V = CW = \frac{ABI}{R} W$$

حل: ابتدا باید برش پایه ساختمان محاسبه گردد.

با توجه به جدول پیوست ۱ استاندارد ۲۸۰۰، خطر نسبی زلزله در شهر شیراز زیاد است، بنابراین مطابق جدول، نسبت شتاب مبنای طرح آن، برابر ۰/۳۰ در نظر گرفته می‌شود.

سرعت موج برشی برابر 450 m/s است که با توجه به جدول $(375 \leq \bar{V}_s \leq 750)$ ، خاک می‌تواند از تیپ I و یا II باشد که در جهت اطمینان، خاک نرم‌تر یعنی تیپ II انتخاب می‌شود. بنابراین مطابق جدول داریم:

$$T_0 = 0.1 \text{ sec}, T_s = 0.15 \text{ sec}, S = 1/5$$

برای محاسبه B ، باید ابتدا T (زمان تناوب اصلی ساختمان) مشخص گردد. با توجه به سیستم باربر ساختمان و عدم وجود جداگرهای میانقابی، داریم:

$$T = 0.08 H^{\frac{3}{4}}$$

$$T = 0.08 (3 \times 3/5)^{\frac{3}{4}} = 0.47 \text{ sec}$$

$$T_0 \leq T \leq T_s \longrightarrow B = S + 1 = 2/5$$

با توجه به این که بیمارستان‌ها، جزء ساختمان‌های با اهمیت خیلی زیاد (گروه ۱) هستند، ضریب I مطابق جدول برابر ۱/۴ می‌باشد. ضریب رفتار ساختمان با توجه به سیستم قاب خمشی فولادی متوسط، مطابق جدول برابر ۷ در نظر گرفته می‌شود.

وزن کل ساختمان برابر کل بار مرده به علاوه درصدی از بار زنده می باشد که با استفاده از جدول ، مقدار مشارکت بار زنده در بام ۲۰٪ و در سایر طبقات ۴۰٪ می باشد، بنابراین داریم:

$$W = (750 + 0.2 \times 500) + 2 \times (750 + 0.4 \times 500) = 2750 \text{ ton}$$

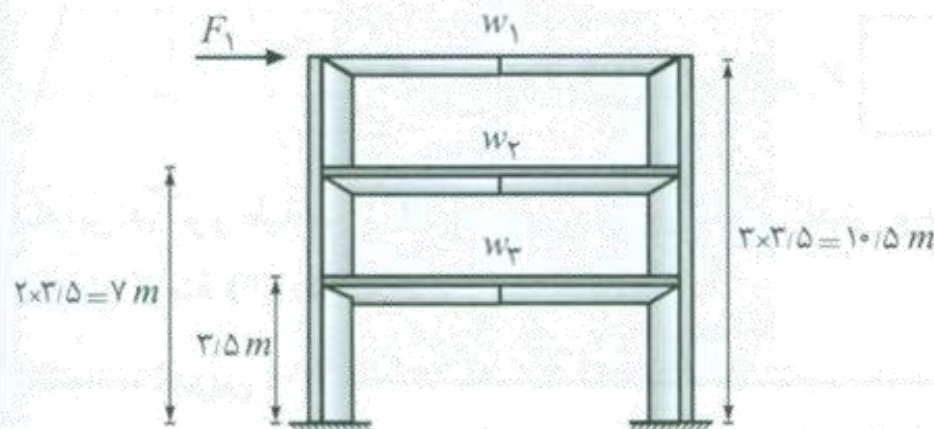
$$V = \frac{ABI}{R} W = \frac{0.3 \times 2.5 \times 1.4}{\gamma} \times 2750 = 412.5 \text{ ton}$$

نیروی جانبی وارد بر بالاترین طبقه، برابر است با:

$$F_i = (V - F_t) \frac{w_i h_i}{\sum_{j=1}^n w_j h_j}$$

$$T = 0.47 \text{ sec} < 0.7 \text{ sec} \Rightarrow F_t = 0$$

$$F_1 = V \frac{w_1 h_1}{w_1 h_1 + w_2 h_2 + w_3 h_3}$$

$$w_2 = w_3 = 750 + 0.4 \times 500 = 950 \text{ ton}, \quad w_1 = 750 + 0.2 \times 500 = 850 \text{ ton}$$

$$F_1 = 412.5 \times \frac{850 \times 10.5}{850 \times 10.5 + 950 \times 7 + 950 \times 3.5} = 194.8 \text{ ton}$$

همان طور که ملاحظه می شود، جواب صحیح در گزینه ها وجود ندارد. به نظر می رسد طراح تست، درصد مشارکت بار زنده بام را نیز مطابق سایر طبقات، برابر ۴۰٪ در نظر گرفته است، در این صورت گزینه (۱) صحیح است:

$$W = 2850 \text{ ton}, \quad w_1 = 950 \text{ ton} \Rightarrow V = 427.5 \text{ ton} \Rightarrow F_1 = 213.75 \text{ ton}$$

ساختمان ۵ طبقه اداری با زمان تناوب ۰/۶ ثانیه روی زمین نوع IV در اردکان طراحی شده است. اگر این ساختمان با همان سیستم سازه‌ای در شهر قزوین در روی زمین نوع I با کاربری مدرسه احداث شود، گزینه صحیح کدام است؟
ضریب زلزله ساختمان اداری در شهر اردکان ساختمان مدرسه در شهر قزوین است. (پایه ۳- شهریور ۹۱)

(۲) کوچک‌تر از ضریب زلزله

(۱) مساوی ضریب زلزله

(۴) بزرگ‌تر از ضریب زلزله

(۳) بزرگ‌تر از ضریب بازتاب

علیه با توجه به پیوست (۴-۶) از مبحث ششم مقررات ملی ساختمان ویرایش ۱۳۸۵، خطر نسبی زلزله در اردکان «متوسط» و در قزوین «خیلی زیاد» است. بنابراین نسبت شتاب مبنای طرح برای این دو شهر مطابق جدول، به ترتیب ۰/۲۵ و ۰/۳۵ می‌باشد. داریم:

زمین نوع IV: اردکان $\Rightarrow T_0 = 0.15$, $T_s = 1.0$, $S = 2.25$

زمین نوع I: قزوین $\Rightarrow T_0 = 0.1$, $T_s = 0.4$, $S = 1.5$

بنابراین ضریب بازتاب ساختمان، به صورت زیر محاسبه می شود:

$$T = 0.16 \text{ sec} \begin{cases} \text{اردکان: } T_s \leq T \Rightarrow B = S + 1 \Rightarrow B = 2.25 + 1 = 3.25 \\ \text{قزوین: } T > T_s \Rightarrow B = (S + 1) \left(\frac{T_s}{T} \right)^{\frac{2}{3}} \Rightarrow B = (1.5 + 1) \times \left(\frac{0.16}{0.16} \right)^{\frac{2}{3}} = 1.908 \end{cases}$$

ساختمان های اداری جزء ساختمان های با اهمیت متوسط و مدارس جزء ساختمان های با اهمیت زیاد می باشند، بنابراین مطابق جدول، ضریب اهمیت ساختمان ها برابر است با:

ساختمان اداری : $I = 1.0$ ، مدرسه : $I = 1.2$

با توجه به موارد فوق، ضریب زلزله هر یک از ساختمان ها، برابر است با:

$$C = \frac{ABI}{R} \Rightarrow \begin{cases} \text{اردکان: } C = \frac{0.25 \times 3.25 \times 1.0}{R} = \frac{0.812}{R} \\ \text{قزوین: } C = \frac{0.35 \times 1.908 \times 1.2}{R} = \frac{0.801}{R} \end{cases}$$

بنابراین مقدار ضریب زلزله ساختمان ساخته شده در اردکان نسبت به همان ساختمان در قزوین بیشتر است. بنابراین گزینه (۴) صحیح است.

یک ساختمان مسکونی پنج طبقه با قاب خمشی بتن آرمه با ارتفاع ۱۷ متر از تراز پایه واقع بر روی خاک نوع IV می باشد. این ساختمان برای شهری با خطر لرزه ای نسبی متوسط طرح شده است. اگر این ساختمان در شهری با خطر لرزه ای نسبی زیاد بر روی همان نوع خاک اجرا گردد، نیروی برش پایه زلزله چه تغییری می یابد؟ (پایه ۳ - اسفند ۹۱)

(۱) خیلی جزئی کاهش دارد.

(۲) خیلی جزئی افزایش دارد.

(۳) حدود ۲۰ درصد افزایش دارد.

(۴) حدود ۲۰ درصد کاهش دارد.

حل: زمان تناوب نوسان سازه برابر است با:

$$T = 0.07 H^{\frac{3}{4}} \Rightarrow T = 0.07 \times 17^{\frac{3}{4}} = 0.586 \text{ sec}$$

IV نوع زمین، خطر لرزه‌ای نسبی متوسط، $T_0 = 0.15 \text{ sec}$ ، $T_s = 1.0 \text{ sec}$ ، $S = 2/25$

$$0.15 < T = 0.586 < 1.0 \Rightarrow B_1 = S + 1 = 3/25$$

IV نوع زمین، خطر لرزه‌ای نسبی زیاد، $T_0 = 0.15 \text{ sec}$ ، $T_s = 1.0 \text{ sec}$ ، $S = 1/75$

$$0.15 < T = 0.586 < 1.0 \Rightarrow B_2 = S + 1 = 2/75$$

با توجه به اینکه در دو حالت فقط نسبت شتاب مبنای طرح و ضریب بازتاب متفاوت است، داریم:

$$C = \frac{ABI}{R}$$

$$\frac{C_2}{C_1} = \frac{\frac{A_2 B_2 I}{R}}{\frac{A_1 B_1 I}{R}} = \frac{A_2 B_2}{A_1 B_1} = \frac{0.3 \times 2/75}{0.25 \times 3/25} = 1.02$$

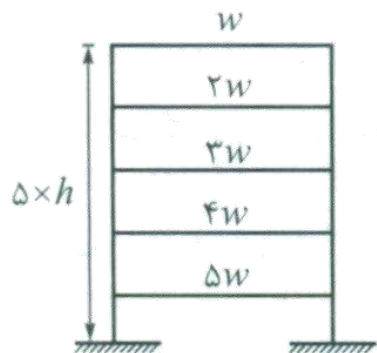
همانطور که مشاهده می‌شود، ضریب زلزله به مقدار خیلی جزئی (۲ درصد) افزایش یافته، بنابراین نیروی برش پایه زلزله نیز به همین مقدار افزایش می‌یابد.

بنابراین گزینه (۲) صحیح است.

در یک ساختمان ۵ طبقه با ارتفاع یکسان هر طبقه برابر h و وزن موثر طبقات به ترتیب از بالا به پایین برابر w ، $2w$ ، $3w$ ، $4w$ و $5w$ ، زمان تناوب اصلی 0.16 ثانیه محاسبه شده است. چنانچه در روش تحلیل استاتیکی معادل، نیروی برشی پایه در اثر نیروی جانبی زلزله برابر V باشد، بزرگترین مقدار نیروی جانبی زلزله در تراز کدام یک از طبقات ایجاد می شود؟

(پایه ۳-۸۹)

(۱) در تراز طبقه دوم (۲) در تراز طبقه سوم (۳) در تراز طبقه چهارم (۴) در تراز طبقه پنجم

$$F_i = (V - F_t) \frac{w_i h_i}{\sum_{j=1}^n w_j h_j}$$

$$T = 0.16 \text{ sec} < 0.17 \text{ sec} \Rightarrow F_t = 0$$

$$F_2 = V \times \frac{4w \times 2h}{5w \times h + 4w \times 2h + 3w \times 3h + 2w \times 4h + w \times 5h} = 0.123V$$

$$F_3 = V \times \frac{3w \times 3h}{5w \times h + 4w \times 2h + 3w \times 3h + 2w \times 4h + w \times 5h} = 0.126V$$

$$F_4 = V \times \frac{2w \times 4h}{5w \times h + 4w \times 2h + 3w \times 3h + 2w \times 4h + w \times 5h} = 0.123V$$

$$F_5 = V \times \frac{w \times 5h}{5w \times h + 4w \times 2h + 3w \times 3h + 2w \times 4h + w \times 5h} = 0.14V$$

همان طور که مشاهده می شود، نیروی جانبی ایجاد شده در تراز طبقه سوم، بیشتر از سایر طبقات است. بنابراین گزینه (۲) صحیح است.